ശൈവം

ഓംനമശ്ശിവായ (ശാരദാതിലകം പടലം 18)

ഡോ. സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട്

ഉള്ളടക്കം

ശിവപ്രകരണം
മന്ത്രം,ഋഷ്യാദി
പഞ്ചമൂർത്തിന്യാസം

ദശാവൃത്തിമയഗോളകന്യാസം

മഹേശ്വരഷഡംഗകഥനം

ശൈവതത്വന്യാസം

വ്യാപകമന്ത്രം

ധ്യാനം

പരശുമുദ്ര, മൃഗമുദ്ര

വരമുദ്ര,അഭയമുദ്ര

പുരശ്ചരണാദി, ആസനമന്ത്രം.

ലിംഗമുദ്ര

ആവരണദേവതാന്യാസം

ഈശാദിധ്യാനം

തന്ത്രാന്തരോക്തം ശിവയന്ത്രം

ശൈവാഗമോക്തയന്ത്രം

അഷ്ടാക്ഷരമന്ത്രം,ഋഷ്യാദി

ധ്യാനം,പുരശ്ചരണാദി

വൃഷഭധ്യാനം

ക്ഷേത്രപാലധ്യാനം

ചണ്ഡേശധ്യാനം

ദുർഗ്ഗാധ്യാനം

ഷണ്മുഖധ്യാനം

നന്ദിധ്യാനം

വിഘ്നനായകധ്യാനം

സേനാപതിധ്യാനം

പ്രാസാദമന്ത്രം

ഋഷ്യാദി,മൂർത്തിന്യാസം.

പ്രാസാദനാമവ്യുത്പത്തി

അഷ്ടത്രിംശദ് കലാന്യാസം

ഈശമന്ത്രകലാന്യാസം

പ്രാസാദധ്യാനം
ശിവവക്ത്രാണാംവർണ്ണനിർണ്ണയം
പുരശ്ചരണാദി
അംഗാവൃത്തിദേവത
നിവൃത്ത്യാദിധ്യാനം
തന്ത്രാന്തരോക്തം യന്ത്രദ്വയം
അഷ്ടാക്ഷരപ്രാസാദമന്ത്രം
ധ്യാനം,പുരശ്ചരണാദി
മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രം
ഋഷ്യാദി ,ധ്യാനം ,പുരശ്ചരണാദി
ധ്യാനപ്രയോഗം
അഭിഷേകവിധി
മൃത്യുഞ്ജയയന്ത്രം

- അഥവക്ഷ്യേമഹേശസ്യ മന്ത്രാൻ സർവ്വസമൃദ്ധിതാൻ,
  യൈഃപൂർവ്വമൃഷയഃ പ്രാപ്താഃ ശിവസായൂജ്യമഞ്ജസാ

  സംസ്കൃതഭാഷ്യം

  ക്രമപ്രാപ്താൻ ശൈവമന്ത്രാനാഹ അഥേതി. സർവ്വസമൃദ്ധിദാന്

യൈരിത്യാദിനാ ച തത്തദധികാരിണം പ്രതിവിനിയോഗ ഉക്തഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ഇനി സർവ്വസമൃദ്ധിദമായ മഹേശമന്ത്രം പറയുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് മുമ്പ് ഋഷിമാർ ശിവസായൂജ്യം പ്രാപിച്ചു.

- ഹൃദയം വപരം സാക്ഷി ലാന്തോനന്താന്വിതോ മരുത്
  പഞ്ചാക്ഷരോ മനുഃപ്രോക്തസ്താരാദ്ധ്യോയം ഷഡക്ഷരഃ
- വാമദേവോ മുനിച്ഛന്ദഃപംക്തീരീശോസ്യ ദേവതാ
  ഷഡ്ഭിർവർണ്ണൈഃഷഡംഗാനി കുര്യാൻമന്ത്രസ്യ ദേശികഃ
- മന്ത്രവർണ്ണാദികാ ന്യസ്യദ് പഞ്ചമൂർത്തിർയഥാക്രമം
  തർജ്ജനീമദ്ധ്യയോരന്ത്യാനാമികാംഗുഷ്ഠകേ പുനഃ

സംസ്കൃതംഭാഷ്യം

മന്ത്രമുദ്ധരതി ഹൃദയമിതി.ഹൃദയം നമഃപദം. വപരം ശഃസാക്ഷി ഇകാരയുക്തേന ശി. ലാന്തോ വഃ അനന്ത ആ തദന്വിതസ്തേന വാ. മരുത് യഃ ഷഡക്ഷരം ഇത്യനേന വാഗ്ഭവാദിത്യുക്തം ആദ്യം ബീജം ഉമേതി ശക്തി. കേചിത് പ്രണവാദനന്തരം പ്രസാദബീജപ്രക്ഷേപാത് സപ്താക്ഷരമിതി വദന്തി. തന്ത്രാന്തരേ-

ആദ്യന്തേ സമപുടീകൃത്യ ഹംസവാഗേശ്വരം മനും
ശിവമന്ത്രം ജപേദ്ധീമാൻസദ്യഃ പ്രത്യയമേഷ്യതി
സമ്പുഷ്ടം ശിവമന്ത്രസ്യ ജപേൻമാസമതന്ദ്രിതഃ
ഏകാകീ യതചിത്താത്മാ വശ്യമർത്ഥം സ വിന്ദതി ഇതി.

അത്രവാഗീശ്വരശബ്ദേന വാഗ്ഭവം കേവലം രേഫരഹിതം താർത്തീയം ചേതി പരമഗുരവഃ ഷഡ്ഭിരിതി ഷഡംഗമന്ത്രോദ്ധാരമാത്രമുക്തം. ന്യാസമഗ്രേ വക്ഷ്യതീതി ന പുനരുക്തിഃ ദേശികോ യഥാക്രമമിതി .പ്രത്യക്ഷരമാദൌ പ്രണവ ഇത്യുക്തം. അന്ത്യാ കനിഷ്ഠാഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ഹൃദയം നമഃ വപരം ശ. സാക്ഷി. ഇകാരയുക്തം ശി. ലാന്തം വ. അനന്തം ആ. വാ. മരുത് യ. നമഃശിവായ. വാഗ്ഭവബീജത്തോടുകൂടി (ഓം) ഷഡക്ഷരം. ഋഷി വാമദേവൻ. ഛന്ദസ്സ് പംക്തി. ദേവത ഈശന്. ആറുവർണ്ണം

കൊണ്ട് ഷഡംഗന്യാസം. മന്ത്രവർണ്ണാദികമായി പഞ്ചമൂർത്തികളെ യഥാക്രമം ന്യസിക്കുക. തർജ്ജനി,മദ്ധ്യമ, അന്ത്യ(കനിഷ്ഠ) അനാമിക, അംഗുഷ്ഠം എന്നാണ് ക്രമം. ആദ്യം ബീജം, ഉമ ശക്തി. പ്രണവാനന്തരം പ്രാസാദബീജം പ്രക്ഷേപിച്ചാൽ സപ്താക്ഷരമാകും.
തന്ത്രാന്തരം- ആദ്യന്തം ഹംസവാഗേശ്വരത്താല് സമ്പുടീകൃതമായി ശിവമന്ത്രം നിത്യം ജപിക്കുന്നവർ ധീമാന്മാരാവും. ഒരുമാസം ജിതേന്ദ്രിയനായി ഏകാകിയായി യതചിത്തനായി ശിവമന്ത്രം ജപിക്കുന്നത് വശ്യത്തിനാണ്. വാഗീശ്വരം കേവലം രേഫരഹിതമായ താർത്തീയം തന്നെയാണ് എന്ന് പരമഗുരുക്കന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ന്യാസം(ഷഡംഗന്യാസം) പിന്നീട് പറയുന്നുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷരം ആദിയിൽ പ്രണവം ഉച്ചരിക്കപ്പെടണം.

- താഃസ്യുസ്തത് പുരുഷാഘോരസദ്യോവാമേശസംജ്ഞകാഃ
  വക്ത്രഹൃത്പാദഗുഹ്യേഷു നിജമൂർദ്ധ്നി താഃപുനഃ
- പ്രാഗാമ്യവാരുണോദീച്യ മദ്ധ്യവക്ത്രേഷു പഞ്ചസു
  മന്ത്രാംഗാനി ന്യസേദ് പശ്ചാജ്ജാതിയുക്താനി ഷഡ്ക്രമാത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

താ മൂർത്തയഃസദ്യഃസദ്യോജാതഃവാമഃവാമദേവഃഈശഃഈശാനഃ താ പുനർ മൂർദ്ധ്നിത്യന്തേഷു സ്ഥാനേഷു ന്യസേദിതി പശ്ചാത്തനേന സംബന്ധഃ ചതുർത്തീനമോന്താശ്ച മൂർത്തയ ഇതി സമ്പ്രദായവിദഃ മൂർദ്ധ്നേതി കാകാക്ഷിഗോളകന്യായേന ഉഭയത്ര സംബദ്ധ്യതേ. താഃ പുനർനിജമൂർദ്ധ്നി പഞ്ചസു വക്ത്രേഷു ന്യസേദിതി പശ്ചാത്തനേന സംബന്ധഃ
തദുക്തമാചാര്യൈഃ-
വക്ത്രഹൃത്പാദഗുഹ്യാഖ്യാ മൂർദ്ധസ്വപി ച നാമഭിഃ
പ്രാഗ്യാമ്യവരുണോദോച്യവക്ത്രേഷ്വപി ച മൂർദ്ധ്നി ഇതി.മന്ത്രാംഗാനിതി. തത്ര പ്രയോഗഃ ഓം ഹൃത് നംശിര ഇത്യാദി. സമ്പ്രദായവിദസ്തു. ഓം ഓം സർവ്വജ്ഞധാമ്നേ ഹൃത്. ഓം നം തൃപ്തിധാമ്നേ ശിരഃ ഓം മഃ അനാദിബോധധാമ്നേ ശിഖാ. ഓം ശിം അലുപ്തശക്തിധാമ്നേ വത്മഃ ഓം വാം സ്വതന്ത്രശക്തിധാമ്നേ നേത്രം. ഓം യം അനന്തശക്തിധാമ്നേ അസ്ത്രം. ഏവം ഷഡംഗമിഛതി. തദുക്തം വായവീയസംഹിതായാം-

തഥൈവത്ര ഷഡംഗാനിപുനരസ്യോപവാദയേത്
സർവ്വജ്ഞതാം തഥാതൃപ്തിം ബോധം ചാദ്യന്തവർജ്ജിതം
അലുപ്തശക്തിം സ്വാതന്ത്ര്യമനന്താം ശക്തിമേവ ച ഇതി.
ക്വചിത്കവത്മനേത്രയോർവ്യത്യയഃ തദുക്തം-
സർവ്വജ്ഞതാതൃപ്തിരനാദിബോധാഃസ്വതന്ത്രതാനിത്യമലുപ്തശക്തിഃ
അനന്തശക്തിശ്ച വിഭോർവിധിജ്ഞാഃപ്രാഹ ഷഡംഗാനി മഹേശ്വരസ്യ
ഇതി. യഥാഗുരുസമ്പ്രദായമൂഹനീയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

മൂർത്തികൾഃ-

തത്പുരുഷൻ,അഘോരൻ,സദ്യോജാതൻ,വാമദേവൻ,ഈശാനൻ മുതലായ പഞ്ചമൂർത്തികൾ. മുഖം,ഹൃദയം,പാദം,ഗുഹ്യം, മൂർദ്ധാവ് മുതലായി 5 സ്ഥാനത്ത് അംഗന്യാസം. കിഴക്ക്,തെക്ക്,പടിഞ്ഞാറ്,വടക്ക്,മദ്ധ്യം എന്ന് 5 മുഖത്തില് മന്ത്രാംഗങ്ങള് ന്യസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ജാതിയുക്തമായി ഷഡാംഗന്യാസം. സ്വന്തം മൂർദ്ധാവില് അഞ്ച് മുഖവും ധ്യാനിക്കണം. ആചാര്യൻഃ- മുഖം,ഹൃദയം,പാദം,ഗുഹ്യം,മൂർദ്ധാവ്, കിഴക്ക്,തെക്ക്, പടിഞ്ഞാറ്, വടക്ക് ,മദ്ധ്യം(മൂർദ്ധാ) എന്നിങ്ങനെ ശിവപഞ്ചവക്ത്രധ്യാനം.

പ്രയോഗം-

ഓംഹൃത് നം ശിരഃ
ഓം ഓം സർവ്വജ്ഞധാമ്നേ ഹൃത്
ഓം നം തൃപ്തിധാമ്നേ ശിരഃ
ഓം മഃഅനാദിബോധനാമ്നേ ശിഖാഃ
ഓം വാം സ്വതന്ത്രശക്തിധാമ്നേ നേത്രം
ഓം യം അനന്തശക്തിധാമ്നേ അസ്ത്രം
ഇപ്രകാരം ഷഡംഗന്യാസം. ഗുരുസമ്പ്രദായപ്രകാരം അറിയുക.

- കുർവ്വീത ഗോലകന്യാസം രക്ഷായൈ തദനന്തരം
  ഹൃദിവക്ത്രാംസയോരുർവ്വാഃകണ്ഠേ നാഭൌ ദ്വിപാർശ്വയോഃ
- പൃഷ്ഠേഹൃദിരതോമൂർദ്ധ്നി വദനേ നേത്രയോർനസോഃ
  ദോഃപത്സന്ധിഷു സാഗ്രേഷു വിന്യസേത്തദനന്തരം

- ശിരോവദനഹൃത് കുക്ഷിസോരുപാദദ്വയേ പുനഃ
  ഹൃദിവക്ത്രാംബുജേ ടങ്കേ മൃഗാഭയവരേഷ്വഥ
- വക്ത്രാം സഹൃത്സപാദോരു ജഠരേഷു ക്രമാന്യസേത്
  മൂലമന്ത്രസ്യ ഷഡ്വർണ്ണാന് യഥാവദ്ദേശികോത്തമഃ
- മൂർദ്ധ്നി ഭാലോദരാംസേഷു ഹൃദയേതാഃപുനർന്യസേത്
  പശ്ചാദനേനമന്ത്രേണ കുർവ്വീതവ്യാപകം സുധീഃ
- നമോസ്തു സ്ഥാണുരൂപായ ജ്യോതിർലിംഗാമൃതാത്മനേ
  ചതുർമൂർത്തിവപുഛായായാഭാസിതാംഗായ ശംഭവേ
  ഏവംന്യസ്തശരീരോസൌ ചിന്തയേത് പാർവ്വതീപതിം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ദശാവൃത്തിമയം ഗോളകന്യാസമാഹ കുർവ്വീതേതി. തദനന്തരം
തത്വന്യാസാനന്തരമിത്യർത്ഥഃ തത്വന്യാസോ യഥാ-
വക്ഷ്യതോഥോ ശൈവതത്വന്യാസഃപ്രസാദതഃപരം
പഞ്ചാക്ഷരീ പരായേതി തത്വനാമാത്മനേ നമഃ
ആവൃത്ത്യാ ശിവപഞ്ചാക്ഷര്യർണ്ണയുക്തം പൃഥക് സഹ
ദ്വിതീയാദിക്ഷാദിവർണ്ണൈരാദ്യൈരാദ്യം ധ്രുവാദികൈഃ(കം)
ശിവഃശക്തി-സദാപൂർവ്വഃശിവ ഈശ്വരഏവ ച
ശുദ്ധവിദ്യാ ച മായാ ച കാലശ്ച നിയതിഃകലാ
സ്മതോപരാഗഃപുരുഷഃപ്രകൃതിർബുദ്ധ്യഹം കൃതി
മനഏതാൻഹൃദി ന്യസ്യേത് ശ്രീത്രാദിഷു സ്ഥലേതഥാ
വാഗാദ്യപ്യഥശബ്ദാദി മൂർദ്ധാസ്യോരൌ ഉദ്ദേ പദേ
ആകാശാദിത്ര്യസേദേഷു വക്ഷ്യമാണം ച പഞ്ചമം
സദാശിവാദ്യാ ആകാശാദ്യാധിപന്യന്തകാഃസധേ
ശാന്ത്യതീതാകലാദ്യന്താ നിവൃത്ത്യാദ്യാഃസ്വബീജതാഃ
ന്യസേത് പാദാദിശീർഷാന്തേ മൂർദ്ധാദി ചരണാന്തികേ
ശാന്ത്യാത്മേശാനമൂർദ്ധാ ച ഢേയുതഛ സദാശിവഃ
സത്യാത്മാ തത്പുരുഷവക്ത്രൌ ഢേസംയുതഈശ്വരഃ

നാദാത്മാഘോരഹൃദയോ ധ്യേയുതശ്ച മഹേശ്വരഃ
ബിന്ദ്വാത്മാഥോ വാമദേവഗുഹ്യോ വിഷ്ണുശ്ച ധ്യേയുതഃ
ബീജാത്മാച സദ്യോജാതപാദോ ബ്രഹ്മാ ച ധ്യേയുതഃ
ഈശാനാദ്യാന്ദൂർദ്ധ്വവക്ത്രാദ്ധ്യാന് സദാശിവപൂർവ്വകാന്
ഊർദ്ധ്വാദിപഞ്ചവക്ത്രേഷു ധ്യേന്താനക്ഷരപൂർവ്വകാന് ഇതി.
സ്വബീജത ഇതി. ഹ്രാം ഹ്രീം ഹ്രൂം ഹ്രൈം ഹ്രൗം. ഈശാനാദ്യാൻ ഈശാന തത്പുരുഷാഘോരവാമസദ്യാന്. ഊർദ്ധ്വവക്ത്രാദ്യാന് ഊർദ്ധ്വപൂർവ്വ ദക്ഷിണോത്തരപശ്ചിമാൻ .പ്രയോഗസ്തു. ഓം ഹോം നമഃശിവായ പരായ ശിവാത്മനേ നമഃ നം ക്ഷം ഹൌം നമഃശിവായ പരായ ശക്ത്യാത്മനേ നമഃ മം ലം ഹൌം നമഃശിവായ പരായ സദാശിവാത്മനേ നമഃ ഇത്യാദി. പ്രഥമചരണേനൈകാവൃത്തിഃ കണ്ഠാദിഹൃദന്തം ദ്വിതീയാ. മൂർദ്ധാദിനാസികാന്തം തൃതീയാ. തതോർദ്ധേനാവൃത്തിചതുഷ്ടയം. അന്യത്ര സർവ്വത്ര ദോഃപദ്സന്ധയശ്ചത്വാര ഏവ ഗൃഹീതാ. അത്രാം ഗുലിമദ്ധ്യസന്ധ്യമപി ഗൃഹീത്വാപഞ്ചസന്ധയഃഷഷ്ഠമഗ്രമിതി. ഏകൈകസ്മി ന്നേകൈകാവൃത്തിഃ സാഗ്രമിത്യത്രാംഗുലീനാമന്ത്യസന്ധിയോഗാത് അഗ്ര ത്വമപി ജ്ഞേയം. അത്ര സർവ്വത്ര കേചന പഞ്ചാക്ഷരന്യാസമാഹുഃ തന്മതേ മൂലമന്ത്രസ്യ ഷഡ്വർണ്ണാനി ന്യസേത് ഇത്യനേന ച വിരോധഃ സ്യാത്. തത് പരിഹാരായ പ്രത്യർണ്ണമാദൌ പ്രണവമാഹുഃ ഏവമപി അഷ്ടമനവമദശമേഷു പൃഥക് ഷഡ്സ്ഥാനനിർദ്ദേശോ വൃഥാസ്യാത്. അന്യത്രാപി ദശമാവൃത്തൌ മുഖാംസഹൃദയേഷു ത്രീന് പരാന് പാദോ രുകുക്ഷിഷു ഇതി അനേകവിരോധാത് തദസംഗതം. കശ്ചിത്തു ദോഃ സന്ധി ദ്വയം തൃതീയമഗ്രം ഏവം ദോർദ്വന്ദ്വഏകാ പദദ്വന്ദ്വ ഏകാ ഇത്യഷ്ടൌ ന്യാസാനേവാഹ. സ ഭ്രാന്ത ഏവ.. യതഃ സർവ്വത്ര ഗോലക ന്യാസേ ഗ്രന്ഥാന്തരേ ച ദശാവൃത്തീനാമോക്തത്വാത്. സന്ധിശബ്ദാർത്ഥസ്യ സങ്കോചേ കാരണാഭാവാം. തതോർദ്ധനാഷ്ടമി. പുനരർദ്ധേന നവമി. തത്ര ടങ്കാദിഷു തത്തന്മുദ്രയാ ന്യാസോ വിദേയ ഇതി സാമ്പ്രദായികാഃ
ടങ്കഃപരശുഃ മുദ്രാലക്ഷണാനിതു-
കരേകരംതുകരയോസ്തിര്യക് സംയോജ്യചാംഗലിഃ

സംഹതാഃപ്രസൃതാഃകുര്യാൻമുദ്രേയം പരശോർമതാ

മിലിത്വാനാമികാംഗുഷ്ഠമദ്ധ്യമാഗ്രാണി യോജയേത്

ശിഷ്ടാംഗുല്യുച്ഛ്രിതേ കുര്യാൻ മൃഗമുദ്രേയമീരിതാ ഇതി.

ഊർദ്ധ്വകൃതോവാമഹസ്തഃ പ്രസൃതോഭയമുദ്രികാ

അധോമുഖാദക്ഷഹസ്തഃപ്രസൃതോവരമുദ്രികാ   ഇതി.

അർദ്ധേന ദശമീ. യഥാവദിതി. ദേശികോത്തമഃതാമൂർത്തിര്യഥാവത് പുനർന്യസേദിതി സംബന്ധഃ യഥാവദിത്യനേന പ്രണവാദിമന്ത്രവർണ്ണാ ഇത്യുക്തം. ദേശികോത്തമ ഇത്യനേന തത്തദംഗുല്യേതി ജ്ഞേയം. ഇദം പൂർവ്വന്യാസയോരപ്യൂഹ്യം.അംസേതി അംസദ്വയം.

മലയാളംഭാഷ്യം.

ദശാവൃത്തിമയമായി ഗോളകന്യാസം പറയുന്നുഃ-

- ഹൃദയം,മുഖംഅംസം, ഊരു,കണ്ഠം,നാഭി,പാർശ്വം,പൃഷ്ഠം   .
- പൃഷ്ഠം,ഹൃദയം,മൂർദ്ധാവ്,മുഖം,കണ്ണുകൾ,നാസാ,പദസന്ധ്യഗ്രം
- ശിര,മുഖം,ഹൃദയം,കുക്ഷി,ഊരു,പാദദ്വയം
- ഹൃദയം,മുഖം,ടങ്കം,മൃഗം,അഭയ,വരദ
- മുഖം,ഹൃദ്,പാദം,ഊരു,ജഠരം
- മൂർദ്ധാ,ഫാലം,ഉദരം,അംസം,ഹൃദയം

ഇപ്രകാരം മൂലമന്ത്രത്താൽ ഷഡ്വർണ്ണം യഥാവിധി യജിക്കണം. പിന്നീട് മന്ത്രത്താൽ വ്യാപകം ചെയ്യണം.

മന്ത്രം-നമോസ്തു സ്ഥാണുരൂപായ ജ്യോതിർലിംഗാമൃതാത്മനേ

ചതുർമൂർത്തിവപുഛായായാഭാസിതാംഗായ ശംഭവേ

ഇപ്രകാരം ശരീരത്തിൽ ന്യസിച്ച് പാർവ്വതീപതിയെ ചിന്തിക്കണം. പിന്നീട് തത്വന്യാസം.

തത്വന്യാസം-(ശൈവതത്വന്യാസം)-പഞ്ചാക്ഷരി പരാതത്വനാമാത്മക മാണ്.   പഞ്ചാക്ഷരീപരായ തത്വനാമാത്മനേ നമഃ എന്ന് ശിവപഞ്ചാക്ഷ രവർണ്ണയുക്തമായി ആവർത്തിക്കുക. കാദിക്ഷാന്തവർണ്ണങ്ങള് അന്ത്യം മുതൽ ആദ്യം വരെ. ശ്വഃശക്തി സദാപൂർവ്വഃ ശിവൻ ഈശ്വരൻ.

ശുദ്ധവിദ്യ,മായ,കാലം,നിയതി,കല
സ്മ,ഉപരാഗ,പുരുഷ,പ്രകൃതി,ബുദ്ധി,അഹങ്കാരം,മനസ്സ് ഇവയെ ഹൃദയത്തിൽ ന്യസിക്കുക. ശ്രീക്ഷേത്രാദിസ്ഥലങ്ങളിലും ന്യസിക്കുക. വാഗാദി,ശബ്ദാദി, മൂർദ്ധാവ്,മുഖം,ഊരു,ഗുദം,പാദം, ഇവിടങ്ങളിലും ആകാശാദികളിലും സപഞ്ചമം ന്യസിക്കുക. സദാശിവാ ആദ്യം, ആകാശാദികളുടെ ആധിപത്യം (പഞ്ചഭൂതം)അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും അവക്കെല്ലാം മൂലവുമാണ്.
ശാന്ത്യതീതാ,കലാദ്യന്താ,നിവൃത്ത്യാദ്യാ, എന്ന് സ്വബീജത്തോടെ പാദാദികേശം ,കേശാദിപാദം ന്യസിക്കുക. ശാന്ത്യാത്മാ ഈശാനൻ മൂർദ്ധാ, ഡേയുതനായ സദാശിവൻ,സത്യാത്മാ തത്പുരുഷൻ, വക്ത്രത്തിൽ ഡേയുതൻ മഹേശ്വരൻ, ബിന്ദ്വാത്മാ വാമദേവൻ ഗുഹ്യത്തിൽ, ഡേയുതനായ വിഷ്ണു ബീജാത്മാ,സദ്യോജാതൻ പാദത്തിൽ, ഡേയുതൻ ബ്രഹ്മാ ഈശാനാദി ഊർദ്ധ്വവക്ത്രം മുതൽ. സദാശിവൻ കിഴക്ക്. ഊർദ്ധ്വാദി പഞ്ചവക്ത്രത്തിൽ ഡേന്ത നക്ഷരപൂർവ്വകം ന്യാസം.
സ്വബീജം-
ഹ്രാംഹ്രീംഹ്രൂംഹ്രൈംഹ്രൗം
ഈശാനാദിഃ-ഈശാന,തത്പുരുഷ,അഘോര,വാമദേവാദി.
ഊർദ്ധ്വം,പൂർവ്വം,ദക്ഷിണം,ഉത്തരം,പശ്ചിമം എന്ന് ദിക്ക് ക്രമം.
പ്രയോഗം-
ഓം ഹോം നമഃശിവായ പരായ ശിവാത്മനേ നമഃ
നം ക്ഷം ഹൌം നമഃശിവായ പരായ ശക്ത്യാത്മനേ നമഃ
മം ലം ഹൌം നമഃശിവായ പരായ സദാശിവാത്മനേ നമഃ ഇപ്രകാരം.
ഒന്നാമത്തേത് ഏകാവൃത്തി പൂർണ്ണം. രണ്ടാമത്തേത് കണ്ഠം മുതൽ ഹൃദയം വരെ .മൂന്നാമത്തേത് മൂർദ്ധാവുമുതല് നാസിക വരെ. നാലാമത് അതു തന്നെ ഊർദ്ധ്വമായിട്ട്. ഇപ്രകാരം ഓരോന്നായി ഈരണ്ടുപാദം സന്ധിച്ച് , നാലുപ്രാവശ്യമായിട്ട് . പഞ്ചസന്ധിയിൽ അംഗുലിമദ്ധ്യസന്ധിയിലും ഗ്രഹിക്കണം. ആറാമത്തേത് അഗ്രം. ഓരോന്നോരോന്ന് ഓരോരോ ആവൃത്തി സാഗ്രം അംഗുലിയുടെ അന്ത്യസന്ധിവരെ അഗ്രത്വം സർവ്വത്ര പഞ്ചാക്ഷര ന്യാസം. മൂലമന്ത്രത്തിന്റെ ഷഡംഗന്യാസം പ്രത്യക്ഷരം പ്രണവം ഉച്ചരിക്ക

ണം. ഇപ്രകാരം ,8, 9, 10 ആവര്ത്തികളിൽ വീണ്ടും ഷഡ്സ്ഥാനനിർദ്ദേശം പറയേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും പത്താം ആവർത്തി മുഖം, അംസം, ഹൃദയം, എന്ന 3 , പാദം,ഊരു, കുക്ഷി എന്ന് 3 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗോളകന്യാസത്തിൽ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിലും ദശാവൃത്തിനാമം പറയുന്നുണ്ട്.

മുദ്രാലക്ഷണങ്ങൾ:

പരശുമുദ്രഃ- ടങ്കം-പരശു. കരത്തിൽ കരം തിര്യക്കായി യോജിപ്പിച്ച് അംഗുലികൾ സംഹൃതവും പ്രസൃതവുമായി കാണിക്കുന്നു

മൃഗമുദ്രഃ-അനാമിക തള്ളവിരല് മദ്ധ്യം തൊട്ട് മദ്ധ്യമയുടെ അഗ്രത്താല് യോജിപ്പിക്കുന്നു ,മറ്റുരണ്ടുവിരലും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു.

അഭയമുദ്രഃ-ഇടത്തുകൈ ഉയർത്തി വിരലുകള് പ്രസൃതമാക്കി.

വരദമുദ്രഃ- വലത്തുകൈ അധോമുഖം, വിരലുകൾ പ്രസൃതം.

13. ധ്യായേന്നിത്യം മഹേശം രജതഗിരിനിഭം ചാരുചന്ദ്രാവതംസം
രത്നകല്പോജ്ജ്വലാംഗം പരശുമൃഗവരാഭീതിഹസ്തം പ്രസന്നം
പത്മാസനം സമന്താത് സ്തുതമമരഗണൈർവ്യാഘ്രകൃത്തിം വസാനം
വിശ്വാദ്ധ്യം വിശ്വരൂപം നിഖിലഭയഹരം പഞ്ചവക്ത്രം ത്രിനേത്രം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യായേദിതി. പത്മാസീനമിതി ശ്വേതപത്മം ചിന്തനീയം. ആയുധധ്യാനം ദക്ഷാദൂർദ്ധ്വയോരാദ്യേ തദധ്യസ്തനയോരന്ത്യേ.അനേനൈവ ക്രമേണ സ്വശരീരേ പൂർവ്വോക്തോ ന്യാസഃ അത്ര ധ്യാനാനന്തരം പത്മലിംഗമുദ്രേ ദർശനീയേ. ആയുധമുദ്രാശ്ചഃ തദുക്തം പ്രയോഗസാരേ-
ദർശയിത്വാ തതഃപഞ്ചലിംഗമുദ്രേ തദഗ്രതഃ ഇതി. തത്ര
പത്മമുദ്രാലക്ഷണമുക്തം പ്രാക്. ലിംഗമുദ്രാലക്ഷണം തു-
ഉച്ഛ്രിതം ദക്ഷിണാഭിരംഗുലീഭിശ്ച വേഷ്ടയേത്
ലിംഗമുദ്രായാമാഖ്യാതാ ശിവസാന്നിദ്ധ്യകാരിണീ ഇതി. ഇയം
സർവ്വശൈവമന്ത്രസാധാരണീതി ജ്ഞേയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം

വെള്ളിമലയുടെ ശോഭ, ചാരുചന്ദ്രക്കല ചൂടിയ മുടി, രത്നാഭരണങ്ങൾ അണി

ഞ്ഞ അംഗങ്ങൾ, പരശു,മൃഗ,വരദാഭയമുദ്രകൾ, പ്രസന്നമുഖം, പത്മാസനത്തിലിരിക്കുന്ന യോഗിരൂപം, അഞ്ചുമുഖത്തിലും ത്രിനേത്രം ,വ്യാഘ്രചർമ്മം കൊണ്ട് വസ്ത്രം, അമരഗണങ്ങളാൽ സമ്യക്കായി സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വത്തിന്റെ ആദിയും വിശ്വരൂപവും നിഖിലഭയഹരവുമായ മഹേശനെ നിത്യം ധ്യാനിക്കുന്നു. വെള്ളത്താമരയിൽ പത്മാസനത്തില് ഇരിക്കുന്ന വിധത്തില് ധ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. വലത്ത് മുകളിൽനിന്നാണ് ആയുധധ്യാനാരംഭം. ഈ ക്രമത്തിൽ ധ്യാനിച്ച് സ്വശരീരത്തിലും പൂർവ്വോക്തന്യാസം ചെയ്യണം. ധ്യാനാനന്തരം പത്മലിംഗമുദ്ര. പ്രയോഗസാരത്തിൽ പത്മലിംഗമുദ്ര പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.പത്മമുദ്ര നേരത്തേ പറഞ്ഞു.

ലിംഗമുദ്രാലക്ഷണം- വലത്തുകയ്യിലെ തള്ളവിരലുയർത്തി, ഇടത്തുതള്ളവിരലിൽ ബന്ധിക്കുന്നു. വാമാംഗുലികളെ ദക്ഷിണാംഗുലികളാൽ വേഷ്ടനം ചെയ്യുന്നു. ലാംഗമുദ്ര ശിവസാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഈ മുദ്രകളെല്ലാം എല്ലാ ശൈവമന്ത്രങ്ങൾക്കും പൊതുവാണ്.

14. തത്വലക്ഷം ജപേന്മന്ത്രം ദീക്ഷിതഃശൈവവർത്മനാ
താവത് സംഖ്യാസഹസ്രാണി ജുഹുയാത് പായസൈഃശുഭൈഃ
തതഃസിദ്ധോഭവേന്മന്ത്രഃസാധകാഭീഷ്ടസിദ്ധിദഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ശൈവവര്ത്മനാ ദീക്ഷിതഃ കൃതദീക്ഷഃ സാ ന ശൈവതന്ത്രാത് കാമികാദിതോ ജ്ഞേയാ. തത്വലക്ഷം ചതുർവിംശതിലക്ഷം മന്ത്രം ജപേദിത്യന്വയഃ ഉക്തഞ്ച-അക്ഷരലക്ഷചതുഷ്കം ജപ്യാത് ഇതി. താവത് സംഖ്യാസഹസ്രാണി ചതുർവിംശതിസഹസ്രാണി.അത്രദ്രവ്യപ്രോക്ഷണേ മൂലമന്ത്രോ ഹം ഫടന്തോ ജ്ഞേയഃ തദുക്തം നാരായണീയപ്രയോഗസാരയോഃ
വത്മാസ്ത്രാന്തേന മൂലേന സംപ്രോക്ഷ്യൈവം പ്രകല്പിതം ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

അക്ഷരലക്ഷചതുഷ്കം ജപിക്കുന്നു. ശൈവവത്മസഹിതം(കവചസഹിതം). 24000 പ്രാവശ്യം പായസഹോമം. ഇപ്രകാരം മന്ത്രസിദ്ധി നേടുന്നു. സാധകന് അഭീഷ്ടസിദ്ധി ലഭിക്കുന്നു.ശൈവാഗമപ്രകാരമുള്ള ദീക്ഷയാണ് ശൈവവത്മനാ എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാമിക മുതലായ ശൈവതന്ത്രങ്ങളിൽ ഇത്

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹോമദ്രവ്യം പ്രോക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ മൂലമന്ത്രം ഹും ഫട് എന്ന് ഒടുവില് ഉച്ചരിക്കണം. ഇത് നാരായണീയത്തിലും പ്രയോഗസാരത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

15. ദേവം സംപൂജ്യയേത് പീഠേ വാമാദിനവശക്തികേ
വാമാ ജ്യേഷ്ഠാ തതോ രൌദ്രീ കാലീ കലപദാദികാ

16. വികരിണ്യാഹ്വയാപ്രോക്താ ബലാദ്യം വികരിണ്യഥ
ബലപ്രഥമനീ പശ്ചാത്   സർവ്വഭൂതദമന്യഥ

17. മനോന്മനീതി സംപ്രോക്താഃ ശൈവപീഠസ്യ ശക്തയഃ
നമോഭഗവതേ പശ്ചാത് സകലാദിവദേത് പുനഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ദേവമിതി.വാമാദിനവശക്തികേ പീഠേ ദേവം പൂജയേദിതി സംബന്ധഃതത്ര മണ്ഡൂകാദിപരതത്വാന്തം പീഠം സംപൂജ്യ നവശക്തിഃപൂജ.ധ്യാനമുക്തം പ്രയോഗസാരനാരായണീയയോ-
ശ്വേതാരക്താസിതാപീതാ ശ്യാമാരുണാ സിതാസിതാ
ശോണാ ച താഃസ്മരേച്ഛക്തിഃ പീഠരൂപാ യഥാക്രമാ ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

പീഠം മണ്ഡൂകാദിപരതത്വാന്തം പൂജിച്ച് പീഠത്തിൽ പീഠശക്തിപൂജ. വാമാദിനവശക്തികളെ പൂജിക്കണം. വാമ,ജ്യേഷ്ഠ,രൌദ്രി,കാലി,കല,വികരിണി, ബല, ബലപ്രഥമനി ,സർവ്വഭൂതദ.(ബലക്ക് ബലാവികരിണി എന്നും പറയും). ശൈവപീഠശക്തികൾ മനോന്മനികളെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. നമോ ഭഗവതേ എന്ന് ഉച്ചരിച്ചാണ് ഇവരെ പൂജിക്കുന്നത്. പ്രയോഗസാരം, നാരായണീയം, ഇവയിൽ പീഠശക്തീധ്യാനം- ശ്വേത,രക്ത, അസിത,പീത,ശ്യാമ,അരുണ,സിതാസിത, ശോണ എന്ന വർണ്ണങ്ങളിലാണ്.

18. ഗുണാത്മശക്തിയുക്തായതതോനന്തായ തത്പരം
യോഗപീഠാത്മനേ ഭൂയോ നമസ്കാരാദികോ മനുഃ

19. അമുനാമന്ദനാദശ്യാദാസനാ ഗിരിജാപതേഃ
മൂർത്തിം മൂലേന സങ്കല്പ്യ തത്രാവാഹ്യ യജേഛിവം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഗിരിജാപതേരിത്യനേനൈതദുക്തം. ആത്മയാഗേ ആസനം സംപൂജ്യ സ്വാഗതാദിർദധ്യാദിതി. തദുക്തമാചാര്യൈഃ കുര്യാദനേനമന്ത്രേണ നിജദേഹേ സമാഹിതഃ മന്ത്രീപുഷ്പാഞ്ജലിം സമ്യഗ് ത്രിശഃ പഞ്ചശ ഏവ ച ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഗുണാത്മസക്തിയുക്തായ അനന്തായ യോഗപീഠാത്മനേ നമഃ ഗിരിജാപതേ എന്ന് മൂർത്തിയെ മൂലമന്ത്രം ജപിച്ച് സങ്കല്പിച്ച് ശിവനെ(ശിവശക്തി) ആവാഹിക്കുന്നു.

20.കർണ്ണികായാം യജേൻമൂർത്തിരീശമീശാനദിഗ്ഗതം
ശുദ്ധസ്ഫടികസങ്കാശം ദിക്ഷു തത്പുരുഷാദികാഃ
21. പീതാഞ്ജനശ്വേതരക്താഃപ്രധാനസദൃശായുധാഃ
ചതുർവക്ത്രസമായുക്താ യഥാവത് സംപ്രപൂജയേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

കർണ്ണികായാം ദിക്ഷു തത്പുരുഷാദികാമൂർത്തിശ്ചതസ്രോ യഥാവത് സംപൂജയേദിത്യന്വയഃ യഥാവദിത്യനേന പ്രണവാദി മന്ത്രവർണ്ണാദ്യാ ഇത്യുക്തം. ഈശാനാദിധ്യാനം ശുദ്ധസ്ഫടികസങ്കാശം ഈശം പഞ്ചമം യജേദിത്യന്വയഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ആത്മയാഗത്തിൽ പീഠം സ്വാത്മാവാണ്. അതിനെ പൂജിച്ച് സ്വാഗതം ചെയ്ത് നമഃ സ്ഥാണുഭൂതായ എന്ന് പഞ്ചപുഷ്പാഞ്ജലി ചെയ്യുന്നു. മന്ത്രത്താൽ , സ്വദേഹത്തിൽ സമാഹിതമാക്കുന്നു എന്ന് ആചാര്യവാക്യം. പുഷ്പാഞ്ജലി സമ്യക്കായി 3, 5 എന്നീ സംഖ്യകളില് ചെയ്യുന്നു. ഈശാനദിക്കുമുതൽ കർണ്ണികയിൽ മൂർത്തീയജനം. ശുദ്ധസ്ഫടികസങ്കാശമായി ദിക്കുകളിൽ തത്പുരുഷൻ മുതൽ. ശുദ്ധസ്ഫടികം, പീതം, അഞ്ജനം, ശ്വേതം, രക്തം എന്ന് നിറം. പ്രധാന ദേവതാസദൃശമായ ആയുധങ്ങൾ. ചതുർമുഖമായി യഥാവിധി പീഠത്തില് പൂജിക്കുക. നാലു കർണ്ണികയില് നാലുപേര് പ്രണവാദിമന്ത്രസഹിതം. ഈശാനദി

ക്കിലെ ശുദ്ധസ്ഫടികസങ്കാശമായ ഈശനെ പഞ്ചമമായി യജിക്കണം. ആദിമൂർത്തിയെ അവസാനം യജിക്കുന്ന ക്രമം.

22. കോണേഷ്വർച്ച്യാഃനിവൃത്ത്യാദ്യാസ്തേജൌരൂപാഃ കലാഃക്രമാദ്
അംഗാനി കേസരസ്ഥാനി വിഘ്നേശാൻപത്രഗാന് യജേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

കോണേഷു ആഗ്നേയാദിഷു. ദ്വിതീയോക്താ നിവൃത്ത്യാദ്യാശ്ചതസ്രഃ തേജോരൂപാ ഇതി ധ്യാനം. പ്രഥമപടലോക്താ പഞ്ചീകൃതഭൂതബീജാദ്യാ ഇതി ജ്ഞേയം. ശാന്ത്യതീതാമപി ഈശേ യജേദിതി ക്രമാദിത്യനേനോക്തമിത്യന്യേ.

മലയാളംഭാഷ്യം

കോണുകളിൽ നിവൃത്തി മുതലായ നാലുപേരെ തേജോരൂപകളായി ധ്യാനിക്കുന്നു.കേസരത്തിൽ അംഗം, പത്രത്തിൽ വിഘ്നേശൻ. ആഗ്നേയാദികോണുകളിൽ ധ്യാനം.ആദ്യപടലത്തിൽ പറഞ്ഞ പഞ്ചീകൃതഭൂതബീജാദ്യകള് എന്ന് ജ്ഞേയം. ശാന്ത്യതീതാ എന്നും ഈശാനകോണിൽ യജിക്കുന്നു.

23. അനന്തം സൂക്ഷ്മനാമാനം ശിവോത്തമമനന്തരം
ഏകനേത്രം ഏകരുദ്രം ത്രിനേത്രം തദനന്തരം

24. പശ്ചാശ്രീകണ്ഠനാമാനം ശിഖണ്ഡിനമനന്തരം
രക്തപീതസിതാരക്തകൃഷ്ണാരക്താഞ്ജനാസിതാൻ

25. കിരീടാർപ്പിതബാലേന്ദൂന് പത്മസ്ഥാന് ഭൂഷണാന്വിതാൻ
ത്രിനേത്രാൻ ശൂലവജ്രാസ്ത്രചാപഹസ്താന് മനോഹരാന്

26.ഉത്തരാദിയജേദ് പശ്ചാദ്ദമാം ചണ്ഡേശ്വരം പുനഃ
തതോ നന്ദിമഹാകാലൌ ഗണേശവൃഷഭൌ പുനഃ

27. അഥ ഭൃംഗീരടിം സ്കന്ധമേതാൻ പത്മസനസ്ഥിതാന്
സ്വർണ്ണതോയാരുണശ്യാമമുക്തേന്ദു സിതപാടലാന്

28. ഇന്ദ്രാദയസ്തതഃപൂജ്യാ വജ്രാദ്യായുതസംയുതാഃ
ഇത്ഥം സംപൂജയേദ്ദേവം സഹസ്രം നിത്യശോജപേത്

29.സർവ്വപാപവിനിർമുക്തഃപ്രാപ്നുയാദ്വാഞ്ചരിതാം ശ്രിയം
ദ്വിസഹസ്രം ജപേർദ്രോഗാൻമുച്യതേ നാത്ര സംശയഃ

30. ത്രിസഹസ്രം ജപേന്മന്ത്രം ദീർഘമായുരവാപ്നുയാത്
സഹസ്രവൃദ്ധ്യാ പ്രജപന് സർവ്വാന് കാമാനവാപ്നുതായാന്

31. ആജ്യാന്വിതൈസ്തിലൈഃശുദ്ധൈർജ്ജുഹുയാല്ലക്ഷമാദരാത്
ഉത്പാതജനിതാൻ ക്ലേശാന്നാശയേന്നാത്ര സംശയഃ
ശതലക്ഷം ജപേൻ സാക്ഷാശ്ശിവോഭവതി മാനവഃ

സംസ്കൃതംഭാഷ്യം

വിദ്യേശാനേവാഹ അനന്തമിതി.അസ്ത്രം ബാണഃ പശ്ചാദേതാനുത്തരാദി യജേദിതി. സംബന്ധഃ ശതലക്ഷമിതി കോടിം. തന്ത്രാന്തരാദിദം യന്ത്രം ലിഖ്യതേ-
രേഖാഷഡ്കംന്യസേദൂർദ്ധ്വം തഥാതിര്യക്പ്രമാണകം
അഗ്രാഗ്രസംഹതാകാരം ഋജ്വഗ്രം ച സരേഖകം
വസുപത്രസ്വരാബ്ജം ച മാതൃകാർണ്ണസമന്വിതം
ചതുരസ്രം ദ്വിധാകൃത്വാ യന്ത്രം പഞ്ചാക്ഷരാഖ്യകം
പഞ്ചാക്ഷരീം ന്യസേൻമദ്ധ്യേ ദ്വാദശാ മാതൃകാർണ്ണസമന്വിതം
വിദ്യേസ്വരാംസ്ഥാന്യസ്യ ദ്വാദശാർക്കമതഃപരം
ബൃഹദ്സൌരം തതോന്യസ്യ കലാശക്തീസ്തതഃപരം
ഗായത്രീമഷ്ടമാതൃശ്ച സ്വരാംശ്ചൈവ തതഃപരം
മാതൃകാലോകപാലാംശ്ച യന്ത്രം പഞ്ചാക്ഷരാഖ്യകം ഇതി.
ഹൃദയം ഢേണഭഗവന്നാദിത്യശ്ചസഢേസഹ
ആദ്യംച കിരണം സാദ്ധ്യേത് മാനേഢേ ച ഠദ്വയം
അയം മഹാസൌരഃ കലാശക്തീരമൃതാദ്യാഃ
തത്പുരുഷാമിതി ഗായത്രീ. മാതൃകാ കകാരാദ്യാ സാന്താ. ശൈവാഗമോക്തം യന്ത്രാന്തരമുച്യതേ. ഷഡ്കോണന്തഃസാദ്ധ്യയുക്തം പ്രാസാദം മൂലമസ്ത്രിഷു
സന്ധിഷ്വംഗാനി തദ്ബാഹ്യേ പത്മം പഞ്ചദലം ത്വിഹ
ഈശാനാദ്യാഃ പഞ്ചമൂർത്തിർങ് ഹൃദന്താ ലിഖേത്തതഃ

അഷ്ടപത്രം മാതൃകാര്ഷ്ടവർഗ്ഗയുക്തം ലികേദ് ബഹിഃ
സംവേഷ്ട്യാനുഷ്ഠുഭാ യന്ത്രം ജപഹോമാദി സാധിതം
ആരോഗ്യായുഃസുതൈശ്വര്യചതുർവർണ്ണഫലപ്രദം ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ആജ്യം,തിലം ഇവ ലക്ഷഹോമം ചെയ്താൽ ഉല്പാതംകൊണ്ട് ഉണ്ടായ ക്ലേശങ്ങൾ തീരുന്നു. ശതലക്ഷഹോമംജപം ചെയ്താൽ മനുഷ്യന് സാക്ഷാത് ശിവനായി ഭവിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ശതലക്ഷമെന്നാൽ കോടിജപം. തന്ത്രാന്തരത്തില് യന്ത്രം.- 6 രേഖ മുകളിൽനിന്ന് താഴേക്ക് . അഗ്രാഗ്രങ്ങൾ ചേർന്ന് അഗ്രം ഋജുവാക്കിയ രേഖകളോടെ വരക്കുക. 8 ദളമുള്ള പത്മം മാതൃകാവർണ്ണസമേതം എഴുതി, ചതുരശ്രം രണ്ടെണ്ണമുണ്ടാക്കി, പഞ്ചാക്ഷര നാമമുള്ള യന്ത്രം ഉണ്ടാക്കി, പഞ്ചാക്ഷരി ന്യസിക്കുക. മദ്ധ്യത്തിൽ ദ്വാദശവർണ്ണം. വിദ്യയെ സ്വരങ്ങളായി, അതിൽ ന്യസിക്കുക. 12 സൂര്യന്മാരെ സങ്കല്പിച്ച് ബൃഹദ്സൌരം, പിന്നെ കലാശക്തി,പിന്നെ ഗായത്രി, അഷ്ടമാതൃക്കൾ, സ്വര ങ്ങൾ മാതൃകകൾ, ലോകപാലന്മാർ എന്ന് ക്രമത്തില് ന്യസിക്കുന്ന യന്ത്രം പഞ്ചാക്ഷരയന്ത്രം. ഹൃദയം ഡേണ ഭഗവൻ ആദിത്യൻ. സഡേസഹമായി ആദ്യകിരണം. ഈഡേ സ്വാഹാ. അയം മഹാസൌരഃ കലാശക്തീരമൂതാ ദ്യാഃ തത് പുരുഷാ എന്ന് ഗായത്രീധ്യാനം. മാതൃകകൾ ക മുതല് ഹ വരെ. ശൈവാഗമത്തിലെ യന്ത്രാന്തരം- ഷഡ്കോണത്തില് സാദ്ധ്യയുക്തമായി മൂലബീജത്തോടെ പ്രാസാദം. അംഗസന്ധികൾ,പുറത്ത് പഞ്ചദലപത്മം. ഈശാനാദി പഞ്ചമൂർത്തി. ങ് ഹൃദന്തമായി എഴുതുന്നു. അഷ്ടദലപത്മം പുറത്ത്. അതിൽ മാതൃകാഷ്ടവർഗ്ഗം. അനുഷ്ഠുഭയന്ത്രം കൊണ്ട് പുറത്ത് വേഷ്ടിതമാക്കി ജപഹോമാദി ചെയ്താൽ ആരോഗ്യം,ആയുസ്സ്, സുതന്മാർ, ഐശ്വര്യം എന്ന് ചതുർവർഗ്ഗഫലപ്രദം.

32. ഷഡക്ഷരഃശക്തിരുദ്ധ്വാഃകഥിതോഷ്ടാക്ഷരോമനുഃ
ഋഷിഛന്ദഃപുരാ പ്രോക്തോ ദേവതാസ്യാദുഷാപതിഃ

33. അംഗാനി പൂർവ്വമുക്താനി സോമമീശം വിചിന്തയേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മന്ത്രാന്തരമാഹ ഷഡിതി. രുഹഃസംപുടിതഃപ്രണവോ ബീജം. മായാ ശക്തിഃ പുരാ പ്രോക്ത ഇതി. വാമദേവ ഋഷിഃ പംക്തി ഛന്ദഃ അംഗാനിതി. തത്ര ഷഡ്ദീർഘയുക്തബീജാദ്യൈഃ ഷഡംഗൈഃ ഷഡംഗവിധിരിതി സമ്പ്രദായ വിദഃ പ്രയോഗസ്തു ഹാം ഓം ഹൃത്. ഹോ നം ശിരഃ ഹ്രൂം മഃശിഖാ. ഹൈം ശിംവത്മ.ഹൌം വാം നേത്രം ഹഃയം അസ്ത്രം. സോമമിത്യുഭയാസഹിതം.

മലയാളഭാഷ്യം

മന്ത്രാന്തരം- ഷഡക്ഷരം രുഹ കൊണ്ട് സംപുടിതം. പ്രണവം ബീജം. മായാ ശക്തി. അഷ്ടാക്ഷരമായും ഉച്ചരിക്കാം. വാമദേവനാണ് ഋഷി. പംക്തി ഛന്ദസ്സ്. ഉമാപതി ദേവത.മുമ്പുപറഞ്ഞ പ്രകാരം അംഗന്യാസം ചെയ്ത് സോമേശവരനെ ചിന്തിക്കുക. സ ഉമം (ഉമയോടുകൂടിയവൻ) എന്നും സോമത്തിന് അർത്ഥം പറയാം.

പ്രയോഗം-ഹാം ഓം ഹൃത്. ഹോ നം ശിരഃ ഹ്രൂം മഃ ശിഖാ. ഹൈം ശിം വത്മ. ഹൌം വാം നേത്രം .ഹഃ യം അസ്ത്രം സോമം എന്ന് ഉഭയസഹിതം ശിവശ ക്തിധ്യാനം.

34. ബന്ധൂകാഭം ത്രിനേത്രം ശശിശകലധരം സ്മേരവക്ത്രം വഹന്തം
ഹസ്തൈഃശൂലം കപാലം വരദമഭയദം ചാരുഹാസം നമാമി
വാമോരുസ്തംഭഗായാഃ കരതലവിലസച്ചാരുരക്തോല്പലായാ
ഹസ്തേനാശ്ലിഷ്ടദേഹം മണിമയവിലസദ് ഭൂഷണായാ പ്രിയായാഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ആയുധധ്യാനം ദക്ഷാദ്യൂർദ്ധ്വയോരാദ്യേ തദധസ്തനയോരന്ത്യേ. കരതലേതി വാമേ. തദുക്തം- വാമോരുപീഠഗതയാ നിജവാമഹസ്തന്യസ്താരുണോത്പല യുജാ പരിപബ്ധദേഹം ഇതി. ഹസ്തേനേതി ദക്ഷിണേന

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം-ബന്ധൂകനിറത്തിൽ ത്രിനേത്രമായി, ചന്ദ്രക്കല ധരിച്ച് മന്ദസ്മിതം തൂവു ന്ന മുഖം,കയ്യിൽ ശൂലം,കപാലം,വരദാഭയമുദ്ര ഇപ്രകാരമുള്ള ചാരുഹാസരൂപ ത്തെ നമിക്കുന്നു. ഇടത്തെ തുടയിൽ ഇരിക്കുന്ന ചാരുരക്തോല്പലധാരിണി യായ , മണിമയഭൂഷണങ്ങളണിഞ്ഞവളായ പ്രിയയാൽ ആശ്ലേഷിക്കപ്പെട്ടവ

നായിട്ടാണ് ധ്യാനം. വലത്തുകയ്യാൽ ആലിംഗനം, ഇടത്തുകയ്യിൽ ചുവന്ന താമര എന്ന് ഉമാധ്യാനം.

35.മന്വലക്ഷം ജപേന്മന്ത്രം തത് സഹസ്രം യഥാവിധി
ജുഹുയാൻ മധുരാസിക്തൈരാരഗ്വധസമിദ്ധ്വരൈഃ

36. പ്രാക്പ്രോക്തേ പൂജയേത് പീഠേ ഗന്ധപുഷ്പൈരുമാപതിം
അംഗാവൃത്തിർബഹിഃപൂജ്യാ ഹൃല്ലേഖാദ്യാ യഥാപുരാ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മന്വലക്ഷം ചതുർദശലക്ഷം. തത് സഹസ്രം ചതുർദശസഹസ്രം. യഥാവിധീതി താന്ത്രികാഗ്നിമുഖവിധാനേനേത്യർത്ഥഃ യഥാ പുരേതി നവമപടലോക്ത സ്വസ്വബീജാദ്യാ ഇത്യുക്തം.വിധാനതപൂജ്യാ ഇതി സംബന്ധഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

14ലക്ഷംജപം-ദശാംശംത്രിമധുരം ആരഗ്ഭവസമിത്തിൽ യഥാവിധി ഹോമം. പീഠപൂജ മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ. അംഗന്യാസം ,ഹൃല്ലേഖാദിപൂജ മുമ്പുപറഞ്ഞ പോലെ.യഥാവിധി താന്ത്രികമായി അഗ്നിമുഖം വിധാനം ചെയ്യണം. ഒമ്പതാം പടലത്തിൽ പറഞ്ഞ സ്വസ്വബീജാദ്യം വിധാനത്തോടെ എന്ന് അർത്ഥം.

37. മദ്ധ്യപ്രാഗ്ദക്ഷിണോദീച്യ പശ്ചിമേഷു വിധാനതഃ
ഹൃല്ലേഖാഗഗനാരക്താചതുർത്ഥീ തു കരാലികാ
മഹോച്ഛുഷ്മാക്രമാദേതാഃപഞ്ചഭൂതസമപ്രഭാഃ

38.പാശാങ്കുശവരാഭീതിധാരിണ്യോമിതഭൂഷണഃ
യജേത് പൂർവ്വാദിപത്രേഷു വൃഷഭാദ്യാനനുക്രമാത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

വിധാനമേവാഹ മദ്ധ്യേതി. മദ്ധ്യം കർണ്ണികാമദ്ധ്യം. പശ്ചിമേഷു ദിഗ്ഭാഗേഷ്വി തി ശേഷഃ പഞ്ചഭൂതേതി പൃഥിവ്യാദി.

മലയാളംഭാഷ്യം

കർണ്ണികാമദ്ധ്യം, കിഴക്ക്,തെക്ക്,വടക്ക്,പടിഞ്ഞാറ് എന്ന് വിധാനം. ഹൃല്ലേ ഖാ, ഗഗന,രക്ത,കരാളിക,മഹോച്ഛുഷ്മ എന്ന് പഞ്ചഭൂതസമപ്രഭകൾ. പാശാ

ങ്കശവരാഭയധാരിണികളും ധാരാളം ഭൂഷണങ്ങളണിഞ്ഞവരുമാണ്. പൂർവ്വാദി പത്രങ്ങളിൽ   വൃഷഭാദികളോടെ അനുക്രമമായി ധ്യാനിക്കണം.

39. ഹിമാലയാഭം വൃഷഭം തീക്ഷ്ണശൃംഗം ത്രിലോചനം
സർവ്വാഭരണസന്ദീപ്തം സാക്ഷാച്ഛന്ദഃസ്വരൂപിണം

40.കപാലശൂലവിലസദ് കരം കാലഘനപ്രഭം
ക്ഷേത്രപാലം ത്രിനയനം ദിഗംബരമഥാർച്ചയേത്

41.ശൂലടങ്കാക്ഷവലയം കമണ്ഡലുലസത് കരം
രക്താകാരം ത്രിനയനം ചണ്ഡേശമഥ പൂജയേത്

42. ചക്രശംഖാഭയാഭീഷ്ടകരാം മരകതപ്രഭാം
ദുർഗ്ഗാം പ്രപൂജയേത് സൌമ്യാം ത്രിനേത്രാം ചാരുഭൂഷണാം

43.കല്പശാഖാം രത്നഘണ്ഡാം ദധാനം ദ്വാദശേക്ഷണം
ബാലാർക്കാഭം ശിശും കാന്തം ഷണ്മുഖം പൂജയേത് തതഃ

44.നന്ദിനം പൂജയേൻസൌമ്യം രക്തഭൂഷണമണ്ഡിതം
പരശ്വേണ വരാഭീതിധാരിണം ശ്യാമവിഗ്രഹം

45. പാശാങ്കുശവരാഭീഷ്ടധാരിണം കുങ്കുമപ്രഭം
വിഘ്ന നായകമഭ്യർച്ചേച്ചന്ദ്രാർദ്ധകൃതശേഖരം

46.ശ്യാമം രക്തോല്പലകരം വാമാംഗന്യസ്തതത് കരം
ത്രിനേത്രം രക്തവസ്ത്രാഢ്യം സേനാപതിമഥാർച്ചയേത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യാനപൂർവ്വകമനുക്രമമേവാഹ ഹിമാലയേതി. പ്രതിശ്ലോകമേകൈക ധ്യാന സമാപ്തിഃ ഏണോ മൃഗഃ ആയുധധ്യാനക്രമസ്തു തത്തത് പ്രകരണേനുസന്ധേയഃ തത ഇതി പത്രാഗ്രേഷു.

മലയാളംഭാഷ്യം

അനുക്രമധ്യാനം- അനുക്രമമായി എട്ടുപേരെ പത്രാഗ്രത്തില് ധ്യാനിച്ച് അർച്ചിക്കുന്നു.

- ഹിമാലയവർണ്ണമായി തീക്ഷ്ണശൃംഗമായി, ത്രിലോചനമായി സർവ്വാഭരണ ങ്ങളാലും സന്ദീപ്തമായി, സാക്ഷാത് ഛന്ദഃസ്വരൂപിയായ ഋഷഭം.
- 2. കപാലശൂലധാരിയായി, കാലമേഘവർണ്ണമായി ത്രിനയനനായി, ദിഗംബ രനായി(നഗ്ന) ക്ഷേത്രപാലൻ.
- 3. ശൂലം,ടങ്ക,അക്ഷമാല,കമണ്ഡലു ധരിച്ച് ചുവന്ന വർണ്ണത്തിൽ ത്രിനയനനാ യി ചണ്ഡേശൻ.
- 4. ചക്ര,ശംഖ,അഭയ,വരദമുദ്രകളോടെ, മരകതപ്രഭയായി സൌമ്യയും ത്രിനേ ത്രയുമായി , ചാരുഭൂഷണയായി ദുർഗ്ഗ.
- 5.കല്പശാഖയും രത്നഘണ്ടയും ധരിച്ച് 12 കണ്ണുകളോടെ, ബാലാർക്കപ്രഭയോ ടെ, ശിശുരൂപമായി, കാന്തമായി(ആകർഷിക്കുന്ന സൌന്ദര്യം) ഷണ്മുഖൻ.
- 6.സൌമ്യനും ചുവന്ന ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞവനും ശ്യാമവർണ്ണനും പരശു, മാൻ,വരദ,അഭയമുദ്രകളോടെ നന്ദി.
- 7. കുങ്കുമപ്രഭയോടെ ചന്ദ്രക്കല ചൂടി, പാശം,അങ്കുശം,വരദാഭയമുദ്ര ധരിച്ച് വിഘ്നനായകൻ.
- 8. ശ്യാമനിരം, വലത്ത് കയ്യിൽ രക്തോല്പലം, ഇടത്ത് അംഗത്തിൽ വെച്ച ഇടത്തുകരം ,ത്രിനേത്രം,ചുവന്ന വസ്ത്രം, ഇവയോടെ സേനാപതി.

47. തതോഷ്ടമാതരഃപൂജ്യാ ബ്രാഹ്മ്യാദ്യാഃപ്രോക്തലക്ഷണാഃ
ഇന്ദ്രാദികാൻ ലോകപാലാന് സ്വസ്വദിക്ഷു സമർച്ചയേത്

48.വജ്രാദീനി തദസ്ത്രാണി തദ്വഹിഃക്രമശോർച്ചയേത്
ഏവംയോ ഭജതേ മന്ത്രീ ദേവേശം തമുമാപതിം
സഭവേദ് സർവ്വലോകാനാം പ്രിയഃസൌഭാഗ്യസമ്പദാം.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പ്രോക്തലക്ഷണാ യഥോക്തസ്വരൂപാഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

പിന്നീട് ബ്രാഹ്മി മുതലായ അഷ്ടമാതൃക്കൾ,ഇന്ദ്രാദിലോകപാലന്മാർ, അതാതു ദിക്കിൽ മുമ്പുപറഞ്ഞപ്രകാരം. അതിനു പുറത്ത് അവരുടെ വജ്രാദി അസ്ത്രങ്ങൾ. ഇപ്രകാരം യഥാവിധി ഉമാപതിയെ ഭജിച്ചാൽ സൌഭാഗ്യസമ്പത്തുകളോടെ സർവ്വലോകത്തിനും പ്രിയങ്കരനായിത്തീരും.

49.സാന്തഃസധ്യാന്തസംയുക്തോ ബിന്ദുഭൂഷിതമസ്തകഃ
പ്രാസാദാഖ്യോമനുഃപ്രോക്തോ ഭജതാം സർവ്വസിദ്ധിദഃ

50.ഷഡ്ദീർഘയുക്തബീജേനഷഡംഗവിധിരീരിതഃ
വാമദേവോമുനിഛന്ദഃപംക്തിർദേവഃസദാശിവഃ

51.ഈശാനാദീർന്യസേൻമൂർത്തീരംഗുഷ്ഠാദിഷു ദേശികഃ
ഈശാനാഖ്യം തത്പുരുഷമഘോരം തദനന്തരം
വാമദേവാഹ്വയം സദ്യആസാം ബീജം ക്രമാദ്വിദുഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പ്രാസാദമന്ത്രമാഹ സാന്തഇതി. സാന്തോ ഹഃ സദ്യാന്തശ്രീ തേന ഹൌഃ
അസ്യ നാമവ്യുത്പത്തിരുക്താചാര്യൈഃ പ്രസാദനത്വാന് മനസോ യഥാവത്
പ്രാസാദസംജ്ഞാസ്യമനോഃപ്രദിഷ്ടാ ഇതി. ഹ്ലേഖാസമ്പൃഷ്ടം ഇതി കേചിത്.
ഹകാരോ ബീജം ശ്രീമിതി ശക്തിഃ തദുക്തം-
സാന്തോനുഗ്രഹസംയുക്തോബിന്ദുർഭൂഷിതമസ്തകഃ
പ്രാസാദാഖ്യോ മനുഃപ്രോക്തോ ബീജം ഹം ശക്തിരൌം സ്മൃതാ ഇതി.
സർവ്വസിദ്ധിദ ഇത്യനേന വിനിയോഗോക്തിഃബീജേനേതി മൂലമന്ത്രേണ.
വാമദേവ ഇത്യർത്ഥം പഠിത്വാ ഷഡ്ദീർഘേത്യർത്ഥം പഠനീയം. ലേഖക
ദോഷവശാത് വ്യത്യയഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

സാന്തം(ഹ)ബിന്ദുഭൂഷിതമസ്തകമായ മന്ത്രം പ്രാസാദം (മേരു)ഭജിച്ചാല് സർവ്വസിദ്ധിദം. ഷഡ്ദീർഘയുക്തബീജത്താല് ഷഡംഗന്യാസം. വാമദേവൻ ഋഷി. ഛന്ദസ്സ് പംക്തി. ദേവത സദാശിവൻ. ഈശാനാദിമൂർത്തികളെ തള്ളവിരല്

മുതൽ അംഗുലീന്യാസം. ഈശാനം,തത്പുരുഷം,അഘോരം,വാമദേവമെന്ന് ക്രമം.

പ്രാസാദമന്ത്രം

സാന്തം ഹ .സദ്യാന്തശ്രീ തേന ഹൌ. നാമവ്യുത്പത്തി ആചാര്യപ്രോക്തം. പ്രസാദനം മനസ്സിന് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ പ്രാസാദനാമം. അത് മനസ്സിലാണ് ഇരിക്കേണ്ടത്. ഹൃല്ലേഖാസംപൃഷ്ടം ആയി ഹൃദയത്തിൽ പ്രസാദം. ഹകാരം ബീജം. ശ്രീ ശക്തി. സാന്തം ഹ. അനുഗ്രഹസംപൃഷ്ടമായി(ശ്രീ)ബിന്ദുവാൽ ഭൂഷിതമായ ശിരസ്സോടെ പ്രാസാദമെന്ന മന്ത്രം. സർവ്വസിദ്ധിദമെന്ന് വിനിയോഗം.

52. ഓകാരാദ്യൈഃ പഞ്ചഹ്രസ്വൈർവിലോമാത് സംയുതം വിയത്
തത്തദംഗുലീഭിർഭ്രയസ്തത്തദ് ബീജാദികാന്യസേത്

53. ശിരോവദനഹൃദ്ഗുഹ്യപാദദേശേതഥാ ക്രമാത്
ഊർദ്ധ്വപ്രാഗ്ദക്ഷിണോദീച്യപശ്ചിമേഷു മുഖേഷു താഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഓകാരാദ്യൈരിതി. ഓ എഉഇഅ ഏതൈഃ തത്തദിതി.യസ്യാം യസ്യാം യോയോ ന്യസ്തസ്തയാ തയാ. തേന സമുഷ്ട്യംഗുഷ്ഠേന ശിരസി. സാംഗുഷ്ഠതർജ്ജന്യാ വദനേ. സാംഗുഷ്ഠമദ്ധ്യമയാ ഹൃദി. സാംഗുഷ്ഠാനാമയാ ഗുഹ്യേ. സാംഗുഷ്ഠകനിഷ്ഠികയാ പാദയോഃ ഏവം പഞ്ചസ്വപി മുഖേഷ്വിതി സാമ്പ്രദായികാഃ തത്തദ് ബീജാദികാഃ തത്തദംഗുലീഭിർന്യസേദിതി സംബന്ധഃ

മലയാളം ഭാഷ്യം

ഓകാരാദ്യൈ ഓ എ ഉ ഇ അ . പഞ്ചഹ്രസ്വം വിലോമമായി സംയുതമാക്കുക. വിയദ് ഹ. ഇവ അതാത് അംഗുലികളിൽ മൂലബീജപൂർവ്വം ന്യസിക്കുക. ശിരസ്, വദനം,ഹൃദയം, ഗുഹ്യം, പാദം. യഥാക്രമം ഊർദ്ധ്വം,കിഴക്ക്,തെക്ക്, വടക്ക്, പടിഞ്ഞാറ് മുഖങ്ങളിൽ.   സമുഷ്ടികമായി തള്ളവിരലാൽ ശിരസ്സിൽ. സാംഗുഷ്ഠം (തള്ളവിരലോട്ടു കൂടി) ചൂണ്ടുവിരലാല് മുഖത്തിൽ. തള്ളവിരൽ, മോതിരവിരൽ ഇവ ഗുഹ്യത്തിൽ. തള്ളവിരലും ചെറുവിരലും പാദത്തിൽ.

ഇപ്രകാരം 5 മുഖത്തിലും ധ്യാനിച്ച് അംഗന്യാസം. ഊർദ്ധ്വമുഖം എല്ലാത്തിന്റേയും സമുച്ചയമാണ്. അതാതിന്റെ ബീജം അംഗുലിയിൽ ന്യസിക്കുന്നു.

54. തതഃപ്രവിന്യസേദ്വിദ്വാനഷ്ടത്രിംശദ് കലാസ്തനൌ
ഈശാനാദ്യാ ഋചഃസമ്യഗാംഗുലീഷു യഥാക്രമം

55. അംഗുഷ്ഠാദികനിഷ്ഠാന്താ ന്യസേദ്ദേശികസത്തമഃ
മൂർദ്ധാസ്യഹൃദയാംബോജഗുഹ്യപാദേഷു താഃപുനഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അഷ്ടത്രിംശദ്കലാന്യാസം വക്ഷ്യമാരഭതേ തത ഇതി. അയംന്യാസോ ഗ്രന്ഥകൃതാ യദ്യപി പ്രാസാദമന്ത്രാംഗത്വേനോക്തഃ തഥാപി ഇദം ഋഗ്വിധാനം സ്വതന്ത്രം സർവ്വശൈവമന്ത്രസാദാരണം ചേതി ജ്ഞേയം. ആചാര്യൈ സ്വതന്ത്രതയൈവോക്തം. അംഗാനി പ്രകല്പയേദിതി വദതാ തേനാപി സൂചിതമേവ സ്വാതന്ത്ര്യം .താനി ഷഡംഗാനി പഞ്ചാർച്ചനാമേവ ന തു പ്രാസാദമന്ത്രസ്യ .തദുക്തം-

വക്ഷ്യാമി ശൈവാഗമസാരമഷ്ടവിംശത്കലാന്യാസവിധം യഥാവത്
സപഞ്ചഭിർബ്രഹ്മഭിരീശപൂർവ്വൈഃസർഷ്യാദികൈഃസംഗവിശേഷകൈശ്ച,ഇതി. അതസ്തന്ത്രാന്തരോക്തമൃഷ്യാദി ലിഖ്യതേ-

ഈശാനുഷ്ടുഭ്ഭൃരിക് ശേഷാസ്തത് പുരുഷസംജ്ഞേഗായത്ര്യാപഃ
പുനഗ്ന്യനഷ്ടുബാപോ വാമകൃതിഭഗാഹരഹസ്ത്വനുഷ്ടുപ് ഭഗയുക് ഇതി.
ന്യാസക്രമമേവാഹ ഈശാനാഭ്യാ ഇതി. താ ഋചോ യഥാ-

ഈശാനസർവ്വവിദ്യാനാമീശ്വരഃ സർവ്വഭൂതാനാം
ബ്രഹ്മാധിപതിർബ്രഹ്മണോധിപതിർബ്രഹ്മാശിവോ മേ അസ്തു സദാശിവോം
തത്പുരുഷായ വിദ്മഹേ മഹാദേവായ ധീമഹി തന്നോ രുദ്രഃപ്രചോദയാത്
അഘോരേഭ്യോഥ ഘോരേഭ്യോ ഘോരഘോരതരേഭ്യഃസർവ്വതഃ
സർവ്വശർവ്വേഭ്യോ നമസ്തേസ്തു രുദ്രരൂപേഭ്യഃ
വാമദേവായനമോജ്യേഷ്ഠായ നമഃ ശ്രേഷ്ഠായ നമോ രുദ്രായ നമഃ
കാലായനമഃകലവികരണായ നമോ ബലവികരണായ നമോ
ബലായനമോബലപ്രമഥനായ നമഃസർവ്വഭൂതദമനായ നമോ മനോന്മനായ

നമഃ സദ്യോജാതം പ്രപദ്യാമി സദ്യോജാതായ വൈ നമഃ ഭവേഭവേനാതിഭവേഭജ(വ)സ്വ മാം ഭവോദ്ഭവായ നമഃ സമ്യഗിത്യനേന തദ്ദുക്തം ഭവതി. ഏതാസ്സൈത്തിരീയശാഖായാം നാരായണീയോപനിഷദി ദ്രാവിഡപാഠാനുസാരാ ജ്ഞേയാഃ ആദ്യന്ത്രാസ്ത്വന്യഥാനേന അംഗുഷ്ഠാഭ്യാം നമ ഇത്യാദി യോഗ ഉക്തഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

അഷ്ടത്രിംശദ്കലാന്യാസം-പ്രാസാദമന്ത്രാംഗത്വത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ ഈ പഞ്ചബ്ബഗ്വിധാനവും സ്വതന്ത്രവും സർവ്വശൈവാഗമങ്ങൾക്കും പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുമാണ്. അഷ്ടത്രിംശദ് കലകൾ സ്ഥനങ്ങളില് , ഈശാനാദി കൾ ഋക്കിൽ,സമൃക്കായി അംഗുലികളിൽ യഥാക്രമം തള്ളവിരല് മുതല് ചെറു വിരൽവരെ ന്യസിക്കുന്നു. പിന്നെ മൂർദ്ധാവ്, മുഖം,ഹൃദയം,ഗുഹ്യം, പാദങ്ങളിൽ അംഗന്യാസം. പ്രാസാദമന്ത്രത്തിൽ ഷഡംഗന്യാസമില്ല. പഞ്ചാംഗന്യാസമാണ്. ശൈവാഗമസാരമായ അഷ്ടവിംശദ്കലാന്യാസം യഥാവിധി പറയുന്നു. സപഞ്ചം,ബ്രഹ്മം,ഈശപൂർവ്വം ,സഋഷ്യാദികം, സംഗവിശേഷകം. തന്ത്രാന്തരത്തിൽ ഋഷ്യാദിഃ- ഈശാനന് ഋഷി അനുഷ്ടപ്പ് ഛന്ദസ്സ്. ഭൃരിക് തത്പുരുഷൻ-ഗായത്രി, ജലം അഗ്നി,അനുഷ്ടപ്പ് , വാമദേവഋഷി കൃതി ഛന്ദസ്സ് ഭഗം, അഘോരൻ, ഹസ്തി അനുഷ്ടപ്പ് ഭഗപൂർവ്വം . ഈശാനൻ സർവ്വവിദ്യകൾക്കും ഈശ്വരനാണ്. സർവ്വഭൃതങ്ങൾക്കും അധിപതി ബ്രഹ്മാ ബ്രഹ്മണാധിപതി. ശിവൻ എനിക്ക് സദാശിവം അരുളട്ടെ ഓം ഇങ്ങനെ ധ്യാനിച്ച് രുദ്രഗായത്രി ജപിക്കുക.

രുദ്രഗായത്രിഃ-തത്പുരുഷായ വിദ്മഹേ മഹാദേവായ ധീമഹി
തന്നോ രുദ്ര പ്രചോദയാത്
അഘോരേഭ്യ,ഘോരേഭ്യ,ഘോരഘോരതരേഭ്യഃ
സർവ്വതഃശർവ്വശർവ്വേഭ്യോ നമസ്തേ അസ്തു രുദ്രരൂപേഭ്യഃ
വാമദേവായനമോ ജ്യേഷ്ഠായ നമഃ ശ്രേഷ്ഠായ നമോ രുദ്രായ നമഃ
കാലായനമഃകാലവികരണായ നമോ ബലവികരണായനമോ
ബലായനമോ ബലപ്രമഥനായ നമഃ സർവ്വഭൃതദമനായ നമോ
മനോന്മനായ നമഃ സദ്യോജാതം പ്രപദ്യാമി സദ്യോജാതായ വൈ നമഃ

ഭവേഭവേ നാതിഭവേഭജസ്വമാം ഭവോദ്ഭവായ നമഃ
തൈത്തരീയശാഖയിലെ നാരായണീയോപനിഷത്തിൽ ദ്രാവിഡപാഠാനു
സാരം ഇപ്രകാരമാണ്. ആന്ധ്രയിൽ വേറെ പാഠമാണ്.

56. വക്ത്രേഷൂർദ്ധ്വാദി വിന്യസേദ് ഭൂയോംഗാനി പ്രകല്പയേത്
താരപഞ്ചകമുച്ചാര്യ സർവ്വജ്ഞായ ഹൃദീരിതം

57. അമൃതതേജോമാലിനിതൃപ്താായേതി പദം പുനഃ
തദന്തേ ബ്രഹ്മശിരസേ ശിരോംഗം ജ്വലിതം തനുഃ

58. ശിഖിശിഖായപരതോനാദിബോധായ തച്ഛിഖാ
വജ്രിണേവജ്രഹസ്തായസ്വതന്ത്രായ തനുച്ഛദം

59. സൌം വൌം ഹൌം ഇതിസംഭാഷ്യപുരതോ തൃപ്തശക്തയേ
നേത്രമുക്തം ശ്ലീം പശ്രും ഹും ഫടന്തേനന്തശക്തയേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അസ്ത്രമുക്തം ഷഡംഗാനി കുര്യാദ്ദേശികസത്തമഃ അംഗാനി പ്രകല്പയേദിത്യു
ക്തം.താന്യേവാഹതാരേതി. താരപഞ്ചമമിതി. ദ്വാദശേ മൂർത്തി കല്പനായാ
മുക്തം. ശിരോംഗം ശിര ഇത്യർത്ഥഃജ്വലിതമിത്യഗ്രിമേണ സംബദ്ധ്യതേ.
തനുച്ഛദം കവചം. ഏവമുക്താനി ഷഡംഗാനി ദേശികസത്തമഃ കുര്യാദി തി
സംബന്ധഃഅത്ര ദേശികസത്തമ ഇത്യനേനൈതദുക്തം ഭവതി. ശിരോം ഗേ
തൃപ്തായേത്തസ്യ പൂർവ്വം നിത്യപദപ്രയോഗഃ അസ്ത്രേ ശ്ലീമിത്യസ്യാനന്തരം
ശക്തിബീജപ്രയോഗ ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

മുഖങ്ങളിൽ ഊർദ്ധ്വം മുതല് വിന്യസിച്ച് അംഗകല്പന .താരപഞ്ചകമുച്ചരിച്ച്
സർവ്വജ്ഞായ ഹൃദയത്തിൽ. അമൃതതേജോമാലിനീനിത്യതൃപ്താ ബ്രഹ്മഃഎന്ന്
ശിരസ്സിൽ. അതിനാല് ശിരോംഗം (മസ്തിഷ്കം)   ജ്വലിക്കുന്നു .ശിഖിശിഖായ
ശിഖയിൽ. വജ്രിണോ വജ്രിഹസ്തായ സ്വതന്ത്രായ എന്ന് ശരീരഭാഗങ്ങളിൽ

(കവചം). സൌം വൌം ഹൌം നേത്രം. പുരതോ ലുപ്തശക്തയേ ശ്ലീം ഫ്രീം പശ്ചും ഹ്ം ഫട് അനന്തശക്തയേ അസ്ത്രം. ഇപ്രകാരം ഷഡംഗകല്പന.

60.പൂർവ്വദക്ഷിണപാശ്ചാത്യസൌമ്യമദ്ധ്യേഷുപഞ്ചസു
വക്ത്രേഷു പഞ്ചവിന്യസ്യേദീശാനസ്യ കലാഃക്രമാത്

61. ഈശാനഃസർവ്വവിദ്യാനാം ശശിനീപ്രഥമാ കലാ
ഈശ്വരഃസർവ്വഭൂതാനാമംഗദാതദനന്തരം

62. ബ്രഹ്മാധിപതിശബ്ദാന്തേ ബ്രഹ്മാണോധിപതിഃപുനഃ
ബ്രഹ്മേഷ്ടദാ തൃതീയാ സ്യാച്ഛിവോ മേസ്തു തതഃപരാ

63.മരീചീകഥിതാതന്ത്രേ ചതുർത്തീ ച സദാശിവോം
അംശുമാലിന്യഥ പരാ പ്രണവാദ്യാ നമോന്വിതാഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഈശമന്ത്രകലാന്യാസക്രമമാഹ പൂർവ്വേതി.   ഇഷ്ടദേതി കലാനാം. സദാശി വോമിത്യഗ്രിമേണ സംബദ്ധ്യതേ. പരാ പഞ്ചമീ. പ്രണവാദ്യാ ഇതി. പ്രണവ ശക്തിപ്രാസാദാദ്യാ ഇത്യർത്ഥഃ പത്മപാദാചാര്യാഃ പഞ്ചാക്ഷരീയോഗമപ്യാ ഹുഃ നമോന്വിതാ ഇതി. പഞ്ചാപി ചതുർത്ഥ്യന്ത്യാ ഇത്യപി. ചതുർത്ഥ്യന്ത്യാഃ കലാഃസർവ്വാഇതി വക്ഷ്യമാണത്വാത്. തേന ഓം ഹ്രീം ഹൌം നമഃശിവായ.ഈശാനഃസർവ്വവിദ്യാനാം ശശിന്യൈ നമ ഇത്യാദി പ്രയോഗഃ

മലയാളം ഭാഷ്യം

കിഴക്ക്,തെക്ക്,പടിഞ്ഞാറ്,വടക്ക്,മദ്ധ്യഭാഗം,(ഊർദ്ധ്വം) എന്ന് 5 മുഖത്തില് ഈശാനകലകൾ ക്രമമായി വിന്യസിക്കുന്നു. ഈശാനന്റെ സർവ്വകലകളില് ആദ്യകല ശശിനി. ഈശ്വരൻ സർവ്വഭൂതങ്ങൾക്കും അംഗം തരുന്ന രണ്ടാമത്തെ കല അംഗദ. ബ്രഹ്മാധിപതി ശബ്ദത്തിന്റെ (ബ്രഹ്മാണോ അധിപ തി) അവസാനം ബ്രഹ്മേഷ്ടദാ. ബ്രഹ്മേഷ്ടദശിവ മൂന്നാമത്തെ കല. മരീചിക ഥിതതന്ത്രത്തിൽ നാലാമത്തെ സദാശിവ . ഓം അംശുമാലിന്യൈ നമഃ എന്ന ത് അഞ്ചാംകല. പ്രണവാദ്യാ എന്നാൽ പ്രണവശക്തിപ്രസാദത്തിന്റെ ആദ്യ.

ഇതിനെ പത്മപാദാചാര്യർ പഞ്ചാക്ഷരീയോഗമെന്ന് പറയുന്നു. അഞ്ചിനും അവസാനം നമഃഎന്ന് ചേർക്കണം.
പ്രയോഗം- ഓം ഹ്രീം ഹൌം നമഃ ശിവായ ഈശാനഃസർവ്വവിദ്യാനാം ശശിന്യൈ നമഃ ഇപ്രകാരം ക്രമത്തിൽ.

64. പൂർവ്വപശ്ചിമയാമ്യോദഗ്വക്ത്രേഷു തദനന്തരം
ചതസ്രോ വിന്യസേന്മന്ത്രീ പുരുഷസ്യ കലാഃക്രമാത്
65.ആദ്യാ തത്പുരുഷായേതി വിദ്മഹേ ശാന്തിരീരിതാ
മഹാദേവായശബ്ദാന്തേ ധീമഹിസ്യാത് തതഃപരം
66.പ്രതിഷ്ഠാകഥിതാപശ്ചാത് തൃതീയാസ്യാത് പ്രചോദയാത്
നിവൃത്തിസ്തത് പരാ സർവ്വാഃപ്രണവാദ്യാ നമോന്വിതാഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പുരുഷസ്യതത്പുരുഷസ്യ .പ്രചോദയാദിത്യഗ്രിമേണ സംബദ്ധ്യതേയതത്പരാ ചതുർത്ഥീ. സർവ്വാ ഇതി ചതുർത്ഥ്യന്താ ഇത്യപി.

മലയാളംഭാഷ്യം

കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറ് യാമ്യം ഉദഗ് വക്ത്രങ്ങളിൽ നാലായി പുരുഷകലകളെ ക്രമത്തിൽ വിന്യസിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത് –തത്പുരുഷായ വിദ്മഹേ മഹാദേവായ ധീമഹി തന്നോ രുദ്ര പ്രചോദയാത്. മൂന്നുപാദത്തിൽ ക്രമത്തില് ശാന്തി, പ്രതിഷ്ഠ.,നിവൃത്തി. ഓം തത്പുരുഷായ നമഃ എന്ന് ജപം.

67. ഹൃദ്ഗ്രീവാം സദ്വയേനാഭൌ കുക്ഷൌ പൃഷ്ഠേച വക്ഷസി
അഘോരസ്യ കലാന്യാസേദഷ്ടൌമന്ത്രീ യഥാവിധി
68.അഘോരേഭ്യസ്തഥാപൂർവ്വമീരിതാ പ്രഥമാകലാ
അഥഘോരേഭ്യ ഇത്യന്തേ മോഹാസ്യാത്തദനന്തരം
69.ഘോരാന്തേസ്യാത് ക്,മാപശ്ചാത് തൃതീയാ പരികീർത്തിതാ
ഘോരതരേഭ്യോ നിദ്രാസ്യാത് സർവ്വതഃസർവ്വതത്പരാ
70 വ്യാധിസ്തുപഞ്ചമീപ്രോക്താ സർവ്വേഭ്യസ്തദനന്തരം
മൃത്യുർനിഗദിതാഷഷ്ഠീ നമസ്തേ അസ്തു തത്പരം

71.ക്ഷുധാസ്യാത് സപ്തമീ രുദ്രരൂപേഭ്യഃ കഥിതാ തൃഷാ
അഷ്ടമീ കഥിതാ ഏതാ ധ്രുവാദ്യാ നമസാന്വിതാ.

സംസ്കൃതംഭാഷ്യം

യഥാവിധീതി. വക്ഷ്യമാണോംഗലീഭിർന്യാസഃ സൂചിതഃഅഥ ഘോരേസ്യ ഏതാവാ ന്റഗംശഃ ഏതാ ഇതി. ചതുർത്ഥന്താ ഇത്യപി.

മലയാളംഭാഷ്യം

രണ്ടാമതായി 8 അഘോരകലകളെ ഹൃദയം,കഴുത്ത്, സ്തനദ്വയം,നാഭി,കുക്ഷി, പൃഷ്ഠം ,വക്ഷസ്സ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിന്യസിക്കുന്നു.
അഘോരേഭ്യ,ഘോരേഭ്യ,ഘോരഘോരേഭ്യ, ഘോരഘോരതരേഭ്യ, ഘോരേഭ്യക്കും ഘോരഘോരേഭ്യക്കുമിടയിൽ മഹാഘോര, മൂന്നാംനാമം ,അഞ്ചാംനാമം ഇവ സർവ്വത്തേയും നിദ്രയിലാഴ്ത്തുന്ന വ്യാദി. ആറ് മഹാമൃത്യു, ഏഴ് ക്ഷുധ, എട്ട് തൃഷ. ഈ 8 അഘോരകലകളെ നമഃ എന്ന് ചേർത്ത് ന്യാസം ചെയ്യുന്നു.
യഥാവിധി മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ അംഗലീന്യാസവും ചെയ്യണം

72. ഗുഹ്യമുഷ്കോരുയുഗ്മേഷു ജാനുജംഘായുഗേസ്ഫിചോഃ
കട്യാം പാർശ്വദ്വയേവാമകലാന്യസേദ് ത്രയോദശഃ
73.പ്രഥമാവാമദേവായ നമോന്തേ സ്യാദ്രജാകലാ
സ്യാജ്ജ്യേഷ്ഠായനമോരക്ഷാ ദ്വിതീയാ പരികീർത്തിതാ
74.സ്യാദ് രുദ്രായ നമഃപശ്ചാത് തൃതീയാ രതിരീരിതാ
കലായനമ ഇത്യന്തേ പാലിനീ പരികീർത്തിതാ
75.കലകാമാപഞ്ചമീസ്യാത്തതോവികരണായച
നമഃസംയമനീ ഷഷ്ഠീ കഥിതാ തദനന്തരം
76 ബലക്രിയാസമാദിഷ്ടാ ബലവികരണായ ച
നമോവൃദ്ധിരഷ്ടമീ സ്യാദ് ബലാന്തേ ച സ്ഥിരാകലാ
77പശ്ചാത് പ്രമഥനായാന്തേ നമോ രാത്രിരുദീരിതാ
സർവ്വഭൂതദമനായ നമോന്തേ ഭ്രാമണീകലാ
78.നമോന്തേ മോഹിനീപ്രോക്താ മന്ത്രജ്ഞൈർദ്വാദശീകലാ

ഉന്മനായനമഃപശ്ചാജ്ജ്വരാ പ്രോക്താത്രയോദശീ
പ്രണവാദ്യാചതുർത്ഥ്യന്താ നമോന്താസ്താഃപ്രകീർത്തിതാ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മുഷ്കോണ്ഡകോശഃ വാമകലാ വാമദേവകലാഃ കലകാമേത്യത്ര കലേതി ലുഗംശഃ കാമേതി കലാ..അത്രാപി വികരണായ നമ ഇതി ലുഗംശഃ ബലേതി ലുഗംശഃ ക്രിയേതി കലാ. അത്രാപി വികരണായ നമ ഇതി ലുഗംശഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

മൂന്നാമതായി 13 വാമദേവകലകളെ ന്യസിക്കുന്നു. ഗുഹ്യം,മുഷ്കം,ഊരുക്കൾ, ജാനുക്കൾ ,ജംഘകൾ,സ്ഫിക്ക്,കടി, പാർശ്വദ്വയം എന്നിവിടങ്ങളിൽ. വാമദേവായ നമ എന്ന് തുടങ്ങി ഒടുവില് കലാനാമം പറഞ്ഞ് നമോ എന്ന് അവസാനിപ്പിക്കണം. ജ്യേഷ്ഠ,രക്ഷ,രുദ്രായ നമ എന്ന് മൂന്നാമത്തെ കല രതി, കലായ നമ എന്ന് തുടങ്ങി പാലിനി,കലകാമ എന്ന് 4, 5 കലകൾ, വികരണായ നമ എന്നു തുടങ്ങി സംയമനി, ബലക്രിയ(6, 7 കല), ബലവികരണായ നമ എന്ന് തുടങ്ങി വൃദ്ധി,ബലസ്ഥിര (8,9 കല) ,പ്രമഥനായ നമ എന്ന് രാത്രി(10) സർവ്വഭൂതദമനായ നമ എന്ന് ഭ്രാമണി,മോഹിനി (11,12 കല) ഉന്മനായ നമ എന്ന് ജ്വര (13). എല്ലാത്തിനും പ്രണവാദ്യം നമ എന്ന് അവസാനം. മുഷ്കം അമ്ഡകോശം. ഇത് സ്ത്രീയിൽ ശരീരത്തിനകത്തും പുരുഷനില് പുറത്തുമാണ്.

കലകാമ എന്ന നാമം – കല ലുക് അംഗം. കാമ എന്നാൽ കല. വികരമായ നമ ബല എന്നിവ ലുഗംശം. ക്രിയ കല. (ബലക്രിയ) വികരണായ നമ ലുഗംശം. വാമദേവകലകളെ വാമകലകളെന്നും അറിയുന്നു.

79. പാദദോസ്തലനാസാസു മൂർദ്ധ്നി ബാഹുയുഗേ ന്യസേത്
സദ്യോജാതോദ്ഭവാഃ സമ്യഗാഷ്ടൌ മന്ത്രീ കലാഃക്രമാത്
80.സദ്യോജാതം പ്രപദ്യാമി സിദ്ധിഃസ്യാത് പ്രഥമാ കലാ
സദ്യോജാതായ വൈ ഭൂയോ നമഃസ്യാദ് വൃദ്ധിരീരിതാ
81. ഭവേദ്യുതിസ്തൃതീയാ സ്യാദഭവേ തദനന്തരം
ലക്ഷ്മീശ്ചതുർത്ഥീ കഥിതാ തതോ നാതിഭവേപദം
82. മേധാസ്യാദ് പഞ്ചമീ പ്രോക്താ കലാഭൂയോ ഭജ(വ)സ്വമാം
പ്രജ്ഞാ സമീരിതാ ഷഷ്ഠീ ഭവാന്തേ സ്യാത് പ്രഭാകലാ

ഉദ്ഭവായനമഃപശ്ചാത് സ്വധാ സ്യാദഷ്ടമീകലാ
83. പ്രണവാദ്യാശ്ചതുർത്ഥാന്താഃകലാഃസർവ്വാ നമോന്വിതാഃ
അഷ്ടത്രിംശദ് കലാഃപ്രോക്താ- പഞ്ചബ്രഹ്മപദാന്തികാഃ
84 ഇതി വിന്യസ്തദേഹോസൌ ഭവേദ് ഗംഗാധരഃസ്വയം
തതഃസമാഹിതോഭൂത്വാ ധ്യായേദ്ദേവം സദാശിവം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഭൂയഇതി പാദപൂരണേ. ഭവ ഇതി ഋഗംശഃപഞ്ചബ്രഹ്മപദാനി പഞ്ചാനാം ഋചാം പദാനി. അത്ര പഞ്ചാനാമൃചാം പദാനി കലാസഹിതാനി ക്രമേണ ഉക്ത്വാംഗുഷ്ഠാദ്യംഗുലീഭിർവിന്യസേത്. തേന പ്രഥമഋക് കലാഃസാംഗുഷ്ഠമുഷ്ടി നാദ്വിതീയഋക്കലാസ്തർണ്ണന്യംഗുഷ്ഠാഭ്യാം തൃതീയഋക് കലാമദ്ധ്യമാംഗുഷ്ഠാഭ്യാം ചതുർത്ഥഋക് കലാഅനാമാംഗുഷ്ഠാഭ്യാ പഞ്ചമഋക്കലാഃ കനിഷ്ഠാംഗുഷ്ഠാഭ്യാ മിതി. തദുക്തം- ഇതി വിശദധീർവിന്യസേദംഗുലീഭിഃ ഇതി. അന്യത്രാപി- കനിഷ്ഠാംഗുലീഭിസ്തുന്യസേത് സധ്യാദികാഃക്രമാത്. അസ്യ സ്വതന്ത്രത്വാത് ധ്യാനാവരണപൂജാദി വക്തവ്യം. തത്ര ധ്യാനം പ്രാസാദാവരണപൂജാവസരേ ഗ്രന്ഥകൃദുക്തം ജ്ഞേയം. ആവരണപൂജാതു ആചാര്യോക്താ യഥാ- നൈ്യസ്യൈവം പഞ്ചഭിർബ്രഹ്മഭിരഥശിവമാരാധയേ ദൃഗ്ഭിരാഭി- ർമദ്ധ്യ പ്രാഗ്യാമ്യ സൌമ്യാപരദിശി പുനരംഗൈരനന്താദിഭിശ്ച അന്യോമാദ്യൈർദിശാപൈഃപുനരപി കുലിസാദ്യൈർയജേദേവമുക്തം പാഞ്ചബ്രഹ്മം വിധാനം സകലസുഖയശോഭുക്തിമുക്തിപ്രദം ഇതി.

മലയാളഭാഷ്യം

നാലാമതായി സദ്യോജാതകലകളെ പറയുന്നു. 8 കലകളാണ് സദ്യോജാത കലകൾ. പാദങ്ങൾ,മൂർദ്ദാവ്,നാസാ,മൂർദ്ധാ,ബാഹുക്കള് എന്നിവിടങ്ങലിൽ ന്യസിക്കുന്നു. സദ്യോജാതം പ്രപദ്യാമി സിദ്ധി –സിദ്ധി ആദ്യകല. സദ്യോജാതായ വൈ ഭൂയോ നമഃ വൃദ്ധി രണ്ടാമത്തെ കല. ഭവ,അഭവയായ ലക്ഷ്മി, മേധ, പ്രജ്ഞ,പ്രഭ, സ്വധ എന്നിങ്ങനെ മറ്റ് 6 കല ക്രമത്തിൽ. പ്രണവാദ്യം , നമഃ അവസാനം. 38 കല പഞ്ചബ്രഹ്മപദാന്തികമായി പറഞ്ഞി രിക്കുന്നു. ഇവ ശരീരത്തിൽ വിന്യസിച്ച വ്യക്തി സ്വയം ഗംഗാധരനായി ഭവി ക്കുന്നു. സമാഹിതചിത്തനായി സദാശിവനെ ധ്യാനിക്കുന്നു. പഞ്ചബ്രഹ്മപദം

5 ഋക്കുകളുടെ പദം. 5 ഋക്കുകളുടെ പദങ്ങള് കലാസഹിതം ക്രമേണ പറഞ്ഞ്
അംഗുഷ്ഠാദി അംഗുലീന്യാസം
ഒന്നാംഋക്ക് കല സാംഗുഷ്ഠമുഷ്ടി.
രണ്ടാമത്തേത് തർജ്ജന്യാംഗുഷ്ഠാഭ്യാം
മൂന്നാമത്തേത് മദ്ധ്യമാംഗുഷ്ഠാഭ്യാം
നാലാമത് അനാമാംഗുഷ്ഠാഭ്യാം
അഞ്ചാമത് കനിഷ്ഠാംഗുഷ്ഠാഭ്യാം
ആവരണപൂജ ആചാര്യോക്തം. ഇപ്രകാരം പഞ്ചബ്രഹ്മത്തെ ന്യസിച്ച് ശിവനെ ആരാധിക്കുക. ദിക്കുകളിലും വിദിക്കുകളിലും അംഗുലികളിലും അംഗങ്ങളിലും അനന്തമായി ന്യസിക്കുക. ആയുധാദികളിൽ ന്യസിക്കുക. സർവ്വത്തിലും ന്യസിക്കുക. യജിക്കുക. പഞ്ചബ്രഹ്മവിധാനം സകലസുഖവും യശസ്സും ഭുക്തിയും മുക്തിയും തരുന്നതാണ്.

85. മുക്താപീതപയോദമൌക്തികജവാവർണ്ണൈർമുഖൈഃപഞ്ചഭിഃ
ത്ര്യക്ഷൈരഞ്ചിതമീശാമിന്ദു മുകുടം പൂർണ്ണേന്ദുകോടിപ്രഭം
ശൂലം ടങ്കകൃപാണവജ്ര ദഹനാന്നാഗേന്ദ്രഘണ്ടാങ്കുശാൻ
പാശംഭീതിഹരം ദധാനമമിതാകല്പോജ്വലം ചിന്തയേത്

86. ഏവം ധ്യാത്വാ ജപേന്മന്ത്രം പഞ്ചലക്ഷം മധുപ്ലുതൈഃ
പ്രസൂനൈഃകരവീരോത്ഥൈർജ്ജുഹുയാത്തദശാംശകം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മുക്തേതി. മുക്താ വർണ്ണമൂർദ്ധ്വമുഖം പീതവർണ്ണം പൂർവ്വമുഖം നീലവർണ്ണം ദക്ഷിണമുഖം മുക്താവർണ്ണം പശ്ചിമമുഖം വിദ്രുമവര്ണ്ണം ഉത്തരമുഖം.
പയോദദാതീതി വ്യുത്പത്ത്യാ നീലമേഘഏവ വിവക്ഷിതഃ തദുക്തം
വായവീയസംഹിതായാം-
അസ്യപൂർവ്വമുഖം സൌമ്യം ബാലാർക്കസദൃശപ്രഭം
ത്രിലോചനാരവിന്ദാഢ്യം ബാലേന്ദുകൃതശേഖരം
ദക്ഷിണം നീലജീമൂതസമാനം ചന്ദ്രഭൂഷിതം
വക്തഭ്രൂകുടിലം ഘോരം രക്തവൃത്തത്രിലോചനം

ഉത്തരം വിദ്രുമം പ്രഖ്യം നീലാലകവിഭൂഷിതം.
സവിലാസംത്രിനയനം ചന്ദ്രാഭരണശേഖരം
പശ്ചിമം പൂർണ്ണചന്ദ്രാഭം ലോചനത്രിതയോജ്ജ്വലം
ചന്ദ്രരേഖാധരം സൌമ്യം മന്ദസ്മിതമനോഹരം
പഞ്ചമം സ്ഫടികപ്രഖ്യം ചന്ദ്രരേഖാസമുജ്ജ്വലം
അതീവസൌമ്യമുത്ഫുല്ലലോചനത്രിതയോജ്ജ്വലം ഇതി.
ഇന്ദുമുകുടമിതി പ്രതിവക്ത്രം ജ്ഞേയം.
ടങ്കഃപരശുഃനാഗേശഃസർപ്പേശഃഭീതിഹരം അഭയം. ആയുധധ്യാനം തു
ഊർദ്ധ്വാദിദക്ഷേ ശൂലാദ്യഗ്ര്യന്താനി വാമേ അന്ത്യാനി. തദുക്തം
വായവീയസംഹിതായാം-
ദക്ഷിണേ ശൂലപരശുവജ്രഖഡ്ഗാനലോജ്ജ്വലം
സവ്യേച നാഗീശാഭീതിഘണ്ഡാപാസാങ്കുശോജ്ജ്വലം ഇതി.
അന്യത്ര ഊർദ്ധ്വദക്ഷവാമയോരാധ്യം ഏവമാന്തമിതി ക്രമേണോക്തം.
ശൂലാഹിടങ്കഘണ്ടം സിസൃണികുലിശപാശഗ്ന്യഭീതിർദ്ദധാനം ദോർഭിഃ ഇതി.
അന്യത്ര വ്യത്യയോപ്യുക്തഃ യദാഹ-
ഭുജംഗഘണ്ടാഭയദാങ്കുശാംശ്ച പാശംഭുജൈർദക്ഷിണതോ ദധാനം.
തഥാ ത്രിശൂലം പരശും ച ഖഡ്ഗം വജ്രം ച വഹ്നിം ക്രമശോപഗമശ്ച ഇതി.
അന്യത്ര ഏകവക്ത്രം ചതുർഭുജം ച ധ്യാനമുക്തം. അഥവൈകവക്ത്രം.
ദോർഭിഃചതുർഭിരുതമിന്ദുമൌലിം ധൃതാക്ഷമാലാത്രിശിഖം ക്രമാത് തം യജേത്
സഖട്വാംഗകപാലഹസ്തം ഇതി. അന്യത്രതു-
ദേവം നമാമി ശിരസാ പരശുത്രിശൂല-
വിദ്യാകപാലപരിഘമണ്ഡിതബാഹുഖണ്ഡം ഇതി.

മലയാളം ഭാഷ്യം

ധ്യാനം

ഊർദ്ധ്വമുഖവും പശ്ചിമമുഖവും മുത്തുപോലെ വെളുത്ത്, കിഴക്കേ മുഖം പീതവർണ്ണം(സ്വർണ്ണനിറം), ദക്ഷിണമുഖം നീലനിറം, ഉത്തരമുഖം പവിഴംപോലെ ചുവന്ന്. അഞ്ചുമുഖത്തിലും ത്രിനേത്രം. ഇന്ദു ചൂടിയ മുകുടം. പൂർണ്ണചന്ദ്രനുദിച്ച

പ്രഭ. ശൂലം,ടങ്കം,കൃരാണം,വജ്രം,അഗ്നി,നാഗേന്ദ്രൻ,ദണ്ഡം,അങ്കുശം, പാശം, അഭയവരദമുദ്ര ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അമിതകല്പോജ്വലമായിട്ട് ഈശരൂപം ധ്യാനിക്കണം. പഞ്ചലക്ഷം മന്ത്രം ജപിച്ച് ത്രിമധുരവും കരവീരപുഷ്പവും ദശാംശം വീതം ഹോമിക്കണം.

വായവീയസംഹിതഃ-കിഴക്കുമുഖം സൌമ്യം ഉദയസൂര്യശോഭം,താമരദലം പോലെ 3 കണ്ണ്, ചന്ദ്രക്കലാധരം. തെക്കേമുഖം കാർമേഘനീലനിറം, ചന്ദ്രക്കലാധരം, കുടിലമായ പുരികമുള്ള ഘോരമുഖം, ചുവന്ന വൃത്താകൃതിയിലുള്ള മൂന്നുകണ്ണ്. ഉത്തരമുഖം പവിഴനിറം, നീലാളകാലംകൃതം, വിലാസപൂർണ്ണമായ ത്രിനേത്രം, ചന്ദ്രക്കലാധരം. പടിഞ്ഞാറേ മുഖം പൂർണ്ണചന്ദ്രശോഭ, മൂന്നുകണ്ണ്, സൌമ്യം, മന്ദസ്മിതമനോഹരം, ചന്ദ്രരേഖാധരം. സ്ഫടികനിറം. അതീവ സൌമ്യവും ഉത്ഫുല്ലമായ ത്രിനേത്രങ്ങളുള്ളതും എന്ന് പടിഞ്ഞാറേ മുഖത്തിന് വിശേഷണം.

ആയുധധ്യാനം വലത്ത് ഊർദ്ധ്വം മുതല് ശൂലാദിഅഗ്ന്യന്തം.

വായവീയസംഹിതഃ- വലത്ത് ശൂലം,പരശു,വജ്രം,ഖഡ്ഗം,അഗ്നി. ഇടത്ത് നാഗേശൻ,അഭയമുദ്ര,ഘണ്ട,പാശം,അങ്കുശം

ഊർദ്ധ്വദക്ഷവാമയോരാദ്യന്തം- ശൂലം,നാഗം,പരശു, ഘണ്ട,സിസൃണി, കുലിശം, പാശം,അഗ്നി, അഭയം,അങ്കുശം.

മറ്റൊരു ധ്യാനത്തിൽ:-ഭുജംഗം,ഘണ്ട,അഭയം,അങ്കുശം,പാശം,(ദക്ഷിണഭാഗം) ത്രിശൂലം,പരശു,ഖഡ്ഗം,വജ്രം,അഗ്നി (ഇടത്ത്) ഏകവക്ത്രമായി ചതുർഭുജ ധ്യാനവും ഉണ്ട്. അപ്പോൾ അക്ഷമാല, ത്രിശൂലം , ഖട്വാംഗം കപാലം ആയുധം. അഥവാ പരശു,ത്രിശൂലം,വിദ്യ, കപാലമെന്നും പക്ഷം.

87. പൂർവ്വോക്തേന പ്രയജേത് പീഠേ മൂർത്തിം മൂലേന കല്പയേത്
ആവാഹ്യ പൂജയേത്തസ്യാം മൂർത്ത്യാദ്ധ്യാവരണൈഃസഹഃ
88. ശക്തിം ജമരുകാഭീതിവരാൻ സന്ദധതം കരൈഃ
ഈശാനം ത്രീക്ഷണം ശുഭ്രമൈശാന്യാം ദിസി പൂജയേത്
89 പരശ്വേണവരാഭീതിർദധാനം വിധ്യുദുജ്വലം
ചതുർമുഖം തത്പുരുഷം ത്രിനേത്രം പൂർവ്വതോർച്ചയേത്
90 അക്ഷസ്രജം മൃഗപാശൌ സൃണിം ഡമരുകം തതഃ

ഖട്വാംഗം നിശിതം ശൂലം കപാലം ബിഭ്രതേ കരൈഃ
91. അഞ്ജനാഭം ചതുർവക്ത്രം ഭീമദംഷ്ട്രം ഭയാവഹം
അഘോരം ത്രീക്ഷണം യാമ്യേ പൂജയേന്മന്ത്രവിത്തമഃ
92. കുങ്കുമാഭം ചതുർവക്ത്രം വാമദേവം ത്രിലോചനം
വരാഭയാക്ഷവലയകുഠാരം ദധതം കരൈഃ
93.വിലാസിനം സ്മേരവക്ത്രം സൌമ്യേ സമ്യക് സമർച്ചയേത്
കർപ്പൂരേന്ദുനിഭം സൌമ്യം സദ്യോജാതം ത്രിലോചനം
94.ഹരിണാക്ഷഗുണാഭീതി വരഹസ്തം ചതുർഭുജം
ബാലേന്ദുശേഖരോല്ലാസിമുകുടം പശ്ചിമേ യജേത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മൂർത്തീതി.ആദിശബ്ദേനമംഗാവൃത്തിരുക്താ.   മൂർത്ത്യാവരണം ച അംഗാവരണം ച ആവരണാനി അനന്തോമേന്ദ്രവജ്രാദീനി ചതൈഃമൂർത്ത്യാദ്യാവരണൈരിത്യേകശേഷേണ സമാസഃ കാര്യഃതേന മൂർത്തിപഞ്ചകനിവൃത്ത്യാദി പഞ്ചകേന പ്രഥമാവരണം   സംപൂജ്യ ദ്വിതീയാംശൈ ത്രിതീയവിദ്യേശ്വരാദിഭിരിത്യർത്ഥഃ തദുക്തം പ്രയോഗസാരേ മൂർത്ത്യാംഗാവരണോപേതം ഇതി.
അന്യത്ര-മൂർത്തിപൂജാമുക്താ ഉക്തം-
ആഗ്നേയോശാന്നൈരൃത്യ വായുപത്രേഷ്വയോപരഃ
സംപൂജ്യാംഗാനിചോക്താനി ദിക്ഷ്വസ്ത്രമപി പൂജയേത്
സ്വനാമകാലിതേർമന്ത്രൈരനന്തം സൂക്ഷ്മമേവ ച ഇത്യാദിനാ.
വായവീയസംഹിതായാമപി- പൂജയേത് പരമേശ്വരം. ബ്രഹ്മമിഛ ഷഡംഗൈശ്ച ഇതി. പത്മപാദാചാര്യൈരപി മൂർത്ത്യാവരണാത് പൂർവ്വം അംഗാവരണം വദന്തി തദയുക്തം. നാരായണീയേപി-മൂർത്ത്യാഗാനി യജേത് യഥാവിധി ഇതി. പൂർവ്വത ഇത്യാദി ദിക് ഗ്രഹണംഗ്രന്ഥകൃതാ പ്രസിദ്ധദിശാമേവ കൃതമിതി ജ്ഞേയം. മന്ത്രവിത്തമാ സമ്യക് സമർച്ചയേദിത്യനേനേശാദീനാം ന്യാസോക്തബീജാദിത്വേന പൂജയേദിത്യുക്തം ഭവതി.

മലയാളം ഭാഷ്യം

പീഠത്തിൽ മൂലമന്ത്രത്താല് മൂർത്തികല്പന മുമ്പുപറഞ്ഞ പോലെ. ആവാഹിച്ച് ആവരണങ്ങളോടെ മൂർത്തിപൂജ. ശക്തി,ഡമരു,അഭയവരദമുദ്ര ധരിച്ച്

ത്രിനയനനായി ശുഭ്രനായി ഈശാനനെ ഈശാനകോണില്. പരശു, മാൻ,വരദാഭയമുദ്ര ധരിച്ച് വൈദ്യുതിപോലെ ഉജ്വലമായി ത്രിനേത്രനും ചതുർമുഖനുമായി തത്പുരുഷനെ കിഴക്ക്.
അക്ഷമാല,മൃഗം,പാശം,സൃണി,ഡമരു,ഖട്വാംഗം,ശൂലം,കപാലം ധരിച്ച് അഞ്ജന വർണ്ണനും ചതുർമുഖനും ഭയാവഹമായ ഭീകരദംഷ്ട്രകളുള്ളവനും ത്രിനയനനുമായി യാമ്യദിക്കില് അഘോരൻ. കുങ്കുമനിറം,നാലുമുഖം, 3 കണ്ണ്, വരദാഭയ മുദ്ര, അക്ഷമാല,കഠാരം ധരിച്ച് വാമദേവൻ സൌമ്യദിക്കിൽ. കർപ്പൂരനിറം, ത്രിനയനം,സൌമ്യമുഖം, മാനും അക്ഷമാലയും അഭയവരദഹസ്തവുമായി ,ചതുർമുഖമായി ചന്ദ്രക്കലധരിച്ച മുകുടത്തോടെ സദ്യോജാതന് പടിഞ്ഞാറ് .
മൂർത്ത്യാവരണം, അംഗാവരണം, അനന്തം ആവരണങ്ങൾ,ഇന്ദ്രവജ്രാദി ആയുധങ്ങൾകൊണ്ട് ആവരണം, ഇപ്രകാരം ആവരണദേവതകളോടുകൂടി എന്നറിയണം. മൂർത്തിപഞ്ചകനിവൃത്ത്യാദിപഞ്ചകം കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ആവരണപൂജ, അംഗന്യാസം രണ്ടാമത്തേത്, വിദ്യേശ്വരാദി മൂന്നാമത്തേത്, ഇപ്രകാരം പ്രയോഗസാരത്തിൽ മൂർത്ത്യാഗാവരണോപേതം പറയുന്നു.
മറ്റൊരിടത്ത്, അഗ്നി,ഈശാന,നൈരൃതി,വായുപത്രങ്ങളിൽ, അംഗങ്ങൾ, ദിക്കുകളിൽ അസ്ത്രങ്ങള് പൂജ, സ്വനാമാദ്യത്തോടുകൂടി മന്ത്രം അനന്തം സൂക്ഷ്മം എന്ന് ധ്യാനിച്ചറിയണം.
വായവീയസംഹിതഃ- പരമേശ്വരനെ ബ്രഹ്മം തന്നെയായും ഷഡംഗമായും പൂജിക്കണം. പത്മപാദാചാര്യരും മൂർത്ത്യാവരണത്താല് ബഹിരംഗാവരണം ദ്രഷ്ടവ്യം എന്ന് പറയുന്നു. അതിനാൽ മൂർത്ത്യാവരണത്തില് ആദ്യം അംഗാവരണം പറയുന്നു. അത് അയുക്തമാകയില്ല. നാരായണീയത്തിലും മൂർത്തി അംഗത്തിൽ യഥാവിധി യജിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു. പൂർവ്വം ഇത്യാദി ദിക്കുകളുടെ ഗ്രഹണം ഗ്രന്ഥകൃത്ത് പ്രസിദ്ധദിശകൾ കൊണ്ട് തുടങ്ങുന്നു. മന്ത്രവിത്തുകൾ ഈശാനാദിയായി ,ന്യാസോക്തബീജാദിത്വത്തോടെ പൂജിക്കണം . അതാണ് ശരി.

95. നിവൃത്ത്യാധ്യസ്തതഃകോണേ തേജോരൂപാഃകലാഃക്രമാത്
കേസരേഷ്വഷഡംഗാനി പൂർവ്വവത് പൂജയേത് സുധീഃ
96.വിദ്യേശ്വരാനനന്താദ്യാൻ പത്രേഷു പരിതോയജേത്

ഉമാദികാസ്തതോ ബാഹ്യേ ശക്രാദ്യാനായുധൈഃസഹ
97 ഇതിസംപൂജ്യദേവേശം ഭക്ത്യാപരമയായുതഃ
പ്രീണയേൻനൃത്യഗീതാദ്യൈഃസ്തോത്രൈർമന്ത്രീ മനോഹരൈഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

തേജോരൂപാ ഇതി. ഏഷാം ശരീരാദ്യാകാരാഭാവേകാരണമുക്തമാചാര്യൈഃ
ഭൂതാനാം ശക്തിത്വവ്യാപ്തത്വാജ്ജഗതിവാ നിവൃത്ത്യാദ്യാഃ
തേജോരൂപാഃകരപദവർണ്ണവിഹീനാമനീഷിഭിഃ പ്രോക്താഃ ഇതി.
തന്ത്രാന്തരേ ആകാരോപ്യുക്താഃ-
വജ്രാക്ഷമാലാമഭയമംബുജം ബിഭ്രതികരൈഃ
ഹേമാഭാടാരുസർവ്വാംഗാ നിവൃത്തിഃസിതഭൂഷണാ
ശ്വേതാകല്പാക്ഷമാലാബ്ജപാശാഭയകരാസിതാ
സർവ്വാഭരണസന്ദീപ്താ പ്രതിഷ്ഠാതിമനോഹരാഃ
ശക്ത്യക്ഷമാലാബ്ജാഭീതി ഹസ്താ ഗുഞ്ജാരുണോജ്വലാ
കപർദ്ദേന്ദുസ്മിതമുഖീ ധ്യേയാ വിദ്യാ കലാ ത്രിദൃക്.
ചതുർവക്ത്രഭുജാകൃഷ്ണാ നീലവസ്ത്രാ കപർദ്ദിനീ
ധ്വജാക്ഷമാലാബ്ജാഭീതിഹസ്താഃ ശാന്തികലാ ത്രിദൃക്
സ്ഫടികാഭാ പഞ്ചവക്ത്രാഃവേദാക്ഷസ്രഗ് വരാഭയാൻ
ദധതീ സകപർദ്ദേന്ദുഃ ശാന്ത്യതീതാഛഭൂഷണാ.ഇതി.
കലാ ഇത്യനേന പ്രഥമപടലോക്താ പഞ്ചീകൃതഭൂതബീജാദ്യാ ഇത്യുക്തം.
ക്രമാദിത്യനേനൈ തദുക്തം. ആഗ്നേയാദിഷു നിവൃത്ത്യാദി ചതുഷ്കം സംപൂജ്യ
ഈശസ്ഥാനേ ശാന്ത്യതീതാം പൂർവ്വമേവ പൂജയേദിതി. അന്യേതു ഈശാന
ശാന്ത്യതീതേ മദ്ധ്യേ പൂജയേദിത്യാഹ. പ്രപഞ്ചസാരസമ്മതമേതത്. പൂർവ്വമൂ
ർദ്ധ്വപ്രാഗിത്യുക്ത്വാ പശ്ചാത് പൂർവ്വോക്തദിക്ഷു മൂർത്തിരിത്യുക്തൈഃ
അന്യേത്വേവം തയോഃപൂജാമാഹുഃ ഉമാദികാ ഇതി പൂർവ്വവദുത്തരാദി യജേത്.
അസ്യ തന്ത്രാന്തരസ്ഥം യന്ത്രദ്വയമുച്യതേ.-
ഷഡ്കോണമണ്ഡലം ബാഹ്യേ രോചനാചന്ദനാക്തയാ
ദൂർവ്വയാവിലിഖേന്മന്ത്രീ പ്രാസാദം നാമസംയുതം
ബഹിഃഷഡ്സുച കോണേഷു പ്രണവാദ്യം ഷഡക്ഷരം

ത്രയസ്ത്രിംശദ്ദലം ബാഹ്യേ ത്രിസ്ത്രിംശകാർണ്ണമാലിഖേത്
ഈശാനവർണ്ണഷഡ്കം ച തത് പുരുഷ തു സപ്തകം
അഘോരവർണ്ണഷഡ്കം ച വാമദേവസ്യ സപ്തകം
സദ്യോജാതം തഥാ സപ്ത നമോന്തം വർണ്ണമാലിഖേത്
മൃത്യുഞ്ജയേന സംവേഷ്ട്യ ധാരയേത് യന്ത്രമുത്തമംഇതി.
ഷഡ്കോണാന്തഃസാദ്ധ്യയുക്തം പ്രാസാദം മൂലമസ്ത്രിഷു
സിഞ്ചിഷംഗാനി തദ് ബാഹ്യേ പത്മം പഞ്ചദലം ത്വിഹ
ഈശാനാദ്യാഃ പഞ്ചമൂർത്തിഗേകൃദന്താ ലിഖേത്തതഃ
അഷ്ടപത്രം മാതൃകാഷ്ടവർഗ്ഗയുക്തം ലിഖേദ്ബഹിഃ
സംവേഷ്ട്യാനുഷ്ടുഭാ യന്ത്രം ജപഹോമാദിസാധിതം
ആരോഗ്യായുഃസുതൈശ്വര്യചതുർവർഗ്ഗഫലപ്രദം ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

നിവൃത്ത്യാദികൾ കോണുകളില്   തേജോരൂപകളായി കലകളായി ക്രമത്തില് യജിക്കപ്പെടുന്നു. ശരീരാദിആകാരം(രൂപം)അഭാവമായി പൂർണ്ണചൈതന്യരൂപിണികളെന്ന് ആചാര്യൻ. തേജോരൂപത്തിന് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ആചാര്യൻഃ–നിവൃത്തി മുതലായവ ഭൂതങ്ങളുടെ ശക്തിത്വത്തിനും അപ്പുറത്ത് ജഗത്തിനപ്പുറവും വ്യാപ്തിത്വമുള്ളവരും കരം,പദം,വർണ്ണം മുതലായി അംഗവർണ്ണാദിരൂപം ഇല്ലാത്തവരുമാകയാലാണ് തേജോരൂപ എന്ന് പറയുന്നതെന്ന് മനീഷികൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തന്ത്രാന്തരത്തില് ഇവർക്കും രൂപം കല്പിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. വജ്രം, അക്ഷമാല,അഭയം,പത്മം ധരിച്ച് ഹേമവർണ്ണ. സുന്ദരമായ സർവ്വാംഗത്തിലും വെളുത്ത ഭൂഷണമണിഞ്ഞ നിവൃത്തി.
ശ്വേതവർണ്ണയായി അക്ഷമാല,താമര,പാസം,അഭയമുദ്രധരിച്ച് വെളുത്ത ആഭരണമണിഞ്ഞ് മനോഹരിയായ പ്രതിഷ്ഠ.
ശക്തി,അക്ഷമാല,താമര,അഭയമുദ്ര ധരിച്ച് കുന്നിക്കുരുവിന്റെ അരുണനിറത്തിൽ കപർദ്ദേന്ദുസ്ത്രികമുഖിയായി ത്രിനയനയായി വിദ്യാകല.
നാലുമുഖം,കൃഷ്ണനിറം,നീലവസ്ത്രം, ധരിച്ച് കപർദ്ദിനി.
ധ്വജം,അക്ഷമാല,അഭയം,താമര ധരിച്ച് ത്രിനയനയായി ശാന്തികല.
സ്ഫടികനിറം, അഞ്ചുമുഖം,വേദം,അക്ഷമാല,വരദാഭയമുദ്ര ധരിച്ച് സകപർദ്ദേന്ദു

വായി അഛരഭ്രൂഷണയായി ശാന്ത്യതീത . ഇപ്രകാരം രൂപധ്യാനം ആഗ്നേയം മുതൽ നിവൃത്ത്യാദിചതുഷ്കം . ശാന്ത്യതീത ഈശാനത്തിൽ . ചിലർ ശാന്ത്യതീതയെ കിഴക്ക് പൂജിക്കുന്നു   .ഈശാനപൂർവ്വദിക്കുകൾക്ക് മദ്ധ്യത്തിൽ പൂജിക്കുന്നത് പ്രപഞ്ചസാരസമ്മതമാണ്. മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ ഉമാദി, ശക്രാദി, ആയുധാദിബാഹ്യത്തിൽ ക്രമമായി പൂജിക്കുന്നു. പരമഭക്തിയോടെ ഈശ്വരനെ നൃത്തഗീതവാദ്യാദികളാലും മനോഹരസ്തോത്രങ്ങളാലും സന്തോഷിപ്പിച്ച് പൂജിച്ച് ധ്യാനിക്കണം.

തന്ത്രാന്തരത്തിൽ യന്ത്രദ്വയം-

ഗോരോചനചന്ദനലേപനം പുരട്ടി, ദൂർവ്വയാല് ഷഡ്കോണമണ്ഡലം പ്രാസാദനാമത്തോടെ എഴുതുക. അതിന്റെ കോണുകൾക്ക് പുറത്ത് പ്രണവാദ്യഷഡക്ഷരം. പുറത്ത് 33 ദലത്തില് 33 വർണ്ണം. ഈശാനവർണ്ണഷഡ്കം, തത്പുരുഷസപ്തകം,അഘോരഷഡ്കം,വാമദേവസപ്തകം,സദ്യോജാതസപ്തകം നമഃ എന്ന് അവസാനിക്കുന്ന വിധം വർണ്ണമെഴുതുക.   മൃത്യുഞ്ജയത്താൽ സംവേഷ്ടനം ചെയ്ത് ഈ ഉത്തമയന്ത്രം ധരിക്കുക.

മറ്റൊരുവിധം- ഷഡ്കോണാന്തമായി സാദ്ധ്യനാമത്തോടെ മൂലമന്ത്രത്തോടെ പ്രാസാദം. സന്ധികളിൽ അംഗം. അതിനുപുറത്ത് പഞ്ചദലപത്മം. ഈശാനാദി പഞ്ചമൂർത്തികളെ അംഗന്യാസം ചെയ്ത് എഴുതുക. പുറത്ത് മാതൃകാവർണ്ണാക്ഷരാഷ്ടവർഗ്ഗത്തോടെ അഷ്ടദലപത്മം അനുഷ്ഠുഭയന്ത്രത്താല് വേഷ്ടനം. ഈ യന്ത്രം ജപഹോമാദികൾക്ക് ഉള്ളതാണ്. ആരോഗ്യം,ആയുസ്സ്,മക്കൾ, ഐശ്വര്യം ഈ ചതുർവർഗ്ഗവും തരുന്നതാണ്.

98. താരോ മായാ വിയദ് ബിന്ദുമനുസ്വരസമന്വിതം

പഞ്ചാക്ഷരസമായുക്തോ വസുവർണ്ണോ മനുർമതഃ

99.പഞ്ചാക്ഷരോക്തവത് കുര്യാദംഗന്യാസാദികം ബുധഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അഷ്ടാക്ഷരം പ്രസാദമന്ത്രമാഹ താര ഇതി. താരഃപ്രണവഃമായാ ശക്തിബീജം. വിയത് ഹഃ ബിന്ദുമനുസ്വരൌ ഔം തദ്യുക്തേന ഹൌം . പഞ്ചാകഷര ഇതി ശൈവപഞ്ചാക്,രഃ വസുവർണ്ണോഷ്ടാക്ഷരഃ പൂർവ്വോക്തേ ഋഷിഛന്ദസി. ഉമാപതിർദേവതാ. പഞ്ചാക്ഷരോക്തവദിതി. മായാ ഷഡ്ദീർഘാദ്യബീജ

ഷഡക്ഷരൈഃഷഡംഗമിതി സമ്പ്രദായവിദഃ ആദിശബ്ദേന മൂർത്തിപഞ്ചക ന്യാസഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

അഷ്ടാക്ഷരമുള്ള പ്രാസാദമന്ത്രം. താരം പ്രണവം. മായാശക്തിബീജം. വിയത് ഹഃ ബിന്ദു അനുസ്വാരപൂർവ്വം ഔം അതുചേർത്ത് ഹൌം. പഞ്ചാക്ഷരം ശൈവപഞ്ചാക്ഷരം. വസുവർണ്ണം അഷ്ടാക്ഷരം.

ഓം ഹ്രീം ഹൌം നമശ്ശിവായ.

ഋഷിയുംഛന്ദസ്സും മുമ്പു പറഞ്ഞു. ദേവത ഉമാപതി. മായാഷഡ്ദീർഘാദ്യബീജ ഷഡക്ഷരത്താല് ഷഡംഗന്യാസം. മൂർത്തിപഞ്ചകന്യാസം.

100. വന്ദേ സിന്ദൂരവർണ്ണം മണിമുകുടലസച്ചാരുചന്ദ്രാവതംസം
ഭാലോദ്യന്നേത്രമീശം സ്മിതമുഖകമലം ദിവ്യഭൂഷാംഗരാഗം
വാമോരുന്യസ്തപാണേരരുണകുവലയം സന്ദദൃതാഃപ്രിയായാ
വൃത്തോത്തുംഗസ്തനാഗ്രേ നിഹിതകരതലം വേദടങ്കേഷ്ടഹസ്തം

101. അഷ്ടലക്ഷം ജപേദേനം മന്ത്രം മന്ത്രവിദാം വരഃ
തത് സഹസ്രം പ്രജുഹുയാത് പായസാന്നൈർ ഘൃതപ്ലുതൈഃ
102. പ്രാക് പീഠേ മൂലമന്ത്രേണാ മൂർത്തിം സങ്കല്പ്യാ പൂജയേത്
അംഗൈരാവരണം പൂർവ്വമനന്താദ്യൈരനന്തരം
103. ഉമാദിഭിഃ സമുദ്ദിഷ്ടം തൃതീയം ലോകനായകൈഃ
ചതുർത്ഥം പഞ്ചമം തേഷാമായുധൈഃ പരികീർത്തിതം
104. ഏവം പ്രതിദിനം ദേവം പൂജയേത് സാധകോത്തമഃ
പുത്രമിത്രാദിസഹിതാം ശ്രിയം പ്രാപ്യപ്രമോദതേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

വന്ദേ ഇതി. വേദഃപുസ്തകം ടങ്കഃപരശുഃ വാമോരുന്യസ്തപാണേരിതി ദക്ഷ പാണൈഃ അരുണകുവലയമിതി. വാമപാണൌ. നിഹിതകരതലമിതി. വാമാധസ്തനം .തദുക്തം

വാമാംഗന്യസ്തവാമേതരകരകമലായാസ്തഥോ വാമബാഹു-
ന്യസ്താരക്തോല്പലായാഃ സ്തനവിധൃതലസത് വാമബാഹുഃപ്രിയായാ ഇതി.

ഊർദ്ധ്വവാമേ ഇഷ്ടം വരം ഇത്യർത്ഥഃ വേദടങ്കേദക്ഷസ്ഥേ. ഉമാദിഭിരിതി പൂർവ്വോക്തൈഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം

സിന്ദൂരവർണ്ണം,മണിമുകുടത്തിൽ ചാരുചന്ദ്രക്കല, നെറ്റിയിൽ മൂന്നാംകണ്ണ്, സ്മിതമുഖകമലം, ദിവ്യഭൂഷാംഗരാഗമണിഞ്ഞ മേനി. ഇടത്തെ തുടയിൽ ചുവന്ന കുവലയം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രിയയുടെ വൃത്തോത്തുംഗസ്തനത്തിൽ വെച്ച കരതലം, വേദം,ടങ്ക,വരദമുദ്ര –ഇപ്രകാരം ഈശനെ വന്ദിക്കുന്നു.

105. താരം സ്ഥിരാസകർണ്ണേന്ദുഃഭൃഗുഃസർഗ്ഗവിഭൂഷിതഃ
ത്ര്യക്ഷരാത്മാനിഗദിതോ മന്ത്രർമൃത്യുഞ്ജയാദികഃ
106.ഋഷിഃകഹോലോ ദേവ്യാദിഗായത്രീ ഛന്ദഈരിതം
മൃത്യുഞ്ജയോ മഹാദേവോ ദേവതാസ്യ സമീരിതഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഏവം പഞ്ചവക്ത്രശിവസ്യ മന്ത്രാനഭിധായ ഊർദ്ധ്വവക്ത്രപ്രധാനം മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രമാഹ താരമിതി. താരം പ്രണവം. സ്ഥിരാ ജഃ കർണ്ണോ വാമകർണ്ണഃ ഊ. അഥവാ കർണ്ണശബ്ദേന ഷഡ്സംഖ്യാ തേന ഊ ഇന്ദുർബിന്ദുഃ തേന ജൂം. ഭൃഗുഃസകാരഃസർഗ്ഗോ വിസർഗ്ഗഃതദ്യുക്തഃ
ദ്വന്ദ്വാവയവസംപാതേ പൂർവ്വസ്യാദൌ പരിഗ്രഹഃ
ഇതി യദ്യപി സാമാന്യപരിഭാഷാ തഥാപ്യത്ര വിശേഷ വചനാത്തദ്വാദ്യഃ പൂർവ്വവ്യാഖ്യാനേ. തദുക്തം പ്രയോഗസാരേ-.
വേദാദികോഷ്ടമഃ ഷഷ്ഠസ്വരാർദ്ധേന്ദ്വന്വിതശ്ചസഃ
സ്വരശ്ചതുർത്ഥോ ബിന്ദ്വന്തൌ ജലൌ (ജസൌ)ബിന്ദ്വന്വിതഃ
ശശിപഞ്ചാക്ഷരസ്യ മന്ത്രസ്യ ബീജാന്യുക്താനി യന്ത്രതഃ
തസ്യാദിതഃക്രമാദ് ബീജൈസ്ത്ര്യക്ഷരഃപ്രോച്യതേത്രിഭിഃ
ബീജേനാന്ത്യേന തസ്യൈവ സ്യാദേകാക്ഷര ഈരിതഃ
ഏതേ മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രാഃ ക്രമാത് പ്രോക്താഃഫലോത്തരാഃ ഇതി.
നാരായണീയേപി- സശിവം വാമദോർമദ്ധ്യം ബിന്ദുമത് സകലോ ഭൃഗുഃ ഇതി. തട്ടീകായാം സശിവം ഷഷ്ഠസ്വരയുക്തം. ശിവശബ്ദേന ഷഷ്ഠസ്വരോത്ര

വിവക്ഷിതഃഇത്യുക്തം. പ്രണവോ ബീജം സ ഇതി ശക്തിഃ ജൂം ബീജമിതി പത്മപാദാചാര്യാഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രം

പഞ്ചവക്ത്രശിവമന്ത്രത്തിൽഊർദ്ധ്വവക്ത്രപ്രധാനമായ മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രം ഇനി പറയുന്നു. താരം പ്രണവം .സ്ഥിരാ ജ. കർണ്ണം വാമകർണ്ണം ഊ. കർണ്ണശബ്ദത്താല് ഷഡ്സംഖ്യം. ആറാം സ്വരം ഊ. ഇന്ദു ബിന്ദു. ഇവ ചേർന്ന് ജൂം. ഭൃഗു സകാരം. സർഗ്ഗം വിസർഗ്ഗം .ത്ര്യക്ഷരമന്ത്രം -

ഓം ജൂം സഃ

ഋഷി കഹോലൻ. ഛന്ദസ്സ് ദേവി ആദിഗായത്രി. ദേവത മൃത്യുഞ്ജയമഹാദേവൻ.

പ്രയോഗസാരം-വേദത്തിന് ആദിയായി ,അഷ്ടമഷഷ്ഠസ്വരങ്ങള്(ഏ, ഊ) അർദ്ധേന്ദുസഹിതമായി, നാലാംസ്വരം (ഈ) ബിന്ദ്വന്തം ഈം ജലൌ എന്ന് (ജസൌ)ബിന്ദ്വന്വിതമായി ശശി(സോമ)പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രത്തിന്റെ ബീജങ്ങൾ യന്ത്രത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ആദിയിൽ ക്രമത്തില് ബീജത്തിന്റെ ത്ര്യക്ഷരം. പിന്നീട് ഓരോരോ അക്ഷരം വീതം. നാരായണീയത്തിൽ സശിവം വാമദോർമദ്ധ്യം ബിന്ദുമത് സകലോ ഭൃഗുഃ അതിന്റെ ടീകയില് സശിവം എന്നാൽ 6 സ്വരം ചേർന്നത് എന്ന് പറയുന്നു. ശിവശബ്ദം ആറുസ്വരമെന്നർത്ഥം. പ്രണവം ബീജം. സഃ(ഭൃഗു) ശക്തി. ഝൂം ബീജമെന്ന് പത്മപാദാചാര്യർ.

107. ഭൃഗുണാദീർഘയുക്തേന ഷഡംഗാനിസമാചരേത്

108. ചന്ദ്രാർക്കാഗ്നിവിലോചനസ്മിതമുഖം പത്മദ്വയാന്തഃസ്ഥിതം
മുദ്രാപാശമൃഗാക്ഷസൂത്രവിലസത് പാണിം ഹിമാംശുപ്രഭം
കോടീരേന്ദുഗലത് സുധാപ്ലുതതനും ഹാരാദിഭൂയോജ്ജ്വലം
കാന്ത്യാവിശ്വവിമോഹനം പശുപതിം മൃത്യുഞ്ജയം ഭാവയേത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഭൃഗുണാ സകാരേണ. ദീർഘയുക്തേന ഷഡ്ദീർഘയുക്തേന സമാചരേദിതി. നാഭിഹൃദ്ഭ്രൂമദ്ധ്യേപ്യക്ഷരന്യാസാനാന്തരമിത്യർത്ഥഃ
പത്മദ്വയാന്തഃസ്ഥിതമിതി. ഏകമൂർദ്ധ്വമുഖം തദുപര്യുപവിഷ്ടം ദ്വിതീയമധോ

മുഖം ശിരസി. മുദ്രാ ജ്ഞാനമുദ്രാ. ദക്ഷോർദ്ധ്വാത് ദക്ഷാധസ്തനം യാവദായുധ ധ്യാനം.

മലയാളംഭാഷ്യം

ദീർഘയുക്തമായ ഭൃഗു (സ)കൊണ്ടാണ് ഷഡംഗാചരണം. ഷഡ്ദീർഘ യുക്തമായ സകാരം നാഭി,ഹൃദ്, ഭ്രൂമദ്ധ്യം, എന്നിവിടങ്ങളിൽ ന്യസിക്കുന്നു. മൃത്യുഞ്ജയധ്യാനം-ചന്ദ്രൻ,സൂര്യൻ,അഗ്നി എന്ന് മൂന്നു നേത്രം. സ്മിതയുതം, രണ്ട് പത്മങ്ങളുടെ അന്തസ്ഥിതം, മുദ്ര,പാസം,മൃഗം,അക്ഷമാല ധരിച്ച കൈകൾ ,ചന്ദ്രകിരണപ്രഭ,കോടീരത്തിലെ ചന്ദ്രശകലത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന അമൃതിൽ കുളിച്ച ശരീരം ,കാന്തി കൊണ്ട് വിശ്വവിമോഹനമായ പശുപതിയുടെ മൃത്യുഞ്ജയരൂപം ധ്യാനിക്കുന്നു.

പത്മദ്വയം- ഒരു പത്മം ഊർദ്ധ്വമുഖം. അതിനുമുകളിൽ ഒരു പത്മം അധോമുഖം. ശിവനിരിക്കുന്നത് ഊർദ്ധ്വമുഖപത്മത്തിലാണ്. അധോമുഖപത്മം (സഹസ്രാരം)ശിവശിരസ്സിൽ. മുദ്ര ജ്ഞാനമുദ്രയാണ്.വലത്ത് മുകളിൽനിന്ന് താഴേക്ക് ആയുധധ്യാനം.

109. ഗുണലക്ഷം ജപേന്മന്ത്രം തദ്ദശാംശം വിശാലധീഃ
ജുഹുയാദമൃതാഖണ്ഡൈഃ ശുദ്ധദുഗ്ദ്ധാജ്യലോലിതൈഃ
110.ശൈവേ സംപൂജയേത് പീഠേ മൂർത്തിം മൂലേന കല്പയേത്
അംഗാവരണമാരാദ്ധ്യ പശ്ചാല്ലോകേശ്വരാൻ യജേത്
111. തദസ്ത്രാണി തതോ ബാഹ്യേ പൂജയേത് സാധകോത്തമഃ
ജപപൂജാദിഭിഃ സിദ്ധേ മന്ത്രേസ്മിൻ മനുനാക്രമാത്
112.കുര്യാത് പ്രയോഗാൻ കല്പോക്താനഭീഷ്ടഫലസിദ്ധയേ
ദശ്ധയുക്തൈ-സുധാഖണ്ഡൈർമന്ത്രീ മാസം സഹസ്രകം
113.ആരാധിതേഗൈൗജുഹുയാദ്വിധിവദ്വിജിതേന്ദ്രിയാ
സന്തുഷ്ടഃശങ്കരസ്തേന സുധാപ്ലാവിതവിഗ്രഹഃ
114.ആയുരാരോഗ്യസമ്പത്തി യശഃപുത്രാൻ വിവർദ്ധയേത്
സുധാവടൌതിലോ ദൂർവ്വാ പയഃസർപ്പിഃപയോഹവിഃ
115.ഇത്യുക്തൈഃസപ്തഭിർദ്രവ്യൈർജുഹുയാത് സപ്തവാസരം
ക്രമാദ് ദശാംശതോ നിത്യമഷ്ടോത്തരമതിന്ദ്രിതഃ

116.സപ്താധികാൻ ദ്വിജാന്നിത്യം ഭോജയേന് മധുരാന്വിതം
വികാരാനുഗുണം മന്ത്രീ വർദ്ധയേദ്ധോമവാസരാന്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഗുണലക്ഷം ത്രിലക്ഷം. വിശാലധീരിത്യനേന ശൈവം പീഠമഭ്യർച്ചേത്യുക്തം. അമൃതാ ഗുഡൂചീ. ശുദ്ധേത് വസ്ത്രാദിനാഗാലിജ്ഞൈഃ സുധാ ഗുഡൂചീ. മന്ത്രീതി. ഏകാകാരബീജാദിത്യമുക്തം. മാസം ജുഹുയാദിതി സംബന്ധഃ സഹസ്രകമിതി പ്രത്യേകം. പയോഹവിരിതി പായസം. വികാരമിതി. രോഗാനുസാരാർച്ചതുർദ്ദ ശൈകർവിംശേത്യാദി ദിനവൃദ്ധിഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

വിശാലധീയായി മൂന്നുലക്ഷംജപിച്ച് അതിന്റെ ദശാംശം അമൃതഖണ്ഡം, ശുദ്ധ മായ പാൽ, ആജ്യം,ഹോമിക്കുക.ശൈവപീഠത്തിൽ മൂലമന്ത്രത്താല് മൂർത്തിക ല്പന. അംഗാവരണം ആരാധിച്ച് ലോകപാലർ,അസ്ത്രങ്ങൾ പുറത്ത് ക്രമത്തില് ആരാധിക്കുന്നു. യജിക്കുന്നു. ജപം,പൂജ,ലഭിച്ച മന്ത്രം ധ്യാനമനനാദികൾ, ക ല്പോക്തമായ പ്രയോഗങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം കൊണ്ട് അഭീഷ്ടഫലസിദ്ധി. സുധാഖണ്ഡത്താൽ ഒരുമാസം സഹസ്രഹോമം ചെയ്ത് അഗ്നിയിലാരാധിച്ച് വിജിതേന്ദ്രിയനായി, വിധിപോലെ ശങ്കരനെ സന്തുഷ്ടനാക്കിയാൽ സ്വയം സുധാപ്ലാവിതവിഗ്രഹനായിത്തീരുന്നു. ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും സമ്പത്തും യശസ്സും പുത്രന്മാരും വർദ്ധിക്കുന്നു. തേൻ,വടം,തിലം,ദൂർവ്വാ,പാല്, വെണ്ണ, പാലുചേർത്ത ഹവിസ്സ് എന്ന് 7 ദ്രവ്യം 7 ദിനം ക്രമത്തില് ദശാംശം വീതം അഷ്ടോത്തരത്തോടെ ജിതേന്ദ്രിയനായി ഹോമിച്ച് നിത്യം ഏഴിലധികം ബ്രാഹ്മണർക്ക് മധുരത്തോടുകൂടിയ ഭക്ഷണം നൽകിയാല് സർവ്വസമൃദ്ധി സംഭവിക്കും.

വികാരാനുഗുണം- വികാരം എന്നാല് രോഗാനുസാരമായി 40, 21 ഇപ്രകാ രമുള്ള ദിനങ്ങളിൽ രോഗവിമുക്തി. വികാരനാശം. രോഗമില്ലാത്തവരാണെങ്കി ൽ, ആ സംഖ്യയുള്ള നാൾവെച്ച് വെച്ചടി സർവ്വസമൃദ്ധി.

117. ഹോതൃഭ്യോദക്ഷിണാംദധ്യാദരുണാ ഗാഃ പയസ്വിനിഃ
ഗുരും സംപ്രീണയേത് പശ്ചാദ്വനാദ്യൈർ ദേവതാധിയാഃ
118. അനേന വിധിനാ സാദ്ധ്യഃ കൃത്യാദ്രോഹജ്വരാദിഭിഃ

വിമുക്തഃസുചിരം ജീവേശ്വരദാം ശതമഞ്ജസാ
119. അഭിചാരേ ജ്വരേ തീവ്രേ ഘോരോന്മാദേ ശിരോഗദേ
അസാദ്ധ്യരോഗക്ഷേംഗാദൌ മഹാദാഹേ മഹാഭയേ
120.ഹോമോയം ശാന്തിദഃപ്രോക്തഃസർവ്വസമ്പദ് പ്രദായകഃ
ദ്രവൈ്യരേതൈഃപ്രജ്ജുഹുയാത് ത്രിജന്മസു യഥാവിധി
121 ഭോജയേൻമധുരൈർഭോജ്യൈർബ്രാഹ്മണാൻവേദപാരഗാന്
ദീർഘമായുരവാപ്നോതി വാഞ്ചിതാം വിന്ദതി ശ്രിയം
122.ഏകാദശാഹുതിർനിത്യം ദൂർവ്വാഭിര് ജുഹുയാദ് ബുധഃ
അപമൃത്യുജിദേഷഃസ്യാദായുരാരോഗ്യവർദ്ധനഃ
123.ത്രിജന്മസു സുധാവല്ലീ കാശ്മരീബകുലോദ്ഭവൈഃ
സമിദ്ധ്വരൈഃകൃതോ ഹോമഃ സർവ്വമൃത്യുഗദാപഹഃ
124.സിദ്ധാർത്ഥൈർന്നൈർവിഹിതേം ഹോമോ മഹാജ്വരവിനാശനഃ
അപാമാർഗ്ഗസമിദ്ധോമഃ സർവ്വാമയവിഷുദനാഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ദ്രവൈ്യരേതൈരിതി. പൂർവ്വോക്തൈഃസപ്തഭിഃ ത്രിജന്മസ്വിതി പ്രഥമദശമ ഏകോനവിംശതിസംഖ്യേഷു നക്ഷത്രേഷു. യഥാവിധീതി. പൂർവ്വോക്തപ്രകാരേഷു.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഹോതാക്കൾക്ക് ദക്ഷിണ,കറവുള്ള ചുവന്ന പശുവും കിടാവും കൂടി നൽകി ഗുരുവിനെ ദേവതാബുദ്ധിയോടെ സന്തോഷിപ്പിക്കുക. കൃത്യാദ്രോഹ,ജ്വരാദി നശിച്ച് നൂറുശരത്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കും. അഭിചാരം, ജ്വരം,തീവ്രമായ ഘോരോന്മാദം, ശിരോരോഗം, അസാദ്ധ്യരോഗം, മഹാദാഹം, മഹാബലം, ഇവക്കെല്ലാം മൃത്യുഞ്ജയഹോമം ശാന്തിദമാണ്. സർവ്വസമ്പദ്പ്രദായകമാണ്. ദ്രവ്യഹോമം, ബ്രാഹ്മണഭോജനം, (വേദപാരംഗതരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് മധുരത്തോടുകൂടി മൃഷ്ടാന്നഭോജനം), കൊടുത്താൽ ദീർഘായുസ്സും ആഗ്രഹിച്ച ശ്രീയും കിട്ടും.

നിത്യവും 11 ആഹുതി കറുകകൊണ്ട് ചെയ്താല് അപമൃത്യുജയം,ആയുരാരോഗ്യവർദ്ധനം. സുധാവല്ലി,കാശ്മരി,ഇലഞ്ഞിപ്പൂ ഹോമം സർവ്വമൃത്യു ,സർവ്വരോഗ,

ദുഃഖാപഹമാണ്.   കടുകഹോമം മഹാജ്വരനാശനത്തിന്. അപാമാർഗ്ഗ സമിത്തിൽ ഹോമിച്ചാല് സർവ്വരോഗനാശം. 120, 123 ശ്ലോകങ്ങളില് ത്രിജന്മസു എന്ന പ്രയോഗമുണ്ട്. പ്രഥമ, ദശമി, ഏകോനവിംശതി (1, 10, 19) എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ -അശ്വതി,മകം,മൂലം നക്ഷത്രത്തിലെന്നാണ് അർത്ഥം.

125.പ്രണവരചിതനാലം മന്ത്രമദ്ധ്യാർണ്ണപത്രം
ഭൃഗുവിലസിതമദ്ധ്യം പത്മയുഗ്മം തദന്തഃ
കൃതവസതിമുമേശം വർണ്ണനിരൃത് സുധാർദ്രം
കലയതു ഹൃദിനിത്യം സർവ്വദുഃഖപ്രശാന്ത്യൈ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പ്രണവേതി.മന്ത്രമദ്ധ്യാർണ്ണേ ജൂംസ ചാപാവൃത്ത്യാ അഷ്ടസു പത്രേഷു . ഭൃഗുവിലസിതേതി. സവിസർഗ്ഗസകാരേണ. പത്മയുഗ്മം കലയതു തദന്തഃ കൃതവസതിമുമേശം കലയത്വിതി സംബന്ധഃ ഏവം പത്മദ്വയവസുമദ്ധ്യേ ഉമേശം ധ്യായേത്. വർണ്ണഃ കർണ്ണികാഖ്യഃ സകാരഃതസ്മാന്നിരൃതിയാ സുധാ തഥാ ആർദ്രം

മലയാളംഭാഷ്യം

പ്രണവം താരം. താരരചിതമായ നാളം. മന്ത്രമദ്ധ്യാർണ്ണം. ജൂംസ. ഇപ്രകാരം അഷ്ടാവൃത്തി എഴുതിയ അഷ്ടദലപത്മം. ഭൃഗുവിലസിതം വിസർഗ്ഗത്തോടുകൂടിയ സകാരയുക്തം. അപ്രകാരമുള്ള രണ്ടു താമര (പത്മയുഗ്മം)   .അതിനകത്ത് ഉമേശധ്യാനം. വർണ്ണം കർണ്ണിക. സകാരം. അതിനാൽ, നിരൃതിയിൽ സദാ സുധാർദ്രം .അമൃതാർദ്രം. ഇപ്രകാരം സർവ്വദുഃഖപ്രശാന്തിക്കായി ഹൃദയത്തില് നിത്യം ഉമേശനെ ധ്യാനിക്കുന്നു..

126.യന്ത്രാദ്ധ്യേ കമലേ സൌമ്യേ കലശം പ്രോക്തവത്മനാ
നവരത്നസമായുക്തം ദുകൂലാഭ്യാമലംകൃതം
127 ആപൂര്യസലിലൈഃശുദ്ധൈസ്തസ്മിന് ദേവം പ്രപൂജയേത്
ഉപചാരൈഃഷോഡശഭിർവിധാനേന വിധാനവിതി
അഭിഷിഞ്ചേത് പ്രിയം സാദ്ധ്യം വിനീതം ദത്തദക്ഷിണം
128.ആധിവ്യാധിമഹാരോഗകൃത്യാദ്രോഹനിവാരണഃ
അഭിഷേകോയമാഖ്യാതഃകീർത്തിലക്ഷ്മീജയപ്രദഃ

സംസ്കൃതം ഭാഷ്യം

അഭിഷേകമാഹ യന്ത്രേതി.യന്ത്രാഢ്യ ഇതി വക്ഷ്യമാണ യന്ത്രയുക്തേ. കമല ഇതി ഭദ്രകമണ്ഡലസ്ഥലേ. സൌമ്യം മനോഹരം പ്രോക്തവത്മനേതി. ഷഷ്ഠ പടലോക്തരീത്യാ. വിധാനവിദ്വിധാനേനേത്യനേനൈ തദുക്തം ഉര്യോക്താഗമ ശ്ലോകൈരുപചാരേഷു തത്തദ് ദ്രവ്യവിശേഷൈസ്തത്തന്മുദ്രാഭിരിതി.

മലയാളം ഭാഷ്യം

അഭിഷേകം – യന്ത്രാഢ്യമായ കമലത്തില് സൌമ്യത്തില് പറയപ്പെട്ട വത്മ ത്താൽ നവരത്നങ്ങളോട്ടുകൂടി, വസ്ത്രാലങ്കൃതമായി ശുദ്ധജലം നിറച്ച കലശത്താൽ ദേവന് ഉപചാരപൂർവ്വം ഷോഡശവിധിപൂജകളോടെ അഭിഷേകം ചെയ്യുക. പ്രിയമായതെല്ലാം സാധിക്കും. ദക്ഷിണ യഥാവിധി നൽകണം. ആധി,വ്യാധി, മഹാരോഗം,കൃത്യാദ്രോഹം ഇവ നിവാരണം ചെയ്യപ്പെടും. (ധാര അഥവാ അഭിഷേകം കൊണ്ട്). കീർത്തി,ലക്ഷ്മി ,ജയം ഇവ തരികയും ചെയ്യും.
കമലേ- ഭദ്രകമായ(സർവ്വതോഭദ്രമായ) മണ്ഡലസ്ഥലത്ത് അഥവാ പത്മ ത്തിൽ എന്ന് അർത്ഥം.

129.മദ്ധ്യേ സാദ്ധ്യാക്ഷരാഢ്യം ധ്രുവമഭിവിലിഖേൻ മദ്ധ്യഗം ദിശ്ദലസ്ഥം
കോണേഷ്വന്ത്യം മനോസ്തത് ക്ഷിതിഭുവനമഥോ ദിക്ഷുചന്ദ്രാന്വിദിക്ഷു
ടാന്തം യന്ത്രം തദുക്തം സകലഭയഹരം ക്ഷേംഗ്ഭൃതാപമൃത്യു-
വ്യാധിവ്യാമോഹദുഃഖപരശമനമുദിതം ശ്രീപ്രദം കീർത്തിദായി,
ഇതി ശ്രീശാരദാതിലകേ അഷ്ടാദശഃപടലഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

യന്ത്രമാഹമദ്ധ്യമിതി. മദ്ധ്യേ കർണ്ണികായാം .മദ്ധ്യഗം ജ്രംകാരം. അന്ത്യം സഃ ചന്ദ്രം ഠകാരം. തദുക്തം-
ഖഡ്ഗീശലാംഗലിഭ്യാം തു ദിഗ്വിദിക്ഷ്വംഗിതം ബഹിഃ
ഭൂപുരം വിനിവേശ്യാസ്മിൻ കലശം സമലങ്കൃതം ഇതി.
ഇതി ശ്രീശാരദാതിലകടീകായാം സത്സമ്പ്രദായകൃത വ്യാഖ്യായാം പദാർത്ഥാ ദർശാഭിഖ്യായാം അഷ്ടാദശഃപടലഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

മദ്ധ്യത്തിൽ സാദ്ധ്യാക്ഷരമെഴുതി ദിശ്ദലമദ്ധ്യത്തില് സ്ഥാപിച്ച് കോണാന്തര

ങ്ങളിൽ ഭൂപുരസഹിതം ദിക്കുവിദിക്കുകളില് ലോകപാലാസ്ത്രസഹിതം ദിക്കില് ചന്ദ്രം ഠകാരം, വിദിക്കിൽ ടാന്തം ഠകാരം എഴുതി   മദ്ധ്യകർണ്ണികയില് ജൂം കാരവും അന്ത്യത്തിൽ സഃയും എഴുതിയ മൃത്യുഞ്ജയയന്ത്രം സകലഭയഹരം , സർവ്വഭൂതാപമൃത്യുവ്യാധിവ്യാമോഹദുഃഖപ്രശമനം ,ശ്രീപ്രദം,യശസ്കരം എന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്.

ഓം നമശ്ശിവായ ഊനവിംശപടലം ശാരദാതിലകം

ഉള്ളടക്കം

ദക്ഷിണാമൂർത്തിപ്രകരണം. മന്ത്രം,ഋഷ്യാദി
അംഗന്യാസാദി,വ്യാപകന്യാസം,ധ്യാനം
പുരശ്ചരണാദി
ബ്രാഹ്മീഘൃതം
തന്ത്രാന്തരോക്തം യന്ത്രം
മന്ത്രാന്തരം ,ഋഷ്യാദി,ധ്യാനം
പുരശ്ചരണാദി
ഗൌരീധ്യാനം
നീലകണ്ഠമന്ത്രം
പഞ്ചാംഗന്യാസം
കല്പോക്തംയന്ത്രം
ധ്യാനം,പുരശ്ചരണാദി

ചിന്താമണിമന്ത്രം
ഋഷ്യാദി,ധ്യാനം
ആചാര്യോക്തധ്യാനം
പുരശ്ചരണാദി
പുത്തലീപ്രയോഗം
ചിന്താമണിയന്ത്രം
മനോരഥപ്രദയന്ത്രം
ആപദ്ഗ്രഹഘ്നയന്ത്രം
രോഗകൃത്യാപഹയന്ത്രം
തുംബുരുബീജം,ഷഡംഗന്യാസാദി
ധ്യാനം,പുരശ്ചരണാദി
സ്വദേഹേപീഠകല്പനം
തുംബുരുയന്ത്രം
ഖംഗരാവണമന്ത്രം
ഈശാനാദിപഞ്ചമൂർത്തികള്
ധ്യാനം,പുരശ്ചരണാദി

1. അഥവക്ഷ്യേ മന്ത്രരത്നം സമസ്തപുരുഷാർത്ഥദം
   അവാപുര്യേന ജപ്തേന ദിവ്യം ജ്ഞാനം മുനീശ്വരാഃ

   സംസ്കൃതഭാഷ്യം

   ഏവമൂർദ്ധ്വവക്ത്രപ്രധാനമന്ത്രനിരൂപണാനന്തരം ദക്ഷിണവക്ത്രപ്രധാനം സൌമ്യ(ശൈവ)മന്ത്രമാഹ. അഥേതി. സമസ്തപുരുഷാർത്ഥദമിത്യനേന വിനിയോഗ ഉക്ത.

   മലയാളംഭാഷ്യം

   ഇനി സമസ്തപുരുഷാർത്ഥദമായ മന്ത്രരത്നം പറയാം. മുനീശ്വരന്മാർക്ക് ദിവ്യജ്ഞാനം നൽകിയിട്ടുള്ളത് ഈ മന്ത്രമാണ്.മുൻപത്തെ പടലത്തില് ഊർദ്ധ്വവക്ത്രപ്രധാനമായ മന്ത്രനിരൂപണം ചെയ്തശേഷം ദക്ഷിണവക്ത്ര പ്രധാനമായ സൌമ്യ(ശൈവ)മന്ത്രം പറയുന്നു. സമസ്തപുരുഷാർത്ഥദ മെന്ന് വിനിയോഗം.

2. ദക്ഷിണാമൂർത്തയേ പൂർവ്വം തുഭ്യം പദമനന്തരം
   വടമൂലപദസ്യാന്തേ പദം പശ്ചാന്നിവാസിനേ
3. ധ്യാനൈകനിരതാംഗായ പശ്ചാദ് ബ്രൂയാന്നമഃപദം
   രുദ്രായ ശംഭവേതാരശക്തിരുദ്ധോയമീരിതഃ
4. ഷഡ്ത്രിംശദക്ഷരോമന്ത്രഃസർവ്വകാമഫലപ്രദഃ
   മുനിഃശുകഃസമുദ്ദിഷ്ടശ്ഛന്ദോനുഷ്ടപ് സമീരിതം
5. ദക്ഷിണാമൂർത്തിനാമാസ്യ ദേവതാശംഭരീരിതഃ
   ഷഡ്ഭിർവർണ്ണൈർഹൃദാഖ്യാതം ദ്വാഭ്യാം ശിര ഉദീരിതം
6. ശിഖാഷ്ടഭിഃസമുദ്ദിഷ്ടാ വസ്വർണ്ണൈഃ കവചം മതം
   പഞ്ചഭിർനേത്രമാഖ്യാതം ത്രിഭിരസ്ത്രമുദാഹൃതം
7. ഷഡേതേസാരശക്ത്യാദ്യാ ഹ്രാങ് ഗാദ്യന്താഃസജാതയഃ
   അംഗമന്ത്രാഃ സമുദ്ദിഷ്ടാ യഥാവദ്ദേശികോത്തമൈഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മന്ത്രമുദ്ധരതി ദക്ഷിണേതി. ശ്ലോകരൂപോ മന്ത്രഃ താരശക്തിരുദ്ധോയമിത്യു ഭാദ്യാം രുദ്ധഃപുടിതഃതേനാന്തേ വ്യുത്ക്രമം പ്രണവോ ബീജം മായാ ശക്തിഃ ഹ്രാങ് ഗാദീതി മകാരേ ങ്ഗകാരഃപ്രയോഗസ്തു ഓം ഹ്രീം ശിരസേസ്വാഹാ ഇത്യാദി. യഥാവദ്ദേശികോത്തമൈരിത്യനേന ശൈവഷഡംഗമുദ്രാഭിഃ സഹ കർത്തവ്യതോക്താ.

മലയാളംഭാഷ്യം

മന്ത്രോദ്ധാരണം. ശ്ലോകരൂപമാണ് മന്ത്രം. താരശക്തിരുദ്ധമായി
ഇരുവശം പുടിതമായി, വ്യുത്ക്രമം. പ്രണവം ബീജം. മായ ശക്തി.
ഓം ഹ്രീം. ദക്ഷിണാമൂർത്തയേ തുഭ്യം വടമൂലനിവാസിനേ
ധ്യാനൈകനിരതാംഗായ നമഃ രുദ്രായശംഭവേ ഓം ഹ്രീം
ആകെ 36 അക്ഷരം. ഇത് സർവ്വകാമപലപ്രദമാണ്. ഋഷി ശുകൻ.
ഛന്ദസ്സ് അനുഷ്ടപ്പ്. ദേവത ദക്ഷിണാമൂർത്തിനാമത്തോടുകൂടിയ ശംഭു.
6 വർണ്ണം ശിര, 8 ശിഖ, 8 കവചം, 5 നേത്രം, 3 അസ്ത്രം ,6 താരശക്തി
പൂർവ്വം അംഗമന്ത്രം.

ഹ്രാങ്ഗാ- മകാരത്തില് ങ്ഗകാരം പ്രയോഗം. ഓം ഹ്രീം ശിരസേ സ്വാഹാ ഇപ്രകാരം. കൂടെ ദേശികോത്തമര് ശൈവഷഡംഗമുദ്ര പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

8. മൂർദ്ധ്നി ഭാലേദൃശോഃ ശ്രോത്രേ ഗണ്ഡയുഗ്മേഥ നാസികേ
   ആസ്യേദോഃസന്ധിഷു ഗലേ സ്തനഹൃന്നാബിമണ്ഡലേ
9. കട്യാം ഗുഹ്യേ പുനഃ പാദസന്ധിഷ്വർണ്ണാന്യസേദ് ക്രമാത്
   വ്യാപകം താരശക്തിഭ്യാം കുര്യാദ്ദേഹേ തതഃപരം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മൂർദ്ധ്നിത്യാദി ചതുസ്ത്രിംശത് സ്ഥാനേഷു ചതുസ്ത്രിംശത് വർണ്ണാൻവിന്യസ്യ ശിഷ്ടാഭ്യാം വ്യാപകം കുര്യാദിത്യർത്ഥഃ തദുക്തം- ഏവം പ്രണവഹൃല്ലേഖാ പൂർവ്വാക്ഷരന്യാസാദികം കൃത്വാ. ഇതി. ആചാര്യാ അപി-
പുനർദോഭ്യാം മന്ത്രവിദ് വ്യാപകം ന്യസേദ് ഇതി.
കേചിത് തു നസോസ്തനയോരേകൈകമക്ഷരം ന്യസനീയമിതിദ്വാഹംശ ദക്ഷരന്യാസമേവാഹുഃ ഏഷ ഏവ സാമ്പ്രദായികഃപക്ഷഃ
തദുക്തമാചാര്യൈഃ-കാലികശ്രുതിദൃഗ്ഗണ്ഡദ്വയനാസാസ്യകേ ദശഃഇത്യാദിനാ. പൂർവ്വലിഖിതാചാര്യപദ്യവ്യാഖ്യാനേ പത്മപാദാചാര്യൈർദോഭ്യാം മന്ത്രവിദിത്യേന ആദ്യന്തപ്രണവശക്ത്യോരേകത്വം ജ്ഞാനന്നിത്യർത്ഥം ഇതി സൂചിതമേവ. തേന ഊം ഹ്രീം ദം നമ ഇത്യാദി പ്രയോഗഃ കൃതസംദീക്ഷോ മന്ത്രീ ഇത്യനേന ന്യാസമന്ത്രാദൌ പ്രണവശക്തിയോഗ ഉക്ത ഇത്യാദി പത്മപാദാചാര്യാഃ

മലയാളം ഭാഷ്യം

മൂർദ്ധാവ്മുതലായി 34 സ്ഥാനത്ത് 34 അക്ഷരവർണ്ണം . ബാക്കി വ്യാപകം. ആചാര്യൻഃ-ബാക്കി രണ്ടുകൊണ്ട് വ്യാപകം ന്യസിക്കുക എന്ന് പറയുന്നു. 22 അക്ഷരന്യാസസമ്പ്രദായത്തില് ഓരോരോ അക്ഷരം ആണ് നാസിക മുതൽ സ്തനം വരെ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആചാര്യന്ഃ-മുഖം, നസികകൾ, കവിളുകൾ, കണ്ണുകൾ,കാതുകൾ,ഗളം 10 വർണ്ണം എന്ന് പറയുന്നു. പത്മപാദർ വ്യാഖ്യാനത്തില് ആദ്യന്തം പ്രണവശക്തിയോട് ഏകത്വം അറിയണമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. വ്യാപകം താരശക്തികളാലാണ്. മൂലക്രണവും അതാണ്. മൂലഗ്രന്ഥകാരനും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഊം ഹ്രീം ദം നമ മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾ. കൃതസംദീക്ഷോ മന്ത്ര എന്നതിനാൽ ന്യാസമന്ത്രാദിയില് പ്രണവശക്തിയോഗം പറയുന്നു എന്ന് പത്മപാദാചാര്യര്.

10. ഹേമാചലതടേരമ്യേ സിദ്ധകിന്നരസേവിതേ
വിവിധദ്രുമശാഖാഭിഃസർവ്വതോവാരിതാതപേ
11. സുപുഷ്പിതൈർ ലതാജാലൈരാശ്ലിഷ്ടകുസുമദ്രുമൈഃ
ശിലാവിവരനിർഗ്ഗഛന്നിർഭരാനിലസേവിതേ
12. ഗായദ്ഭൃംഗാംഗനാസദ്ധ്വേ നൃത്യദ്ബർഹികദംബകേ
കൂജത് കോകിലസംഘ്വേന മുഖരീകൃതദിങ്മുഖേ
13. പരസ്പരവിനിർമുക്തമാത്സര്യമൃഗസേവിതേ
ആദ്യൈഃശുകാദ്യൈർമുനിഭിരജസ്രം സമുപസ്ഥിതേ
14. പുരന്ദരമുഖൈർദേവൈഃ സേവായാതൈർവിലോകിതം
വടവൃക്ഷം മഹോച്ഛ്രായം പത്മരാഗഫലോജ്വലം
15. ഗാരുത്മതമയൈഃപത്രൈർനിവിഡൈരുപശോഭിതം
നവരത്നമയാകല്പൈർലംഭമാനൈരലംകൃതം
16. ജലജൈഃസ്ഥലജൈഃപുഷ്പൈരാമോദിഭിരലംകൃതം
ശൃണ്വദ്ഭിർവേദശാസ്ത്രാണി ശുകവൃന്ദൈർനിഷേവിതം
17. സംസാരതാപവിച്ഛേദകുശലച്ഛായമദ്ഭുതം
വിചിന്ത്യ തസ്യ മൂലസ്ഥേ രത്നസിംഹാസനേ ശുഭേ
18. ആസീനമമിതാകല്പശരഛന്ദ്രനിഭാനനം
സ്തൂയമാനം മുനിഗണൈർദിവ്യജ്ഞാനാഭിലാഷിഭിഃ
സംസ്മരേജ്ജഗതാമാദ്യം ദക്ഷിണാമൂർത്തിമവ്യയം.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യാനമാഹ ഹേമേതി. ഹേമാചലതടേ വടവൃക്ഷം സഞ്ചിന്ത്യേതി സംബന്ധഃലംബമാനൈരിതി വടപ്രരോഹൈഃ ലീബണീ ഇതി ഗൌഡഭാഷായാം.അനേനൈതദുക്തം ഭവതി. മണിമണ്ഡപാനന്തരം ഹേമാചലതടേ വടവൃക്ഷം തദദ്യോ രത്നസിംഹാസനമിതി പീഠന്യാസേ വിശേഷഃ ശേഷം സമാനമിതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം –രമ്യമായ ഹേമാദ്രിതടത്തിൽ സിദ്ധകിന്നരസേവിതമായി വിവിധ ദ്രുമശാഖകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട്, എങ്ങും ജലസമൃദ്ധമായി, സുപുഷ്പിതകളായ ലതാജാലങ്ങളാൽ ആശ്ലേഷിതരായ പൂമരങ്ങൾ, പർവ്വതഗുഹകളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച് മന്ദമാരുതനാൽ സേവിതമായി പാടുന്ന ഭൃംഗാംഗനകളോടുകൂടി നൃത്തംചെയ്യുന്ന കദംബപ്പൂങ്കുലകൾക്കിടയിൽ, കോകിലധ്വനി മുഴങ്ങുന്ന ദിങ്മുഖത്തിൽ, പരസ്പരം മാത്സര്യം ഉപേക്ഷിച്ച മൃഗങ്ങളാല് സേവിതമായി ശുകാദിമുനികൾ സമുപസ്ഥിതരായിരിക്കെ പുരന്ദരാദിദേവന്മാര് സേവ ചെയ്യാനായി കാത്തുനിൽക്കവേ, വടവൃക്ഷഛായയിൽ, (പത്മരാഗഫലങ്ങളും സ്വർണ്ണപത്രങ്ങളും നിറഞ്ഞ എന്ന് വിശേഷണം) നവരത്നമയകല്പങ്ങളാൽ അലംകൃതമായി, ജലസ്ഥലപുഷ്പങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ച പ്രദേശത്ത്, ശുകവൃന്ദങ്ങൾ കേട്ടുപഠിച്ച വേദശാസ്ത്രാദികള് ഏറ്റു പറയുന്ന സ്ഥലത്ത് , സംസാരതാപവിഛേദകുശലഛായയിൽ, രത്നസിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നവനായി, അനേകഭൂഷകൾ ധരിച്ച് ശരഛന്ദ്രനിഭാനനമായി, ദിവ്യ ജ്ഞാനാഭിലാഷികളായ മുനിഗണങ്ങളാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട് ഇരിക്കുന്ന അവ്യയവും അത്ഭുതസ്വരൂപവും ജഗത്തിന്റെ ആദിയുമായ ദക്ഷിണാമൂർത്തിയെ സ്മരിക്കുന്നു. ഹേമാചലാതടത്തിൽ വടവൃക്ഷം. അതിന്റെ പ്രരോഹങ്ങൾ ലംബമാനമായി വളരുന്നു. അതിലെല്ലാം നവരത്നാലങ്കാരം. (തൂണുകളിലെന്നപോലെ) സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ലംബമാനമെന്നതിന് ഗൌഢഭാഷയിൽ ലീബണീ എന്ന് പറയും .വടവൃക്ഷച്ചോട്ടിലെ രത്നസിംഹാസനത്തിലാണ് പീഠന്യാസം.

19. കൈലാസാദ്രിനിഭം ശശാങ്കശകലസ്ഫൂർജ്ജജ്ജടാമണ്ഡിതം
നാമാലോകനതത്പരം ത്രിനയനം വീരാസനാദ്ധ്യാസിതം
മുദ്രാടങ്കകുരംഗജാനുവിലസത് പാണിം പ്രസന്നാനനം
കക്ഷാബദ്ധഭുജംഗമം മുനിവൃതം വന്ദേ മഹേശം പരം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യാനമാഹ കൈലാസേതി. വീരാസനമന്ത്യപടലേ വക്ഷ്യതി. മുദ്രാ ജ്ഞാനമുദ്രാ.തദുക്തമാചാര്യൈഃ-മുദ്രാം ഭദ്രാർത്ഥദാത്രീം ഇതി. ടങ്കഃപരശുഃ

ദക്ഷയോരാദ്ധ്യേ വാമയോരന്യേ ആയുധേ.

മലയാളംഭാഷ്യം

കൈലാസാദ്രിതുല്യമായ പ്രഭ. ചന്ദ്രക്കലചൂടിയ ജട. നാമാലോകനതല്പര മായ ത്രിനയനം. വീരാസനത്തിൽഇരിപ്പ്.(ഒരു കൈ കാൽമുട്ടിലൂന്നി) ജ്ഞാനമുദ്ര. ടങ്കം,കുരംഗം,ധരിച്ച്, പാമ്പുകളെ ആഭരണമായണിഞ്ഞ് പ്രസന്നമുഖത്തോടെ മുനിവ്രതനായിരിക്കുന്ന പരമമഹേശ്വരനെ വന്ദിക്കുന്നു. ജ്ഞാനമുദ്ര ഭദ്രാർത്ഥധാത്രി എന്ന് ആചാര്യവാക്യം. വലത്തുനിന്ന് ആയുധധ്യാനം.

20. അയുതദ്വയസംയുക്തം ഗുണലക്ഷം ജപേന്മനും
തദ്ദശാംശം തിലൈഃശുദ്ധൈർജ്ജുഹുയാത് ക്ഷീരസംയുതൈഃ

21. പഞ്ചാക്ഷരോദിതേ പീഠേ വിധാനേന പ്രപൂജയേത്
ഉപചാരൈഃസമുത്പന്നൈഃ പാദാദ്യൈഃപരമേശ്വരം

22. ഏവം കൃതപുരശ്ചര്യഃസിദ്ധമന്ത്രോഭവേത് സുധീഃ
ഭിക്ഷാഹാരോജപേന്മാസം മനുമേനം ജിതേന്ദ്രിയഃ

23. നിത്യം സഹസ്രമഷ്ടാർദ്ധം പരം വിന്ദതി വാങ്മയം
ത്രിവാരം ജപ്തമേതേന മനുനാ സലിലം പിബേത്

24. നിത്യശോദക്ഷിണാമൂർത്തിം ധ്യായൻസാധകസത്തമഃ
ശാസ്ത്രവ്യാഖ്യാനസാമർത്ഥ്യം ലഭനതേ വത്സരാന്തരേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഗുണലക്ഷം ത്രിലക്ഷം .സമുത്പന്നൈഃസമുക്തൈഃസമുത്പാദിതൈരിതി വാർത്ഥ-തേനോക്തപ്രകാരേണൈവോപചാരാൻ കുര്യാത് ന ജലാദിനേ ത്യുക്തം ഭവതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

അയുതദ്വയത്തോട്ടുകൂടി,ത്രിലക്ഷം ജപം. ദശാംശം തിലം,പാൽ ഹോമം. പഞ്ചാക്ഷരപീടത്തിൽ വിധാനപൂർവ്വം പൂജ. ഉപചാരപൂർവ്വം പുരശ്ചരണപൂർവ്വം പാദ്യാദികളോടെ പരമേശ്വരപൂജ ചെയ്താല് മന്ത്രസിദ്ധി. ഭിക്ഷാഹാരിയായി ജിതേന്ദ്രിയനായി ഒരുമാസം നിത്യം 1008 ജപം ചെയ്താല് വാങ്മയ

സിദ്ധി. മൂന്നുവാരം വെള്ളം മാത്രം കുടിച്ച് ധ്യാനിച്ചാല് ശാസ്ത്രവ്യാഖ്യാന സാമർത്ഥ്യം ഒരു വര്ഷത്തിനകം ലഭിക്കും.

25. ബ്രാഹ്മീസൈന്ധവസിദ്ധാർത്ഥവചാകുഷ്ഠകണോത്പലൈഃ
സുഗന്ധിസംയുതൈഃകൽക്കൈഃശൃതം ബ്രാഹ്മീരസേ ഘൃതം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

സിദ്ധാർത്ഥോ ഗൌരസർഷപഃ കണാ പിപ്പലി. ഉത്പലം മുസ്താ. സുഗന്ധിശബ്ദേന ത്വക്പത്രൈലാകേസരാണി .തദുക്തം വൈദ്യകനിഖണ്ഡൌ:- ത്വക്പത്രൈലാകേസരാണി ചാതുർജ്ജാതം സുഗന്ധികം ഇതി. ഏതേഷാം കൽക്കേന ബ്രാഹ്മീരസേ ഘൃതപാകഃ തത്ര-
സ്നേഹഃസിദ്ധ്യതി ശുദ്ധാംബുനിക്കായസ്വരസൈഃക്രമാത്
കൽക്കസ്യയോജയേദംശം ചതുർത്ഥം ഷഷ്ഠമഷ്ടകം
ഇതിവിശേഷപരിഭാഷാവചനാത് പലമിതേന കൽക്കേന ഷട്പലം ഘൃതം പചേത്.
പഞ്ചപ്രഭൃതിയത്രസ്യു ദ്രവ്യാണി സ്നേഹസംവിധൌ
തത്രസ്നേഹസമാന്യാഹുരർവ്വാക് ച സ്യാച്ചതുർഗ്ഗുണം
ഇത്യുക്തത്വാത് ചതുർവ്വിംശതി പലാനി ബ്രാഹ്മീരസഃ
ഘൃതാവശേഷമുത്താരിതമുക്തഫലദം.ശൃതം പക്കം.

മലയാളംഭാഷ്യം

ബ്രാഹ്മി,സൈന്ധവം(ഉപ്പ്) വെളുത്ത കടുക്, വച, കുടം, പിപ്പലി, മുസ്ത, സുഗന്ധിവസ്തുക്കളായ ത്വക്പത്ര, ഏലം, കേസരങ്ങളെന്നിവയുടെ കൽക്കത്തോടെ ബ്രാഹ്മീരസത്തില് ഘൃതം പാകം ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ വൈദികനിഖണ്ഡുവിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്:- ത്വക്പത്രൈലാകേസരങ്ങൾ ഇവയിൽനിന്നുണ്ടായ സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ.ഇവയുടെ കൽക്കത്താല് ബ്രാഹ്മീരസത്തിൽ ഘൃതപാകം. അപ്രകാരം കിട്ടിയ സ്നേഹം ശുദ്ധജലത്തിൽ കഷ്യസ്വരസത്തിൽ യോജിപ്പിച്ച് നാലിലൊന്ന്, ആറിലൊന്ന്, എട്ടിലൊന്ന് അംശം ഇപ്രകാരം . കൽക്കത്താല് 6 പലം ഘൃതം പചിക്കേണ്ടതാണ്. 5 ദ്രവ്യങ്ങളുടെ സ്നേഹസാമാന്യത്താല് ചതുർഗ്ഗുണമുള്ളതാണ് ബ്രാഹ്മീര

സം.   ബ്രാഹ്മീരസം 24 പലമാണ്. ബാക്കിവന്ന നെയ്യിന് പറയപ്പെട്ട ഫലമുണ്ട്.

26.   മന്ത്രനാനേന സഞ്ചപ്തമയുതം സാധുസാധിതം
നിപീതം കവിതാകാന്തിരക്ഷായുഃ ശ്രീധൃതിപ്രദം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

സാധുസാധിതമിതി. അയമർത്ഥഃ ഘൃതേ ഉക്തപ്രകാരേണ ദേവതാപീഠ മഭ്യർച്ച്യ തത്ര സാവരണം ദേവമിഷ്ട്വാബഹിരഗ്നിം പ്രതിഷ്ഠാപ്യ തത്രാപി ബ്രാഹ്മീരസേന ദേവപീഠമഭ്യർച്ച്യ ഹുത്വാ തത് സംപാതാജ്യേനാപ്ലുതം കുര്യാദിതി. നിപീതമിതി.ശുചിനാ പ്രാതരിതി ശേഷതന്ത്രാന്തരോക്തം യന്ത്രമുച്യതേ.

അഥമേധാകരംജ്ഞാനവാക്സിദ്ധി കവിതാകരം
വക്ഷ്യേഹം ദക്ഷിണാമൂർത്തിയന്ത്രം സർവ്വാർത്ഥസാധകം.
ദന്തപത്രദലോപേതം പങ്കജം ഭൂർജ്ജചർമ്മണി
ദൂർവ്വാഗ്രേഃപശുപിത്താദ്യൈർലിഖേച്ചകർണ്ണികോദരേ
ആദ്യാഖ്യാം പ്രവിലിഖ്യാഥ പത്രേഷ്വാനുഷ്ടുഭം ലിഖേത്
തദ് ബഹിഃപൃഥിവീഗേഹം തത് കോണേ നകുലിസ്വരം
തസ്മിന്നാവാഹ്യസംപൂജ്യ ദേവം സന്തർപ്പ്യ ധാരയേത്
തസ്യ ഹസ്തഗതം സദ്യോബ്രഹ്മജ്ഞാനാദികം ഭവേത് ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഘൃതത്താൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ദേവതാപീഠം അർച്ചിച്ച് സാവരണം ഇഷ്ടദേവത   ,പുറത്ത് അഗ്നി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ,ബ്രാഹ്മീരസത്താൽ ദേവപീഠം അർച്ചിച്ച് ഹോമിച്ച് സംപാതാജ്യത്താൽ ശുചിയായി പ്രഭാതത്തില് അയുതം ജപിച്ച് കഴിച്ചാൽ സാധുസാധിതമായി കവിതാ, കാന്തി, രക്ഷ, ആയുസ്സ്, ശ്രീ , ധൃതി എന്നിവ ലഭിക്കുന്നു.

തന്ത്രാന്തരോക്തയന്ത്രം

ദക്ഷിണാമൂർത്തിയന്ത്രം മേധാകരവും ജ്ഞാന ,വാക് സിദ്ധി, കവിതാകരവും സർവ്വാർത്ഥസാധകവുമാണ്. ദന്തപത്രദലം,ഭൂർജ്ജം, പട്ട്, മരത്തോൽ ഇവയില് പശുപിത്തത്തിൽമുക്കിയ ദൂർവ്വാഗ്രം കൊണ്ട് എഴുതുന്നു.

കർണ്ണികയില് ആദ്യവർണ്ണം. പത്രങ്ങളിൽ അനുഷ്ടുഭം, പുറത്ത് ഭൂപുരം. കോണുകളിൽ നകുലീസ്വരം. അതിൽ ദേവനെ ആവാഹിച്ച് പൂജിച്ച് സന്ത ർപ്പിച്ച് ധാര ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്തവർക്ക് സദ്യോബ്രഹ്മജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു. ഫലം ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാണ്.

27. പ്രണവോ ഹൃദയം പശ്ചാത്തതോ ഭഗവതേ പദം
ങേയുതം ദക്ഷിണാമൂർത്തിം മദ്ധ്യം മേധാമുദീരിതം

28. പ്രയഛ ഠദ്വയാന്തോയം ദ്വാവിംശത്യക്ഷരോമനുഃ
മുനിഛതുർമുഖ ഛന്ദോ ഗായത്രീദേവതാമനോഃ

29. ദക്ഷിണാമൂർത്തിരാഖ്യാതോ വേദവ്യാഖ്യാനതത്പരഃ
താരരുദ്ധൈഃസ്വരൈർദീർഘൈഃഷഡ്ഭിരംഗാനി കല്പയേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മന്ത്രാന്തരമാഹ പ്രണവ ഇതി. ഹൃദയം നമഃപദം.അത്രാപി പൂർവ്വവദ്വിസർഗ്ഗേണ സന്ധിഃ ങേംയുതോ ദക്ഷിണാമൂർത്തിഃ ദക്ഷിണാമൂർത്തയേ .മഹ്യം മേധാമിത്യത്ര ഹസമേധാമിത്യേകേ. പ്രജ്ഞാമേധാമിത്യന്യേ. കേചന മേധാപദസ്ഥാനേ പ്രജ്ഞാശബ്ദമാഹുഃ ഇദം തു സ്വസ്വഗുരുസമ്പ്രദായാനുസാരേണ ബോധവ്യം. പ്രണവാന്തോ നാദോ ബീജം സ്വാഹാ ശക്തി- നാരദീയേ തു ശക്തിരഹസ്യേഹ വാഗ്ഭവ ഇത്യുക്തം. താരരുദ്ധൈരിതി പ്രണവസമ്പുടിതൈഃ ഷഡ്ദീർഘൈഃസ്വരൈഃ ആ ഈ ഊ ഐ ഔ അഃ എഭിരിത്യർത്ഥഃ

മലയാളം ഭാഷ്യം

പ്രണവം ഹൃദയം നമഃ ഓം നമോ ഭഗവതേ ദക്ഷിണാമൂർത്തയേ മഹ്യം മേധാ . ഹസമേധാ (പ്രജ്ഞയും മേധയും)മേധാപദസ്ഥാനത്ത് പ്രജ്ഞാപദം പറയാറുണ്ട്. ഇത് സ്വസ്വഗുരുസമ്പ്രദായപ്രകാരം ബോധവ്യം.പ്രണവാന്തം നാദം ബീജം. സ്വാഹാ ശക്തി. ഋഷി ചതുർമുഖൻ. ഛന്ദസ്സ് ഗായത്രി. ദേവത വേദവ്യാഖ്യാനതല്പരനായ ദക്ഷിണാമൂർത്തി. നാരദീയത്തിൽ ശക്തിരഹസ്യം വാഗ്ഭവമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. താരരുദ്ധ്യം പ്രണവസമ്പുടിതം. ഷഡ്ദീർഘസ്വരങ്ങളാല് ഷഡംഗന്യാസം. ആ,ഈ,ഊ,ഐ,ഔ, അഃ ഇവകളാൽ.

30. അഥവാ മന്വസംഭൃതൈഃപദൈർവ്വാ കല്പയേത് ക്രമാത്

പൂർവ്വോക്തവടമൂലസ്ഥം ചിന്തയേന്മന്ത്രനായകം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അഥവേതി.അത്ര പ്രണവാദ്യൈർന്നമോന്തൈഃഷഡ്ഭിഃപദൈഃഷഡംഗമിതി

പരമഗുരവഃ അക്ഷരന്യാസസ്തു നാരദീയേ-

ശിരോലലാടഹൃദയനാസാഗണ്ഡരദദ്വയേ

ജിഹ്വാനോഗ്രേ ഗലേ ബാഹ്വോർഹൃന്നാഭ്യന്ധുഗുദോരുഷു

ജാനുജംഘാപാർഷ്ണിപാദേ സർവ്വസന്ധിഷു ചാന്തിമം ഇതി.

വടമൂലസ്ഥമിത്യത്ര വിശേഷഃ വ്യാഖ്യാപീഠേസമാസീനമാക്രാന്താപസ്മൃതിം

പദേ .ഇതി.

മലയാളം ഭാഷ്യം

പ്രണവംആദ്യം .നമ അന്ത്യമായി 6 പദം ഷഡംഗമെന്ന് പറയുന്നു ഗുരുക്കന്മാ ർ.നാരദീയത്തിൽ അക്ഷരന്യാസം-

ശിരസ്സ്,നെറ്റി,ഹൃദയം,നാസാരന്ധ്രങ്ങള്,ജിഹ്വാഗ്രം,ഗളം,ബാഹുക്കൾ,ഹൃത്, നാഭി,അന്ധു,ഗുദോരുക്കൾ,ജാനു,ജംഘാ,പാർശ്വങ്ങൾ,പാദങ്ങൾ,സർവ്വസന്ധികൾ, പൂർവ്വോക്തരീതിയില് വടമൂലസ്ഥമായി മന്ത്രനായകനെ ധ്യാനിക്കുക. വടമൂലസ്ഥം എന്നാൽ വ്യാഖ്യാനപീഠത്തിലിരിക്കുന്നതാണ്.

31. സ്ഫടികരജതവർണ്ണം മൌക്തികീമക്ഷമാലാ-

മമൃതകലശവിദ്യാജ്ഞാനമുദ്രാഃകരാഗ്രൈഃ

ദധതമുരഗകക്ഷം ചന്ദ്രചൂഡം ത്രിനേത്രം

വിധൃതവിവിധഭൂഷം ദക്ഷിണാമൂർത്തിമീഡേ.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഉരഗകക്ഷം വിലംബബദ്ധസർപ്പം. ദക്ഷോർദ്ധ്വാത് ദക്ഷാധസ്തനം യാവത്

ആയുധധ്യാനം. തദുക്തം-

ദക്ഷിണേചാക്ഷമാലാം ച ജ്ഞാനമുദ്രാം ച പാവനീം

വാമേപുസ്തകമാപൂർണ്ണപീയൂഷകലശം തഥാ ഇതി.

മലയാളഭാഷ്യം

സ്ഫടികരജതവർണ്ണം,മുത്തുകൊണ്ട് അക്ഷമാല, അമൃതകലശം,വിദ്യ, ജ്ഞാ

നമുദ്ര,സർപ്പത്താല് ചുറ്റിയ മേനി, ചന്ദ്രക്കല ചൂടിയ ശിരസ്സ്, ത്രിനേത്രം, വിവിധഭൂഷണങ്ങളണിഞ്ഞ ദക്ഷിണാമൂർത്തിയെ ധ്യാനിക്കുന്നു. വലത്തു മുകളിൽനിന്ന് താഴേക്ക് ആയുധധ്യാനം.

വലത്ത്,അക്ഷമാല, പാവനമായ ജ്ഞാനമുദ്ര.

ഇടത്ത് , പുസ്തകം, ആപൂർണ്ണപീയൂഷകലശം

32. ലക്ഷമേകം ജപേന്മന്ത്രം ബ്രഹ്മചാരിവ്രതേസ്ഥിതഃ
ജുഹുയാത് സഘൃതൈഃപത്മൈർദശാംശം സംസ്കൃതേനലേ

33. പൂർവ്വോദിതേ യജേത്പീഠേ വക്ഷ്യമാണേന വത്മനാ
അംഗാനഭ്യർച്ചയേദ് ബാഹ്യേ പത്രേഷ്വഷ്ടസു പൂജയേത്

34. സരസ്വതീം വാചയന്തീം പുസ്തകം സസ്മിതാനനാം
ബ്രഹ്മാണാം സനകം പശ്ചാത് സനന്ദനമതഃ പരം

35. സനത്കുമാരനാമാനം ശുകം വ്യാസം ഗണേശ്വരം
സിദ്ധഗന്ധർവ്വയോഗീന്ദ്രവിദ്യധരഗണാൻബഹിഃ

36. ബാഹ്യോലോകേശ്വരാനർച്ച്യേ ദ്വജ്രാദ്യായുധസംയുതാന്
ഇത്ഥം പൂജാദിഭിഃസിദ്ധേ മന്ത്രേസ്മിൻ സാധകോത്തമഃ

37. വല്ലഭോജായതേ വാചാം വാചസ്പതിരിവാപര
മന്ത്രേണാനേന സഞ്ചപ്ത്വൈർവിശുദ്ധൈഃസലിലൈഃസുധീഃ

38. അഭിഷിഞ്ചേത് സ്വശിരസി ശ്രിയമാരോഗ്യമാപ്നുയാത്
കണ്ഠമാത്രേ ജലേസ്ഥിത്വാ ജപേന്മന്ത്രം സഹസ്രകം
പ്രത്യഹം മണ്ഡലാദർവ്വാക്കവീനാമഗ്രണീർഭവേത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ബഹിരിതി ചതുരസ്രാന്തർദിക്ഷു. ഗൌര്യേതി. തദുത്ഥാനം യഥാ-
ഐശ്വര്യകാമീ ദേവേശം ദേവ്യാ സാർദ്ധം യജേത് സുധീഃ
ഉദയാർക്കസമപ്രഖ്യാം ബന്ധൂകസദൃശപ്രഭാം
ആപീനതുംഗകഠിനകുചദ്വയവിരാജിതാം
ദ്വിനേത്രാംദ്വിഭുജാംപത്മഹസ്താം ച ജനമോഹിനീം
ദേവസ്യ വാമപാർശ്വസ്ഥാം സഞ്ചിന്ത്യാരാധയേന്നരഃ
തദാമന്ത്രേ വിശേഷോസ്തി മേധാസ്ഥാനേ ശ്രിയം ന്യസേത് ഇതി.

ശ്രീകാമീ ഇത്യത്ര ശ്രീപുടിതത്വം ജ്ഞേയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

ബ്രഹ്മചര്യവ്രതത്തോടെ ഒരുലക്ഷം ജപിച്ച് ഘൃതം,പത്മം ദശാംശം വീതം സംസ്കൃതമായ അഗ്നിയിൽ ഹോമിച്ച് മുമ്പുപറഞ്ഞ പോലെ പീഠത്തിൽ വത്മത്തോടെ യജിക്കുക.അംഗന്യാസം, അംഗങ്ങളുടെ പൂജ, പുറത്ത് അഷ്ടദലത്തിൽ സരസ്വതി സുസ്മിതാനനയായി പുസ്തകവീണാപാണിയായി,ബ്രഹ്മാവ്,സനക,സനന്ദന,സനത്കുമാര,ശുക,വ്യാസ,ഗണേശ്വരന്മാർ, അതിനു പുറത്ത് സിദ്ധഗന്ധർവ്വയോഗീന്ദ്രവിദ്യാധരന്മാര്, അതിനും പുറത്ത് ലോകപാലർ.,വജ്രാദിആയുധങ്ങൾ,ഇപ്രകാരം പൂജിച്ച് മന്ത്രസിദ്ധി. സാധകോത്തമൻ വാക്കിന് വാചസ്പതിപോലെ വല്ലഭനായിത്തീരുന്നു. മന്ത്രം ജപിച്ച വിശുദ്ധജലത്താൽ സ്വശിരസ്സില് അഭിഷേകം ചെയ്താല് ശ്രീയും ആരോഗ്യവും. കഴുത്തുവരെ വെള്ളത്തിലിറങ്ങിനിന്ന് സഹസ്രമന്ത്രജപം നിത്യം ചെയ്താൽ ഒരു മണ്ഡലം കൊണ്ട് കവികളിൽവെച്ച് അഗ്രണിയാവും. ബഹിർ എന്നതിനാല് ചതുരശ്രത്തിന്റെ അന്തർദിക്കുകളിലാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

39. ഗൌര്യാ പാർശ്വസ്ഥയാ സാർദ്ധം ശ്രീകാമീചിന്തയൻവിഭും
അയുതം പ്രജപേന്മന്ത്രം ഭൂയസീംശ്രിയമാപ്നുയാത്

40. ഭുഞ്ജാനഃപ്രയതോ മന്ത്രീ ഗോമൂത്രേശ്രുതമോദനം
ഭിക്ഷാന്നമഥവാ മന്ത്രമയുതദ്വിതയം ജപേത്
അശ്രുതാൻവേദശാസ്ത്രാദീൻവ്യാചഷ്ടേനാത്ര സംശയഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഭുഞ്ജാന ഇത്യത്ര പ്രയോഗധ്യാനവിശേഷോ യഥാ-
വാമപാണിഗതദ്യോതജ്ജാതവേദസപുസ്തകം
വ്യാഖ്യാമുദ്രാക്ഷമാലാഭ്യാം വിരാജിതകരദ്വയം ഇതി.
ഭിക്ഷാന്നമഥവേതി ഭുഞ്ജാന ഇതി സംബന്ധഃ അശ്രുതാനിത്യർത്ഥ
ബാലാപുടിതത്വം ജ്ഞേയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഗൌരിയെ ഐശ്വര്യകാമികൾ ദേവനോടൊപ്പം അർദ്ധനാരീശ്വരനായി

യജിക്കുന്നു. ഉദയസൂര്യസമമായ ശോഭ, ബന്ധൂകസദൃശമായ പ്രഭ, ഉയ ർന്നതും കഠിനവുമായ കുചകുംഭങ്ങൾ,രണ്ടു കണ്ണുകൾ, രണ്ടു കയ്യുകൾ, പത്മ ഹസ്തം, ജനമോഹിനിയായി ദേവന്റെ വാമപാർശ്വത്തില് ചിന്തിച്ച് ആരാധി ക്കുന്നു. ഇവിടെ മേധാസ്ഥാനത്ത് ശ്രീയെ ന്യസിക്കുന്നു. ശ്രീകാമിയാക യാൽ വാഗ്ഭവമല്ല,ശ്രീപുടിതത്വമാണ്. അയുതം ജപംകൊണ്ട് ശ്രീ ലഭിക്കും. ശ്രുതി പഠിച്ച വേദശാസ്ത്രനിപുണർക്ക് ഭോജനം നൽകി പഞ്ചഗ വ്യത്തോട്ടുകൂടിയ മധുരാന്നം ഭിക്ഷാന്നം നൽകി അയുതദ്വയം ജപിച്ചാല് അശ്രുതനുംകൂടി ശ്രുതിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നൈപുണ്യം നേടുമെന്നതില് സംശ യമില്ല. ഇത് പ്രയോഗധ്യാനവിശേഷം. ഇടംകയ്യിൽ ദ്യോതിക്കുന്ന അഗ്നി,(ജാതവേദസ്സ്), പുസ്തകം ,ഇവ അദ്ധ്യയനം,ജ്ഞാനം ഇവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാനമുദ്രയും അക്ഷമാലയും അദ്ധ്യാപനസൂചകമാണ്. ഭിക്ഷാന്നം ഭുജിക്കണമെന്നും അർത്ഥം പറയുന്നുണ്ട്. അശ്രുതനെന്നതി നാൽ ബാലാപുടിതത്വം. ബാലന്മാർക്കുപോലും ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു.

41. സിദ്ധഗന്ധർവ്വമുനിഭിർയോഗീന്ദ്രൈരപി സേവിതൌ
ജ്ഞാനവാഗാർത്ഥിനാം പ്രീത്യൈകഥിതൌ മന്ത്രനായകൌ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

സിദ്ധ്യേത്യനേന വശ്യാദിപ്രയോഗാ അപി സൂചിതഃ
വശ്യകാമോമബാദേവം രക്തവർണ്ണാം വിചിന്തയേത്
വാമോരുസംസ്ഥിതാം ദേവീം ചിന്തയേത് മദവിഹ്വലാം
പ്രജാസൃഷ്ടിനിമിത്തം ച ചിന്തയന്തൌ സ്മരേച്ഛിവൌ ഇതി.
കല്പോക്തം യന്ത്രം ലിഖ്യതേ-
ഭൂർജ്ജേജരോചനയാദശാരസഹിതം പത്മം ലിഖേത് കർണ്ണികാ-
മദ്ധ്യേ താരലിപൌ സസാധകനരാഭിഖ്യം മനും ദ്വന്ദ്വശഃ
പത്രേഷ്വന്ത്യദലേപി മന്ത്രലിപിഭിഃ സംവേഷ്ടയേദ് ബാഹ്യതഃ
സംപൂജ്യാഥ ജപേന തസ്യഫലിതം കർണ്ണേന സർവ്വജ്ഞതാം
ദ്വദ്വാഛിത്തമന്യദത്ര സുധിയഃ കാമാനിഹാമുത്ര ച ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

സിദ്ധയോഗീന്ദ്രമുനിഗന്ധർവ്വസേവിതമായി, ജ്ഞാനവാഗാർത്ഥികൾക്ക്

പ്രീതിപൂർവ്വം കഥിക്കുന്ന (ഉപദേശിക്കുന്ന)മന്ത്രനായകന്മാരെ സിദ്ധിക്കുവാന് എന്നതുകൊണ്ട് വശ്യാദിപ്രയോഗവും സൂചിതമാണ്. രക്തവർണ്ണമായി , വാമോരുവിലിരിക്കുന്ന മദവിഹ്വലയായ ദേവിയോട്ടുകൂടി, വശ്യകാമനായ മഹാദേവനെ ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുന്നു പ്രജാസൃഷ്ടിനിമിത്തത്തിനും ഇപ്ര കാരം ശിവയോട്ടുകൂടി ശിവനെ ചിന്തിക്കണം. കല്പോക്തമായി യന്ത്ര ലേഖനം- ഭൂർജ്ജത്തില് ഗോരോചനംകൊണ്ട് ദശാരപത്മമെഴുതി, കർണ്ണികാമദ്ധ്യത്തിൽ, താരലിപി സാധകനാമത്തോടെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം എഴുതുന്നു. പത്രത്തിന്റെ അന്ത്യദലത്തിൽ മന്ത്രലിപിയെഴുതി പുറത്ത് സം വേഷ്ടനം ചെയ്ത് പൂജിച്ച് ജപിച്ച് അതിന്റെ ഫലം കർണ്ണത്താല് സർവ്വജ്ഞ തക്കായി അനന്യചിത്തത്തോടെ ധ്യാനിക്കുന്നു. ഇഹപരങ്ങളിലെ സർവ്വ കാമവും (ഭുക്തിയും മുക്തിയും)സർവ്വജ്ഞത കൊണ്ട് ലഭിക്കും.

42. ലോഹിതോഗ്ന്യാസനഃസദ്യോബിന്ദുമാൻ പ്രഥമം തതഃ
ദ്വിതീയം വഹ്നിബീജസ്ഥാ ദീർഘാ ശാന്തീന്ദുഭൂഷിതാഃ

43. തൃതീയം ലാംഗലീസർഗ്ഗീ മന്ത്രോബീജത്രയാന്വിതഃ
നീലകണ്ഠാത്മകഃ പ്രോക്തോ വിദ്വയഹരഃപരഃ

44. ഹരദ്വയം വഹ്നിജായാ ഹൃദയം പരികീർത്തിതം
കപർദ്ദിനേ ഠയുഗലം ശിരോമന്ത്ര ഉദാഹൃതഃ

45. നീലകണ്ഠായ ഠദ്വയം ശിഖാമന്ത്രഉദാഹൃതഃ
കാലകൂടപദസ്യാന്തേ വിഷക്ഷേണ്ങേയുതം

46. ഹും ഫട് കവചമാദിഷ്ടം വിദ്വദ്ഭർനീലകണ്ഠിനേ
സ്വാഹാന്തമന്ത്രമേതാനി പഞ്ചാംഗാനി മനോർവിദുഃ

47. മൂർദ്ധ്നികണ്ഠേ ഹൃദംബോജേ ക്രമാദ് ബീജത്രയം ന്യസേത്.
തതഃസമാഹിതോ ഭൂത്വാ നീലകണ്ഠം വിചിന്തയേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

നീലകണ്ഠമന്ത്രമാഹ ലോഹിത ഇതി. ലോഹിതഃപഃ അഗ്നിഃ രേഫഃ തദാസനഃ തേന പ്രഃ സദ്യ ഓ ബിന്ദുശ്ച തേന പ്രോം. ദീർഘാ നകാരഃ വഹ്നിബീജം രേഫഃ തത് സ്ഥാതേന ന്റ. ശാന്തിനീ ഇന്ദുർബിന്ദുഃ തദുക്താ തേന ന്ത്രീം ലാംഗലീ ഠകാരഃ സർഗ്ഗോ വിസർഗ്ഗഃ തദ്യുക്തഃ അരുണാ

ഋഷിഃത്രിഷ്ടുപ് ഛന്ദഃ ആദ്യം ബീജം അന്ത്യഃശക്തിഃ വിഷദ്വയം സ്ഥാവര ജംഗമം .തദ്വരമേതദിതി വിനിയോഗ ഉക്തഃ ങേയുതമിതി ചതുര്യേക വചനാന്തം.

മലയാളംഭാഷ്യം

നീലകണ്ഠമന്ത്രം-ലോഹിതം പ. അഗ്നിബീജം രേഫം. അതിൽ ആസനം പ്ര. സദ്യ ഓ. ബിന്ദുമാൻ പ്രോം. ദീർഘാ നകാരം. വഹ്നിരേഫം. ന്റ. ശാന്തി ഈ ഇന്ദുബിന്ദു. ഇവയോടെ ന്റീം.(ന്റഈം)ലാംഗലി ഠ. സർഗ്ഗം വിസർഗ്ഗം.

ബീജത്രയം –പ്രോം ,ന്റഈം,ഠഃ നീലകണ്ഠാത്മകം.വിഷദ്വയഹരം. ഹരദ്വയം സ്വാഹാ. (ഹരഹരസ്വാഹാ). ഹൃദയം

കപർദ്ദിനേ സ്വാഹാ ശിരോമന്ത്രം

നീലകണ്ഠായസ്വാഹാ ശിഖാമന്ത്രം

കാലകൂടവിഷഭക്ഷയേ ഹും ഫട് കവചം.

പിന്നീട് വിദ്വദ്ഭർനീലകണ്ഠിനേ സ്വാഹാ എന്ന് ചേർത്ത് പഞ്ചാംഗം. മൂർദ്ധാ,കണ്ഠം,ഹൃദയത്തിൽ ബീജത്രയം ക്രമത്തില് ന്യസിച്ച് സമാഹിത ചിത്തനായി നീലകണ്ഠനെ ചിന്തിക്കണം. ഋഷി അരുണാ. ഛന്ദസ്സ് ത്രിഷ്ടു പ്പ്. ആദ്യം ബീജം അന്ത്യം ശക്തി. വിഷദ്വയം സ്ഥാവരജംഗമമായ സർവ്വ വിഷവും.

48. ബാലാർക്കായുതതേജസം ധൃതജടാജൂടേന്ദുഖണ്ഡോജ്വലം
നാഗേന്ദ്രൈഃകൃതഭൂഷണം ജപവടീം ശൂലം കപാലം കരൈഃ
ഖട്വാംഗം ദധനം ത്രിനേത്രവിലസത് പഞ്ചാനനം സുന്ദരം
വ്യാഘ്രത് വക്തപ്രരിധാനമബ്ജനിലയം ശ്രീനീലകണ്ഠം ഭജേ.

49. ലക്ഷത്രയം ജപേന്മന്ത്രം തദ്ദശാംശം സസർപ്പിഷാ
ഹവിഷാ ജുഹുയാത് സമ്യക് സംസ്കൃതേ ഹവ്യവാഹനേ

50. ശൈവേ പീഠേ യജേദേനം മൃത്യുഞ്ജയവിധാനതഃ
ഏവം പൂജാദിഭിഃസിദ്ധേമനൌ മന്ത്രീ വിഷദ്വയം

51. നാശയേദചിരാദേവ നീലകണ്ഠ ഇവാപരഃ
മന്ത്രനാനേന സഞ്ജപ്തൈഃ കുംഭസ്ഥൈഃസലിലൈഃശുഭൈഃ

52. അഭിഷിഞ്ചേ ദ്വിഷാക്രാന്തം സവിഷാൻ മുച്യതേ ധ്രുവം
സ്പൃഷ്ട്വാ ജപേദ്വിഷാക്രാന്തം തത് ക്ഷണം നിർവിഷോ ഭവേത്
53. ബീജാഭ്യാം പ്രഥമാന്താഭ്യാം പാർശ്വയോർവിഷമാഹരേത്
മദ്ധ്യേനമദ്ധ്യഗം സർവ്വം മന്ത്രനാനേന സംഹരേത്
54. ബഹുനാ കിമിദോക്തേന മന്ത്രേണാനേന മന്ത്രവിത്
കാലകൂടവിഷം സാക്ഷാത് ഭുക്തം സ്യാത് പരമാമൃതം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യാനമാഹത്.ബാലേതി. ആയുധധ്യാനം പൂർവ്വവത്.

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം- അയുതം ബാലസൂര്യന്മാരുടെ തേജസ്സ് ,ജടയിൽധരിച്ച ഇന്ദുകല, നാഗേന്ദ്രഭൂഷണം, ജപമാല,ശൂലം,കപാലം,ഖട്വാംഗം കൈകളിൽ, ത്രിനേത്രം, പഞ്ചമുഖം, വ്യാഘ്രചർമ്മവസ്ത്രം, താമരപ്പൂവിലിരിക്കുന്ന നീലകണ്ഠനെ ഭജിക്കുന്നു. 3 ലക്ഷം ജപം,ദശാംശം നെയ്യ്,ഹവിസ്സ് സമ്യക്കായി സംസ്കരിച്ച അഗ്നിയിൽ ഹോമം. ശൈവപീഠത്തിൽ മൃത്യുഞ്ജയവിധാനത്തില് പറഞ്ഞ പോലെ ആവാഹനപൂജാദി. മന്ത്രസിദ്ധി വന്നാൽ സ്ഥാവരജംഗമ വിഷ നാശത്താൽ അചിരേണ നീലകണ്ഠതന്മയത വരും. ജപിച്ച് കലശജലം അഭിഷേകം ചെയ്താൽ വിഷമുക്തി. ജപിച്ച് തൊട്ടിരുന്നാലും നിർവിഷനായി ഭവിക്കും.ആദ്യാവസാനം ബീജം. പാർശ്വങ്ങളിലെ വിഷം നശിപ്പിക്കും. മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ബീജം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിഷം സംഹരിക്കും. അധികം എന്തിനു പറയുന്നു. മന്ത്രവിത്ത് കാലകൂടവിഷം ഭുജിച്ചാലും കൂടി അവന്ന് അത് പരമാമൃതമായി ഭവിക്കും.

55. അഗ്നിഃസംവർത്തകാദിത്യരാനിലൌഷഷ്ഠബിന്ദുമത്
ചിന്താമണിരിതിഖ്യാതം ബീജം സർവ്വസമൃദ്ധിദം
56. കശ്യപോമുനിരാഖ്യാതഛന്ദോനുഷ്ടബുദാഹൃതം
അർദ്ധനാരീശ്വരഃപ്രോക്തോദേവതാ ജഗതാം പതിഃ
57. രേഫാദിവ്യഞ്ജനൈഃഷഡ്ഭിഃകുര്യാദംഗാനി ഷഡ്ക്രമാത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ദക്ഷിണവക്ത്രപ്രധാനമന്ത്രാനന്തരം ഉത്തരവക്ത്രപ്രധാനം ചിന്താമണി

മന്ത്രമാഹ അഗ്നിരിതി. അഗ്നി രേഫഃ സംവർത്തഃ ക്ഷഃ ആദിത്യോ മഃ രഃ സ്വരൂപം. അനിലോ ലഃ ശ്രീസ്വരൂപം ഷഷ്ഠ ഊ ബിന്ദുഃ ഏതദ്യുക്തം ബീജം. അത്ര സ്വരദ്വയോച്ചാരണമപി ഗുരൂപദേശതോ ജ്ഞേയം. രേഫോ ബീജം. ഊകാരഃശക്തിഃ സർവ്വസമൃദ്ധിദമിത്യനേന പൌഷ്ടികേ സകാരാദിഃ ശുഭ്രഃ ആകർഷണവശ്യയോർയഥോദ്ധൃതോ യഥാധ്യാനം ച.
ക്ഷോഭേ ഹകാരാദീരക്തഃഹംസാദിരപിയഥോക്തഉച്ചാടനയകാരാദിർധൂമ്രഃ സ്തംഭനേ ലകാരാദിഃപീതഃമോക്ഷാർത്ഥേഹാദിഃരേഫരഹിതോ വാസിതഃ ഇതി സൂചയതാ വിനിയോഗഃഉക്തഃ ഏഷാം സംയോഗഊർദ്ധ്വാഗ്നിസ്ഥാനേകാൽപൂർവ്വമിത്യുക്തേഃജഗതാം പതിരിത്യനേനോമേശോപി ദേവതേത്യുക്തം. യദാഹുരാചാര്യാഃ-ഛന്ദോനുഷ്ടുപ് ദേവതോമേശഃ യാന്തൈഃ ഷഢ്ഭിർവർണ്ണൈരംഗം വാ ദേവതാർദ്ധനാരീശഃഇതി. രേഫാദീതി. കഷയോഗേ ക്ഷ ഇതിക്ഷകാരസ്യ വ്യഞ്ജനദ്വയം. ഏവം രേഫാദിയാന്തൈഃ ഷഢ്ഭിഃസബിന്ദുകൈഃ ഷഡംഗാനീതി സമ്പ്രദായവിദഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ദക്ഷിണവക്ത്രപ്രധാനമാണ് ഇതുവരെ പറഞ്ഞത്. ഇനി ഉത്തരവക്ത്ര പ്രധാനമായ ചിന്താമണിമന്ത്രം പറയുന്നു. അഗ്നി രേഫം. സംവർത്ത ക്ഷ. ആദിത്യ മ. ഹ സ്വരൂപം. അനിലൻ യ. ശ്രീസ്വരൂപം.ഷഷ്ഠസ്വരം ഊ.ബിന്ദു .രക്ഷ മാരയ ഊം
ഇത് സ്വരദ്വയോച്ചാരണമായി ഗുരൂപദേശപ്രകാരം ചെയ്യണം.
ഉദാഹരണമായിഃ- രക്ഷരക്ഷ മാരയ മാരയ ഇത്യാദി.
രേഫം ബീജം. ഊ ശക്തി. ചിന്താമണി സർവ്വസമൃദ്ധിദമാണ്. അതിനാൽ പൌഷ്ടികത്തിൽ സകാരാദി ശുഭ്രമാണ്. ഋഷി കശ്യപൻ. ഛന്ദസ്സ് അനുഷ്ടുപ്പ്ദേവത ജഗത്പതിയായ അർദ്ധനാരീശ്വരൻ. രേഫാദി 6 വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളാൽക്രമത്തില് ഷഡംഗന്യാസം.ക്ഷോഭത്തില് ഹകാരാദി രക്തവർണ്ണം. (ഹംസാദിയാലും)ഉച്ചാടനത്തിൽ യകാരാദി ധൂമ്രനിറം. സ്തംഭനത്തിൽ ലകാരാദി പീതനിറം. മോക്ഷാർത്ഥം ഹകാരാദി രേഫരഹിതമായി. ഇപ്രകാരം വിനിയോഗവിധി. ജഗത്പതിയായ ഉമാപതി ദേവത. ആചാര്യൻഃ- ചന്ദസ്സ് അനുഷ്ടുപ്പ്, ദേവത ഉമേശൻ, യാന്തം(ര) 6 വർണ്ണം, അംഗന്യാ

സം . ദേവത അർദ്ധനാരീശ്വരനെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രേഫാദിവ്യഞ്ജനം-
രലവശഷസഹ . ഇതിലെ ഷ കയോടു ചേർന്ന ക്ഷകാരത്തിന്റെ വ്യഞ്ജന
ദ്വയം. രേഫാദിയാന്തം ആറും ബിന്ദുവോടുകൂടി (ലം വംശം ഷം സം ഹം)
എന്ന് സമ്പ്രദായവിത്തുക്കൾ.

58. നീലപ്രവാലരുചിരം വിലസത്രിനേത്രം
പാശാരുണോത്പല കപാലത്രിസൂലഹസ്തം
അർദ്ധാംബികേശമനിശം പ്രവിഭക്തഭൂഷം
ബാലേന്ദുബദ്ധമുകുടം പ്രണമാമി രൂപം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അർദ്ധനാരീശ്വരപക്ഷേ ധ്യാനമാഹ നീലേതി. അർദ്ധാംബികേശം
മഹേശാർദ്ധം നീലം പാർവ്വത്യർദ്ധം പ്രവാലരുക് . പാശോത്പലേ
ദേവ്യർദ്ധഹസ്താഗ്രേ. അന്യേ മഹേശാർദ്ധഹസ്തജേ. പ്രവിഭക്തഭൂഷമിതി.
മഹേശാംശേ സർപ്പാദ്യലങ്കൃതം പാർവ്വത്യംശേ രത്നതാടങ്കാദ്യലങ്കൃതമിതി.
ഉമേശപക്ഷേ ധ്യാനമാചാര്യോക്തം യഥാ-
അഹിശശധരഗംഗാബദ്ധതുംഗാത്തമൌലി-
സ്ത്രിദശഗണനതാംങ്ഘ്രിസ്ത്രീക്ഷണഃസ്ത്രീവിലാസഃ
ഭുജഗപരശുശൂലാൻ ഖഡ്ഗവഹ്നീകപാലം
ശരമപി ധനുരീശോ ബഭ്രതതവ്യാച്ചിരം വാ
ഇദംധ്യാനം പ്രയോഗവിഷയേ. പുരശ്ചരണനിത്യജപാദൌ തു
അർദ്ധനാരീശ്വരധ്യാനമേവ . യദാഹുരാചാര്യാഃ-
ഹാവഭാവലലിതാർദ്ധനാരികം
ഭീഷണാർദ്ധമഥവാ മഹേശ്വരം
പാശസോത്പലകപാലശൂലിനം
ചിന്തയേജ്ജപവിധൌ വിഭൂതയേ ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

അർദ്ധനാരീശ്വരധ്യാനം – നീലപ്രവാളശോഭ, ത്രിനയനം, പാശം,
അരുണോല്പലം, കപാലം, ത്രിശൂലം ഇവ കൈകളിൽ. മുകുടത്തിൽ
ബാലേന്ദു. പ്രവിഭക്തഭൂഷകളണിഞ്ഞ അർദ്ധാംബികേശരൂപത്തെ

പ്രണമിക്കുന്നു.   . പ്രവിഭക്തരൂപം- മഹേശാർദ്ധത്തില് സർപ്പാഭരണം. പാർവ്വത്യർദ്ധത്തില് രത്നതാടങ്കം(തോട) മഹേശന്റെ അർദ്ധം നീലം. പാർവ്വതിയുടെ അർദ്ധം പ്രവാളം. പാശം,ഉല്പലം ദേവിയുടെ കൈകളിൽ. കപാലം ,ത്രിശൂലം ശിവാർദ്ധത്തിന്റെ കൈകളില് .

ആചാര്യോക്തമായ ഉമേശധ്യാനം-സർപ്പം,ചന്ദ്രക്കല ചൂടിയ ശിരസ്സ്, ത്രിദശഗണങ്ങൾ നമിക്കുന്ന പാദങ്ങൽ, ത്രിനയനം, സ്ത്രീവിലാസം, ഭുജഗം, പരശു, ശൂലം, ഖഡ്ഗം, വഹ്നി, കപാലം, ശരവും വില്ലും ധരിച്ച കൈകൾ. പുരശ്ചരണനിത്യജപാദികൾക്ക് അർദ്ധനാരീശ്വരധ്യാനമാണ് അത് ആചാര്യവാക്യപ്രകാരം- ഭാവഹാവലളിതമായി, അർദ്ധനാരിഭാഗം, ഭീഷണമായി മഹേശ്വരഭാഗം. പാസവും ഉല്പലവും ദേവിയും കപാലവും ശൂലവും ശിവനും . വിഭൂതികൾക്കായി ജപിക്കുമ്പോള് ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുക.

59. ഏകലക്ഷം ജപേദ്ബീജമിത്ഥം മന്ത്രീവിചിന്തയേത്
അയുതം മധുനാസിക്തൈർജ്ജുഹുയാത്തിലതണ്ഡുലൈഃ

60. ശൈവോദിതേ യജേത് പീഠേ പ്രാഗംശൈഃഷഡ്ഭിരീരിതൈഃ
വൃഷാദ്യൈർമാതൃഭിഃപശ്ചാല്ലോകപാലൈസ്തദായുധൈഃ

61. ഏവമഭ്യർച്ചയേത് ദേവമർദ്ധനാരീശ്വരം പരം
തേജഃകാന്തിയശോലക്ഷ്മീ വാചാം ഭവതിവല്ലഭഃ

62. പ്രാസാദാദ്യം ജപേന്മന്ത്രമയുതം രോഗശാന്തയേ
സ്വരാവൃതമിദം ബീജം വിഗലത് പരമാമൃതം

63. ചന്ദ്രബിംബസ്ഥിതം മൂർദ്ധ്നി ധ്യാനം ക്ഷ്വേളഗദാപഹം
പ്രതിലോമാത് സ്വരാവീതം ബീജം വഹ്നിഗൃഹേ സ്ഥിതം

64. രേഫാദിവ്യഞ്ജനോല്ലാസിഷഡ്കോണാഭിവൃതം ബഹിഃ
ഭൂതാർത്തസ്യ സ്മൃതം മൂർദ്ധ്നി ഭൂതമാശു വിനാശയേത്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

യജേത് പീഠേ. ഉമേശമിത്യർത്ഥഃ പരമർദ്ധനാരീശ്വരം ഏവമഭ്യർച്ചയേദിത്യ ന്വയഃഏവമുപദേശമാർഗ്ഗേണേത്യർത്ഥഃ തത്ര ശൈവം പീഠം സംപൂജ്യാർദ്ധ നാരീശ്വരമാവാഹ്യാഭ്യർച്ചാദ്യൈഃ പ്രഥമാവരണാരാദ്യഷ്ട വർണ്ണേർദ്വിതീയം മാതൃഭിഃ തൃതീയം തദനുലോകപാലൈർ വജ്രാദ്യൈശ്ച.തദുക്തമാചാര്യൈഃ

ആരഭ്യാദിജ്വലനമഥ ദിക് സംസ്ഥൈരഷ്ടഭിർമന്ത്രവർണ്ണൈഃ
ആരാധയേച്ച മാതൃഭിരിത് സംപ്രോക്തഃപ്രയോഗവിധിരപരഃ ഇതി.
ഊർദ്ധ്വാഗ്രേ ത്രികോണേ. രേഫാദീതി രകഷമരയാനി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഒരു ലക്ഷജപം അഥവാ അയുതജപം.തേനും നെയ്യും തിലവും തണ്ഡുലവും കൊണ്ട് ഹോമം. ശൈവപീഠത്തിൽ മുൻപ് പറഞ്ഞപോലെ ആവാഹനം, പൂജ. അംഗന്യാസം, വൃഷാദികൾ,മാതൃക്കൾ,ലോകപാലർ,ആയുധങ്ങൾ ക്രമത്തിൽ. ഇപ്രകാരം അർദ്ദനാരീസ്വരപൂജ കൊണ്ട് തേജസ്സ് ,കാന്തി, യശസ്സ്,ലക്ഷ്മി, വാഗ് സിദ്ധി, വാക് വല്ലഭത്വം ഇവ ലഭിക്കുന്നു. പ്രാസാദാദ്യ മായി അയുതമന്ത്രജപം രോഗശാന്തിക്ക്.സ്വരാവൃതമായി ബീജം പരമാമൃത മായി ചന്ദ്രബിംബത്തിൽ നിന്നൊഴുകി മൂർദ്ധാവില് വീഴുന്നതായി ധ്യാനിക്ക ണം. പ്രതിലോമമായി സ്വരാവീതമായി ബീജം വഹ്നിഗൃഹത്തിൽനിന്ന് രേഫാദിവ്യഞ്ജനോല്ലാസിതമായി ഷഡ്കോണത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് പുറത്ത് ഭൂതാർത്തന്മാരുടെ ശിരസ്സിൽചെന്ന് വീഴുന്നതായിച്ച് ധ്യാനിക്കണം. അപ്രകാരമാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ഭൂതബാധ ശമിപ്പിക്കുന്നത്.
ഊർദ്ധ്വാഗ്രത്രികോണത്തിൽ, ര ക ഷ മ ര യ എന്നീ വർണ്ണങ്ങൾ. (രക്ഷമാരയ.)

65. ബീജം ടന്ദ്രഗതം ബീതംസ്വരൈഃഷോഡശഭിഃക്രമാത്
ഗലത് പരസുധാപൂരം നേത്രേ ധ്യാതം രുജം ഹരേത്

66. ഏവമേവസ്മൃതം ബീജം കുക്ഷൌ ശൂലാദിരോഗഹൃത്
സ്ഫോടേ വിഷജ്വരേ ദാഹേ മോഹേ ശീർഷഗദേ ഭ്രമേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ചന്ദ്രഗതംഠകാരഗം. ഏവമേവേതി ഠകാരഗം സ്വരാവൃതം ഗലത്പര സുധാരൂപമിതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ചന്ദ്രഗതബീജംഠകാരഗം. അത് 16 സ്വരങ്ങളായി സുധാപൂരമായി ഒഴുകി, കണ്ണുകളിൽ ധ്യാനിക്കുക. രുജം(താപം,ചൂട്) ഹരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം കുക്ഷി കൾ ശൂലാദിരോഗങ്ങളിലും, ഹൃദയം സ്പോടം,വിഷജ്വരം ,ദാഹമോഹാദി

കളിലും, ശിരസ്സ് ദുഃഖം ഭ്രമം ഇവയിലും സുധാപൂരത്താൽ നിറയുന്നതായി ധ്യാനിക്കുക.

67. ബീജമേതത്തഥാധ്യാതം തത്തത് ക്ലേശാൻ വിനാശയേത്
കുങ്കുമാഭമിദം ബീജം ത്രികോണഗതമുജ്ജ്വലം

68. യസ്യമൂർദ്ധ്നി സ്മരേൻമന്ത്രീ സ വശ്യോ ജായതേചിരാത്
ഊർദ്ധ്വരേഫസ്ഥസാവ്യാസ്യം ബീജം വഹ്നിഗൃഹേ സ്ഥിതം

69. വഹ്നിഗേഹദ്വയേനാഗ്നിയുക്തകോണേന സംവൃതം
പ്രതിലോമസ്വരാവീതം ചുല്ലിസ്ഥാനേ നിവേശിതം

70. വശീകരോത്യാമരണാദചിരേണൈവ ദാസവത്
മധുരത്രയയുക്തേന ശാലിപിഷ്ടേന പുത്തലീം

71. കൃത്വാപ്രതിഷ്ഠിതപ്രാണാം വിഭജ്യ ജുഹുയാദ്ദസീ
ത്രിവാസരമനേനൈവ സാദ്ധ്യസ്തസ്യ വശീഭവേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

തഥേതി. ഠകാരഗം സ്വരാവൃതം ഗലത് പരസുധാപൂരമിതി. ധ്യാതം വിനാശ യേദിതി. തത്തത് സ്ഥാനേ. അഗ്നീ രേഫഃ ഭൂർജ്ജപത്രാദൌ യന്ത്രം കൃത്വാ ചുല്ല്യാം ലിഖനേദിത്യർത്ഥഃ പുത്തലീമിതി ദ്വാദശാംഗുലം. പ്രതിഷ്ഠിതപ്രാണ മിതി. ത്രയോദശ്യേ വക്ഷ്യമാണ പ്രകാരേണ.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഏതുബീജം ധ്യാനിച്ചുവോ അതാതിനനുസൃതമായ ക്ലേശം നശിക്കുന്നു. കുങ്കുമനിറത്തിൽ ത്രികോണഗമായി ഉജ്ജ്വലബീജം മൂര്ദ്ധാവിൽ ധ്യാനിച്ചാല് വശ്യം. ഊർദ്ധ്വരേഫസ്ഥമായി വഹ്നിഗൃഹത്തിലിരിക്കുന്നത് മുഖത്തിൽ, വഹ്നിഗേഹദ്വയത്താൽ അഗ്നിയുക്തകോണാല് സംവൃതമായി പ്രതിലോ മസ്വരമുള്ളത് (ആവീതം) ചുല്ലിസ്ഥാനത്തിൽ നിവേശിപ്പിച്ചാല് ജീവിതകാലം മുഴുവനും വശീകരിച്ച് ദാസനെപ്പോലെയാക്കും. ത്രിമധുരം, അരിമാവ് ചേർത്ത് പുത്തലി(പ്രതിമ,ആൾരൂപം) ഉണ്ടാക്കി പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്ത് വിഭജിച്ച് ഹോമിക്കുന്നത് 3 ദിനം ചെയ്താല് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ചെയ്തുവോ അവർ വശീകൃതരാവും. 12 അംഗുലമുള്ള പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കണം. (23ആം പടലത്തിൽ പറയും)

72. മകാരഗതസാദ്ധ്യാഖ്യമനലസ്ഥഗദാഹ്വയം
ചന്ദ്രഗം ചതുരസ്രേണ ടാന്തകോണേന വേഷ്ടിതം
73. ബീജം താംബൂലപത്രസ്ഥം പ്രജപ്തം മന്ത്രനാമുനാ
ഭക്ഷിതം നാശയേത് സമ്യക് ശിരോരോഗം ന സംശയഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

മകാര ഇതി മന്ത്രസ്ഥേ. അനലസ്ഥേതി ഊർദ്ധ്വരേഫഗതരോഗാനാ മയുക്തം. വിഷപാവകോദ്യത ഇത്യസ്യ വ്യാഖ്യാനേ വിഷസംബന്ധി രേഫ ഇതി പത്മപാദാചാര്യൈർവ്യാഖ്യാതം. ചന്ദ്രഗം ഠകാരസ്ഥം. ടാന്തകോണേന ചതുരസ്രേണ വേഷ്ടിതം ബീജമിതി സംബന്ധഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

മകാരത്തിൽചേർന്ന സാദ്ധ്യനാമത്തില് അനലസ്ഥമായ(ഊർദ്ധ്വരേഫ ഗത) രോഗങ്ങൾ അയുക്തമാണ്. പത്മപാദാചാര്യർ വിഷപാവകോദ്യത എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിന് വിഷസംബന്ധിരേഫം എന്ന് മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടു ള്ളു. ചന്ദ്രഗം ഠകാരസ്ഥം. ടാന്തകോണേന ചതുരശ്രേണ വേഷ്ടിതമായ ബീജം, താംബൂലമദ്ധ്യത്തിലെഴുതി ജപിച്ച് ഭക്ഷിച്ചാൽ ശിരോരോഗങ്ങള് ശമിക്കും.

74. ലിഖിത്വാ ബന്ധുജീവേന ത്രികോണം ബീജഗർഭിതം
അത്ര വഹ്നിം സമാധായ സമ്യഗാരാദ്ധ്യദേവതാം
75. ജുഹ്വയാത് കൃതസമ്പാതം സർപ്പിഷാഷ്ടോത്തരം ശതം
സമ്പാതാജ്യേന സംസിക്താ ത്രിലോഹകൃതമുദ്രികാ
വിധൂതാദ്ഭുതവേതാലകൃത്യാരോഗവിനാശിനീ.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ബന്ധുജീവപുഷ്പരസേന .അന്യത്ര ബന്ധുജീവപദേന ജപാപുഷ്പം വക്ഷ്യതേ. ഉക്തഞ്ച-ജപാ ത്രികോണഗേ വഹ്നൗ ഇതി. പ്രപഞ്ചസാരടീകാകാരേണ വിജ്ഞാനചന്ദ്രികാകൃതാഖ്യാഖ്യാതം. ബന്ധുജീവം ബന്ധൂകം ജപാ വാ ഇതി. ത്രിലോഹകൃതേതി. ഷഷ്ഠോക്തരീത്യാ. പത്മപാദാചാര്യൈർ മന്ത്രാക്ഷര സംഖ്യം ലോഹത്രയം ഗ്രാഹ്യമിത്യുക്തം .

മലയാളഭാഷ്യം

ജപാപുഷ്പരസം കൊണ്ട് ബീജഗർഭിതമായി ത്രികോണം വരക്കുക. അതിൽ അഗ്നി ആവാഹിച്ച് സമ്യക്കായി ദേവതയെ ആരാധിക്കുക. കൃതസമ്പാതമായി , നെയ്യ് അഷ്ടോത്തരശതം ആജ്യത്തോടെ ഹോമിക്കുക.ത്രിലോഹം കൊണ്ടുള്ള മുദ്രിക ഉണ്ടാക്കി ധരിച്ചാൽ ഭൂതവേതാളകൃത്യാരോഗങ്ങള് നശിക്കുന്നതാണ്.

76. ഊർദ്ധ്വവഹ്നിരഹിതം മനുമേനം വഹ്നിഗേഹയുഗലേ പരിലേഖ്യ
അഗ്നിമസ്ത്രിഷു മഹീപുരവീതം യന്ത്രമേതദുദിതം ഗ്രഹവൈരി

77.അഗ്നിബീജലസത് കോണത്രികോണലിഖിതേ ധ്രുവേ
ശരാവേ കപിലാജ്യാബ്ജസൂത്രദീപം പ്രവിന്യസേത്

78. ഘടേനൈനം പിധായാസ്യ പൃഷ്ഠേ യത്രമിദം ലിഖേദ്
ഭൂതാർച്ചമത്ര സംസ്ഥാപ്യ ചിന്താമണിമനും ജപേത്.
തമാവിശ്യക്ഷണാൻ മുഞ്ചേദ് ഗ്രഹഃക്രൂരോപി സർവ്വഥാ.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അഗ്നിം രം. അസ്ത്രിഷു ഷഡ്സുകോണേഷു. ലിഖിതേ ഇതി. രക്തരജസേതി ജ്ഞേയം.ഉക്തഞ്ച നാരായണീയേ-
താരേബീജാംഗകോണാഗ്നിഗേഹസ്ഥേ രജസാർപ്പിതേ ഇതി.
അപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോതനികായാം വ്യാഖ്യാതം രക്തേന രജസാഗ്നി ഗേഹം സംശ്ലിഷ്യതത് കോണേഷ്വഗ്നിബീജം ലിഖിത്വാ തന്മദ്ധ്യേ പ്രണവം ലിഖേദിതി. ഏനം ശരാവം. അസ്യ ഘടസ്യ. ഇദമിത്യുക്തം. ലിഖേദിതി ജപയാ. അത്രേതി. ലിഖിതയന്ത്രപൃഷ്ഠേ. ജപേദിതി. ഗ്രസ്തം സംസ്പൃശ്യേതി ശേഷഃ മുഞ്ചേദിതി. മന്ത്രാഭിഷേകേണ. തദുക്തം നാരായണീയേ-
തത്പിധായ ഘടേനാന്യത് സ്വയന്ത്രേ ജപയാ കൃതേ
ഘടപൃഷ്ഠഗതേ ഗ്രസ്തം ന്യസ്യ ചിന്താമണിം ജപേത്
ഗ്രഹാവേശവിനാശാർത്ഥം ഗ്രസ്തം തേനാഭിഷേചയേത്.ഇതി. സ്വേതി ചിന്താമണിയന്ത്രേ. തേനേതി ചിന്താമണിമന്ത്രേണേതി ലഘുടീകായാം വ്യാഖ്യാനം

മലയാളംഭാഷ്യം

ഗ്രഹപീഢ തീർക്കാന് ഗ്രഹവൈരിയന്ത്രം. ഊർദ്ധ്വവഹ്നി (രേഫം)ഇല്ലാത്ത

മന്ത്രാക്ഷരവർണ്ണം വഹ്നിഗേഹയുഗളത്തില് (ഷഡ്കോൺ) എഴുതുക,.ആറു കോണിലും അഗ്നി. ചുറ്റും ഭൂപുരത്താൽ ആവീതം. അഗ്നിബീജമുള്ള ത്രികോണത്തിൽ ഘടത്തില് കപിലാജ്യം,അബ്ജസൂത്രം,ദീപം, വിന്യസിക്കുക. ഘടത്തിൽ ലിഖിതയന്ത്രപൃഷ്ഠത്തില് ഭൂതാർച്ചന ചെയ്ത് ഘടം സ്ഥാപിക്കുക. അതിൽ ചിന്താമണിയന്ത്രം ജപിക്കുക. സർവ്വഗ്രഹങ്ങളും ക്രൂരഗ്രഹങ്ങളടക്കം തൽക്ഷണം വിട്ടുപോകുന്നു. ഘടത്തിലെ ജലത്താൽ മന്ത്രാഭിഷേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിന്താമണിയന്ത്രത്തിൽ ചിന്താമണഇമന്ത്രജപത്താല് ഇപ്രകാരം ഘടാഭിഷേകം ജപിച്ച് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത് ലഘുടീകയിൽ (ചിന്താമണിമന്ത്രത്തിന്റെ) വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

79. കൃശാനുഭവനദ്വയേ മനുമിമം ലിഖിത്വാപുന-
സ്തദസ്ത്രിഷുഹലോലിഖേത് സ്വരയുഗം തതഃസന്ധിഷു
ധ്രുവേണപരിവേഷ്ടിതം ധരണിഗേഹമദ്ധ്യസ്ഥിതം
മനോരഥഫലപ്രദം ഭവതി യന്ത്രമേതന്നൃണാം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

തദസ്ത്രിഷു തത്കോണേഷു. ഹലോവ്യഞ്ജനാനി ബീജസ്ഥാനിരകഷമരയാഃ സ്വരയുഗം ബീജസ്ഥം ശ്രീ ഊ. ധ്രുവേണ പ്രണവേന ഏകാവൃത്തിഃ ധരണി ഗേഹാസ്ത്രിഷു നൃസിംഹബീജലിഖിതം ജ്ഞേയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

അഗ്നിഗൃഹദ്വയത്തിൽ (ഷഡ്കോണം)മന്ത്രമെഴുതി കോണുകളിൽ ഹലോ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ബീജസ്ഥമായി രകഷമരയാ എഴുതുക. ല(രാന്തം) സ്വരയുഗം ബീജസ്ഥം. ശ്രീ ഊ. ധ്രുവത്താൽ (പ്രണവം)പരിവേഷ്ടിതമായി ധരണിഗൃഹ (ഭൂപുര)മദ്ധ്യസ്ഥമായി എഴുതുന്നു. ഭൂപുരത്തിന്റെ കോണുകളിൽ നൃസിംഹ ബീജം. ഈ യന്ത്രം എല്ലാ മനോരഥവും ഫലപ്രദമാക്കുന്നു.

80. ഷഡ്കോണാന്തസ്ത്രികോണേ ലിഖതുമനുമിമംസാദ്ധ്യനാമാക്ഷരാഢ്യം
ഷഡ്കോണേഷ്വംഗമന്ത്രാൻവസുദലവിവരേഷ്വഷ്ടമന്ത്രാക്ഷരാണി
വീതംബാഹ്യേകലാഭിസ്തദനുപരിവൃതം കാദിഭിര്യാദിഭിസ്തത്
ക്ഷൌണീബിംബേനയുക്തം നൃഹരിമനുയുതം യന്ത്രമാപദ്ഗ്രഹഘ്നം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

അഷ്ടമന്ത്രാക്ഷരാണീതി. ഷഡ് ഹലഃ ദ്വൌസ്വരൌ ഏകൈകവർണ്ണ രീത്യാ. കലാഭിഃഷോഡശസ്വരേഃ കാദിഭിര്യാദിഭിരിത്യനേന മാതൃകയാ ആവൃത്തിത്രയമുക്തം. നൃഹരിമന്വിതി. നൃസിംഹബീജം ഭൂഗൃഹകോണേ ഷ്വ.തദുക്തം കുഗേഹാസ്ത്രകേ നാരസിംഹം ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഷഡ് ഹല. രണ്ടുസ്വരം ഏകേകവർണ്ണരീതിയിൽ. അതിൽ ഷഡ്കോണാന്തത്രികോണത്തിൽ സാദ്ധ്യനാമസഹിതം മന്ത്രം എഴുതുന്നു. ഷഡ്കോണത്തിൽ അസ്ത്രമന്ത്രം. അഷ്ടദലപത്മത്തിൽ അഷ്ടമന്ത്രാക്ഷരങ്ങൾ. പുറത്ത് കലകളാൽ(ഷോഡശസ്വരകല) പരിവൃതമായി കാദിവർണ്ണമാതൃകകളാല് ആവൃതമായി (മൂന്നാവൃത്തി) ഭൂഗൃഹത്തിൽ കോണുകളില് നൃഹരിമന്ത്രയുക്തമായി എഴുതിയ യന്ത്രം ആപദ്ഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂഗൃഹത്തിന്റെ അസ്ത്രത്തിൽ (കോണ്) നാരസിംഹം.

81. അസ്മിന്യന്ത്രേ പ്രതിഷ്ഠാപ്യ കലശം പ്രോക്തവത്മനാ
കൃത്യോഭിഷേകഃസ്യാത് കൃത്യാഭൂതദ്രോഹാദിശാന്തിദഃ

82. സ്വരാവൃതമമും മനും ലിഖതു ടാന്തമദ്ധ്യേ തതഃ
ഷഡ്സ്ത്രിഷു ഹുതാശനം തദനുകാദിവർണ്ണാവൃതം
ധരാപുരയുഗേന തന്നൃഹരിബീജയുക്താസ്ത്രിണാ
പ്രവേഷ്ടിതമുദാഹൃതം ദുരിതരോഗകൃത്യാപഹം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പ്രോക്തവർത്മനേതി .ഷഷ്ഠോക്തരീത്യാ. ടാന്തമദ്ധ്യേ ഠകാരമദ്ധ്യേ. ഷഡ്സ്ത്രിഷു ഷഡ്കോണേഷു ഹുതാശനം രേഫം

മലയാളംഭാഷ്യം

അതിൽ കലശം വത്മത്തോടെ യഥാവിധി സ്ഥാപിച്ച് ജപിച്ച ജലത്താല് അഭിഷേകം ചെയ്താൽ കൃത്യാഭൂതദ്രോഹാദി ശാന്തമാകും. ടാന്തമദ്ധ്യം ഠകാരമദ്ധ്യം അതിൽ സ്വരാവൃതമായി മന്ത്രം എഴുതുക. 6 കോണില് അഗ്നി(രേഫം).ചുറ്റും കാദിവർണ്ണങ്ങളാല് ആവൃതം. ഭൂപുരയുഗത്തിൽ കോണുകളിൽ നൃഹരിബീജം കൊണ്ട് പ്രവേഷ്ടിതം. ഇത് ദുരിതരോഗ കൃത്യാപഹമാണ്.

83. ക്ഷകാരോമാഗ്നിപവനവാമകർണ്ണാർദ്ധചന്ദ്രവാൻ,

ഉക്തം തുംബുരുബീജം തു യേന സിദ്ധ്യന്തി സാധകഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

തുംബുരുബീജമാഹ ക്ഷകാരമിതി. ക്ഷകാര മഃസ്വരൂപം. അഗ്നി രേഫഃ പവനോ യഃ വാമകർണ്ണാ ഊകാരഃ അർദ്ധചന്ദ്രോ ബിന്ദുഃ തദ്യുക്തഃ ബീജശക്തി പൂർവ്വവത്.

മലയാളംഭാഷ്യം

തുംബുരുബീജം.

മഃസ്വരൂപം. അഗ്നി രേഫം. പവനൻ യ. വാമകർണ്ണ ഊ. അർദ്ധചന്ദ്ര ബിന്ദു. ഷഡ്ദീർഘസ്വരയുതമായ ബീജത്താല് ഷഡംഗകല്പന.

ഷഡ്ദീർഘഭാജാ ബീജേന ഷഡംഗാനി പ്രകല്പയേത്

84. ക്ഷകാരരഹിതം ബീജം ക്രമാജ്ജാജഭസഹാന്വിതം

85. ചത്വാരിദേവീബീജാനി ദേവ്യോ ജ്ഞേയാ ഇമാഃക്രമാത്

ജയാഖ്യാ വിജയാ പശ്ചാദജിതാ ചാപരാജിതഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഷഡ്ദീർഘേതി ഷഡംഗമന്ത്രോദ്ധാരഃ ന്യാസം ത്വഗ്രേ വക്ഷ്യതി. ജഭസഹ ഇതി സ്വരൂപം. ഏതാനി ക്രമേണ ക്ഷകാരസ്ഥാനേ യോജിതാനി ചത്വാരി ദേവീബീജാനി. തദുക്തം പ്രയോഗസാരേ-

ബീജംജഭസഹോപേതം ക്ഷേത്രസ്ഥാനേ യഥാക്രമാത് ഇതി.

നാരായണീയേപി മൂലം ജഭസഹോപേതം ദേവീബീജാന്യമന്ദിരം ഇതി. അപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോതനികായാം ഏവ ബീജാന്യുദ്ധൃതാനി . ജ്വലസ്ഥ ലേഖക ദോഷവശാത് ദൃശ്യതേ.

മലയാളംഭാഷ്യം

ക്ഷകാരരഹിതമായ ബീജം ക്രമത്തിൽ ജ ഭ സ ഹാന്വിതം. ക്ഷരയൂം, ജരയൂം, ഭരയൂം, സരയൂം, ഹരയൂം . അവസാനത്തെ നാലെണ്ണം (ക്ഷകാരമില്ലാത്തത്)ദേവീബീജങ്ങളാണ്. ജയ,വിജയ,അജിത,അപരാജിത എന്ന് അറിയുന്നു.സ്വരൂപം ജഭസഹ. പ്രയോഗസാരം- ജഭസഹകളെ ക്ഷേത്ര സ്ഥാനത്ത് (ക്ഷക്ക് പകരം) ഉപയോഗിക്കുന്നു. നാരായണീയം—ജഭസ

ഹകളുടെ മൂലം ദേവീബീജമാണ്. അപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോതനികയിലും ഈ ബീജങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

86. ബീജമംഗുലിഷു ന്യസ്യ കരയോർവ്യാപകം തതഃ
കനിഷ്ഠാദിഷു വിന്യസ്യേത് ഷഡംഗാനി തലാവധി

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ബീജമിതി മൂലബീജം.കരയോർവ്യാപകമിതി. ഹസ്തതലയോരഗ്രോ ന്യസ്യാംഗുലിഷു മൂലം തദ്വസ്തയോർവ്യാപകം ന്യസേത്. ഇതി. അംഗുഷ്ഠാദിഷംഗുലിഷു ന്യസേദ് ബീജമിത്യനേനൈവ കരന്യാസസ്യ പ്രാപ്തത്വാത്.കനിഷ്ഠാദിഷിതി.വിശേഷവിധാത്മാർത്ഥം പുനരുക്തിഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ബീജം അംഗുലികളിൽ ന്യസിച്ച് കരങ്ങളില് വ്യാപകം ചെയ്യുന്നു. ചെറുവിരൽ മുതല് വിന്യസിച്ച് കരതലാവധി വരെ ഷഡംഗം. നാരായണീയം – മൂലബീജം അംഗുലികളിൽ ന്യസിച്ച് ഹസ്തങ്ങളില് വ്യാപകം ന്യസിക്കുക.(പുനരുക്തി)

87. ദേവം ദേവീഃസ്വബീജാദി കനിഷ്ഠാദിഷു വിന്യസേത്
പാദാൻ മൂർദ്ധാവധി ന്യസ്യേൻമുഷ്ടിനാവയവേഷു തത്

88. തലാഭ്യാം വ്യാപകം കുര്യാൻ മൂർദ്ധാദി ചരണാവധി
ഷഡംഗാനി തതോന്യസ്യേ ദ്യഥാസ്ഥാനം വിശാലധീഃ

89. ദേവം ദേവീത്യഥാപൂർവ്വം മൂർദ്ധാസ്യഹൃദയാംബുജേ
നാഭൌഗുഹ്യേ ക്രമാൻ ന്യസ്യേത് പശ്ചാദ്ദേവം വിചിന്തയേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

സ്വബീജാദീതി. ദേവസ്യമൂലം ദേവീനാം തുക്താനി ചത്വാരി ജഭസഹാന്വിതമൂലം. മുഷ്ടിനാ ദക്ഷിണേന. അവയവേഷു പാദജാനുഗുഹ്യനാഭി ഹൃദയകണ്ഠമുഖശിരഃഷു. ഏവമപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോതനികാകാരോക്തതപമൂലം.ഉക്തഞ്ച നാരായണീയേ-
മുഷ്ടികാവയവേഷു ച പാദാദി ന്യസ്യമൂർദ്ധാദിഹസ്താഭ്യാം വ്യാപകം ന്യസേദ്. ഇതി. വ്യാപകം കുര്യാദിതി. മൂലേനേതി ശേഷഃ വിശാലധീരിത്യനേന ശൈവമുദ്രാഭിഃ സഹേതുക്തം. യഥാപൂർവ്വമിതി. സ്വസ്വബീജാദി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ദേവന്റെ മൂലം ദേവിയാണ്. ദേവീമൂലമായ ജഭസഹാന്വിതമൂലമാണ് ദേവന്റേത്. ഈ നാലുബീജം കനിഷ്ഠാദികളിൽ വിന്യസിക്കുന്നു. ദക്ഷിണമുഷ്ടിയാൽ അവയവങ്ങളിൽ(പാദജാനുഗുഹ്യനാഭിഹൃദയകണ്ഠമുഖ ശിരസ്സുകളിൽ)മൂർദ്ധാവുവരെ ന്യസിക്കുന്നു. കരതലം വരെ വ്യാപകം. ചെയ്ത് മൂർദ്ധാദി ചരണാവധി (കേശാദിപാദം) ഷഡംഗന്യാസം ചെയ്യുന്നു. ദേവൻ ദേവീതി (ദേവൻ ദേവി തന്നെ) എന്ന് യഥാപൂർവ്വം മൂർദ്ധാവ്,മുഖം, ഹൃദയം, നാഭി, ഗുഹ്യക്രമത്തിൽ ന്യസിച്ചശേഷം ദേവധ്യാനം ചെയ്യുക.വിശാലധീ എന്നതുകൊണ്ട് ശൈവമുദ്രകള് അറിഞ്ഞ് അവയോട്ടുകൂടി യഥാവിധി ന്യസിക്കുന്നവനെന്ന് അർത്ഥം.

90. രക്താഭമിന്ദുശകലാഭരണം ത്രിനേത്രം
ഖട്വാംഗപാശസൃണിശുഭ്രകപാലഹസ്തം
വേദാനനം ചിപിടനാസമനർഘഭൂഷം
രക്താംഗരാഗകുസുമാംശുകമീശമീഡേ

91. ലക്ഷമാനം ജപേന്മന്ത്രം ജുഹുയാത് സർപ്പിഷാന്വിതം
വക്ഷ്യമാണേ യജേത് പീഠേ ദേവമാവരണൈഃ സഹഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ധ്യാനമാഹ രക്താഭമിതി.സൃണിരങ്കുശഃദക്ഷാധസ്താദ്വാമാധഃപര്യന്തം ആയുധധ്യാനം.

മലയാളം ഭാഷ്യം

ധ്യാനം

ചുവപ്പുനിറം, ചന്ദ്രക്കല ആഭരണം, ത്രിനയനം, ഖട്വാംഗം, പാശം, സൃണി, ശുഭ്രകപാലം ധരിച്ച നാലുകൈ, വേദാനനം, ചിപിടനാസിക(പതിഞ്ഞ മൂക്ക്),അനർഘഭൂഷ ധരിച്ച് ചുവന്ന അംഗരാഗം പൂശി, പുഷ്പവസ്ത്രമണിഞ്ഞ ഈശാനനെ ധ്യാനിക്കുന്നു. ലക്ഷം ജപം,നെയ്യ് ആഹുതി, പറയപ്പെട്ട പീഠത്തിൽ ആവരണാന്വിതം പൂജിക്കുന്നു.ആയുധധ്യാനം ദക്ഷാധകരം മുതൽ വാമാധകരം വരെ.

92. നപുംസകസ്വരൈർവിദ്വാൻസ്വരാദ്യന്തദ്വയേന ച
ധർമ്മാദികാനധർമ്മാധ്യാൻപാദാൻഗാത്രാണി വിന്യസേത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

സ്വദേഹേ പീഠകല്പനമാഹ. നപുംസകേതി. അനുലോമവിലോമകൈരിതി ലേഖകദോഷവശാത് പ്രാമാദികം.സ്വരാദ്യന്തദ്വയേന ചേതി പാഠഃ തദുക്തം നാരായണീയേ-നാസാദിഭിഃസ്വരാദ്യന്തൈശ്ചതുർഭിശ്ചക്രമാദ് ബുധഃ ഇതി പ്രയോഗസാരേപി-ക്ലീബൈരാഭ്യായമേഭ്യാംച ക്രമാദ്ധർമ്മാദിപൂജനം.ഇതി. ഏവം ഷോഡശാപി സ്വരാ ഉപയുക്താ ഭവന്തി. അപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോത നികാകാരേണ ഏവമേവ പ്രയോഗോ ലിഖിതഃ തേന ക്ലീബാദ്യാൻ ധർമ്മാ ദീൻ അ ആ അം അഃ ഏതദാദ്യാനധർമ്മാദീൻ്ന്യസേദിതി ചതുർത്ഥോക്ത സ്ഥാനേഷു..

മലയാളംഭാഷ്യം

സ്വദേഹത്തിൽ പീഠകല്പനഃ-നപുംസകസ്വരങ്ങളാൽ വിദ്വാന് സ്വരാദ്യന്ത ദ്വയങ്ങളാല് ധർമ്മാദികമായ പാദങ്ങള് ഗാത്രത്തില് വിന്യസിക്കുന്നു. അനുലോമവിലോമമായി കേശാദിപാദം പാദാദികേശം എന്ന് സ്വരാദ്യന്ത ദ്വയേന എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥം.

നാരായണീയം-നാസാദികളിലും സ്വരാദ്യന്തമായി നാലായി ക്രമത്തിൽ ബുധന്മാര് ന്യസിക്കുന്നു. പ്രയോഗസാരം- ക്ലീബസ്വരങ്ങളാല് ക്രമത്തില് ധർമ്മാദിപൂജനം. ഇപ്രകാരം ഷോഡശസ്വരങ്ങളും ഉപയുക്തമായി ഭവി ക്കുന്നു. അപേക്ഷിതാർത്ഥദ്യോതനികയില് ഈ പ്രയോഗം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്ലീബാദ്യമായി ധർമ്മാദികള് അ ആ അം അഃ എന്ന് അതില് പറയുന്നു

93. . ഇകാരേണ ന്യസേദ് പശ്ചാത്തനുരൂപാന് ഗുണാനയ
ശാന്ത്യാ തത്പരവർണ്ണേന മായാവിദ്യാമയേക്രമാത്

94. അധ ഊർദ്ധ്വഛദേ ന്യസ്യേദർദ്ധീശേന തതോംബുജം
സന്ധ്യക്ഷരൈർയജേന്മന്ത്രീ ശക്തീര് വാമാദികാഃക്രമാത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഗുണാനിതി. സത്വാദീന്ത്രിവർണ്ണാൻ. ശാന്ത്യാ ഈകാരേണ. തത്പരവ ർണ്ണാന് ഉകാരേണ. അർദ്ധീശേന ഊകാരേണ. സന്ധ്യക്ഷരൈരിതി.

എ ഐ ഓ ഔ ഏഭിഃ ഏഷാം യഥാസന്ധി സംഭവത്വം തഥാ ദ്വിതീയ പടലേ പ്രതിപാദിതം.

മലയാളഭാഷ്യം

ഇകാരത്താൽ പിന്നീട് അനുരൂപമായ ഗുണങ്ങള് ന്യസിക്കുന്നു. ശാന്തി യാൽ തല്പരവർണ്ണങ്ങളാൽ മായാവിദ്യ ക്രമത്തിൽ. ഗുണങ്ങൾ സത്വാദി മൂന്ന്. ശാന്തി ഈകാരം. തല്പരവർണ്ണം ഉ. അർദ്ധീശന് ഊ. സന്ധ്യക്ഷര ങ്ങൾ എ,ഐ,ഓ,ഔ,ഏ . ഇപ്രകാരം സന്ധി സംഭവിക്കുന്നത് രണ്ടാംപടല ത്തിൽ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. വാമാദികമായി ഈ സന്ധ്യക്ഷരങ്ങള് യജിക്കു ന്നു.

95. വാമാം ജ്യേഷ്ഠാം തഥാരൌദ്രീമിഛാം ജ്വാലാസ്വരൂപിണീ
ഏവം പ്രകല്പിതേ പീഠേ മൂർത്തിം മൂലേന കല്പയേത്

96. ആവാഹ്യപൂജയേദ്ദേവം തസ്യാമാവരണൈഃസഹ
അംഗാവൃതേർബഹിർദ്ദേവീർദിക്പത്രേഷ്യസമർച്ചയേത്

97. ജയാദ്യാഃസ്വസ്വബീജേന രക്താ രക്താനുലേപനഃ
അരുണാംശുകപുഷ്പാഢ്യാസ്താംബൂലപൂരിതാനനാഃ

98. വല്ലകീവാദനപരാ മദമന്മഥപീഢിതാഃ
ഈശാദികോണേഷ്വഭ്യർച്ചേത് ദൂതീബീജാദികാഃക്രമാത്

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ജ്വാലാസ്വരൂപിണിരിതി പീഠശക്തിധ്യാനം. തദുക്തം നാരായണീയേ- ജ്വലദനലശിഖാഭാ ഭാസ്വരാഃ ശക്തയഃ സ്യുഃ ഇതി.
മൂലബീജമുച്ചാര്യ ത്രുംബുരുയോഗപീഠായ നമ ഇതി പീഠമന്ത്രോപി സൂചിതഃ ഏവം പ്രകല്പിതേ പീഠേ ഇത്യനേന ഏവമിതി യേനപ്രകാരേണ ദേഹേ പീഠം പരികല്പിതം തേനൈവ ക്രമേണ മണ്ഡലേപി പരികല്പിത ഇത്യർത്ഥഃ തസ്യാമിതി . മൂർത്തിഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ഈശാദികോണുകളിൽ ശിവദൂതികള് ബീജാദികളോടെ യജിക്കപ്പെടുന്നു. ജ്വാലാസ്വരൂപിണീ എന്ന് ക്രമത്തിൽ പീഠശക്തിധ്യാനം. വാമ,ജ്യേഷ്ഠ, രൌ ദ്രി,ഇഛാ, എന്നിവർ ജ്വാലാസ്വരൂപിണികളായി മൂലമന്ത്രബീജത്താല്

മൂർത്തികല്പന ചെയ്ത് പീഠശക്തികളായിരിക്കുന്നു. മൂലമന്ത്രമുച്ചരിച്ച് ഇവരെ തുംബുരുയോഗപീഠായ നമ എന്ന് പീഠമന്ത്രത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ആവാഹിച്ച് ദേവനെ ആവരണത്തോട്ടുകൂടി അംഗം, ദിക്പത്രത്തിലെ ദേവിമാർ ഇവരോട്ടുകൂടി അർച്ചിക്കുന്നു. ജയാദ്യകളായ ദേവിമാർ സ്വസ്വബീജത്തോടെ ചുവന്ന നിറത്തില് ചുവന്ന അംഗലേപനമണിഞ്ഞ് ,ചുവന്ന പട്ടും ചുവന്ന പൂവും താംബൂലപൂരിതമായ ചുവന്ന ചുണ്ടും കാണപ്പെട്ടുന്നു. വീണാവാദന തല്പരരും മദമന്മഥപീഢിതരുമായി ഈശാനകോൺ മുതൽക്രമേണ അർച്ചിതരാവുന്നു. പീഠത്തിലും ദേഹപീഠത്തിലും മണ്ഡലത്തിലുമായി ഇവരെ ധ്യാനിക്കുന്നു.

99. ദുർഗ്ഗാം സുഭഗാം ഭൂയഃകരാലീം മോഹിനീമിമാഃ
ബദ്ധാഞ്ജലിപുടാഃകിഞ്ചിദാനമ്രവദനാംബുജാഃ

100. ദേവീസദൃശഭൂഷാഢ്യാ ദൂതീമന്ത്രാൻ വിദുഃക്രമാത്
ചതുരഃശാദികാൻ വർണ്ണാനർദ്ധേന്ദുകൃതശേഖരാൻ.

101. ലോകപാലാൻ യജേദ് ബാഹ്യേ വജ്രാദ്യായുധസംയുതാന്.
ഏവംയോ ഭജതേ ഭക്ത്യാദേവമുക്തേന വത്മനാ
ന തസ്യ ദുർലഭം കിഞ്ചിത് ത്രിഷുലോകേഷു വിദ്യതേ.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഈശാദികോണേഷിതി.ഈശകോണമാരഭ്യാപ്രദക്ഷിണം ആഗ്നേയപര്യന്തമിത്യർത്ഥഃ ബീജാദികാഃവക്ഷ്യമാണബീജാദികാഃ ദേവ്യോജപാഭ്യാസ്തത് സദൃശഭൂഷണാ. തദുക്തം നാരായണീയേ-
താദൃക് രൂപാശ്ച്യോരചിതകരപുടാഃ കിഞ്ചിദാനമ്രവക്ത്രാം
സർവ്വാദ്യാഗ്ന്യന്തസംസ്ഥാഃഇതി. ശാദികാനിതി. സഷസഹാൻ.
അർദ്ധേന്ദുർബിന്ദുഃ തദുക്തം പ്രയോഗസാരേ- ഊഷ്മാണോ
ബിന്ദുശേഖരാദൂതീനാമിതി തദ് ബീജം ഇതി.   നാരായണീയേപി ബീജാനി ദൂതീനാമുഷ്ഖാണോ ബിന്ദുശേഖരഃ ഇതി.

മലയാളംഭാഷ്യം

ദുർഗ്ഗ,സുഭഗ,കരാലി, മോഹിനി എന്നിവർ ബദ്ധാഞ്ജലിപുടത്തോടെ നമ്രമുഖികളായി, ദേവീസദൃശമായ ഭൂഷകളോടെ ഭജിക്കപ്പെട്ടുന്നു. പിന്നീട്, പുറ

ത്ത്, ചന്ദ്രക്കല ചൂടിയ വിധം ലോകപാലരേയും അവരുടെ ആയുധങ്ങളേയും യജിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഭക്തിപൂർവ്വം യഥോക്തം ഭജിച്ചാല് ത്രിലോകത്തിൽ ആ വ്യക്തിക്ക് ദുർലഭമായി യാതൊന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈശാനകോണിൽ തുടങ്ങി പ്രദക്ഷിണക്രമത്തില് ആഗ്നേയപര്യന്തം ധ്യാനം. ചതുരശാദികാൻ വർണ്ണാൻ:- ശാദികം .ഷസഹ കളോട്ടുകൂടി. (ശ,ഷ,സ,ഹ എന്ന് നാലുവർണ്ണം) അവ അർദ്ധേന്ദുവോട്ടുകൂടി (ബിന്ദു) ശം,ഷം, സം, ഹം എന്ന് നാലു ശിവദൂതിബീജം. പ്രയോഗസാരവും നാരായണീയവും ഇത് പറയുന്നുണ്ട്.

102. വായുവഹ്നിപുരാന്തസ്ഥം ബീജം സ്മൃത്വാജപേത് സുധീഃ
ജ്വരഭൂതമഹാരോഗനശ്യന്തി തേന തത്ക്ഷണാത്

103. ക്രുദ്ധസ്യ ഹൃദയേ ധ്യാത്വാ ജപേദ് ബീജമനന്യധീഃ
സവശ്യോ ജായതേ ശീഘ്രം മന്ത്രസ്യാസ്യ പ്രഭാവതഃ

104. ഹൃദ്രോഗേ കാമലാരോഗേ വിഷ്ടം ദേശ്വാസകാസയോഃ
ഏതജ്ജപം ജലം പ്രാതഃ പിബേത്തദ്രോഗശാന്തയേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

വായ്വിതി പ്രഥമപടലോക്തവായുമണ്ഡലം തത്രാധിപുരം തദന്തശ്ച ബീജമിത്യർത്ഥഃ സ്മൃത്വാ മൂർദ്ധ്നീതി ശേഷഃ വശ്യോ ജായതഇത്യത്ര കാമബീജാദിത്വം .രോഗശാന്തയേ ഇത്യത്ര നൃസിംഹ ബീജാദിത്വം

മലയാളംഭാഷ്യം

വായുമണ്ഡലം ആദ്യപടലത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഇതിനും അഗ്നിമണ്ഡല (അഗ്നിപുരം)ത്തിനും അകത്ത് ബീജം സ്മരിച്ച് സ്ഥാപിക്കുക. മൂർദ്ധാവിൽ, സ്വശരീരത്തിലും സ്ഥാപിക്കുക. ജ്വരഭൂതമഹാരോഗങ്ങൾ തൽക്ഷണം നശിക്കുന്നു. വശ്യം ഉണ്ടാവുന്നതിൽ കാമബീജാദിത്വം . രോഗശാന്തിക്ക് നൃസിംഹബീജാദിത്വം. ഹൃദ്രോഗം,കാമാല,വിഷ്ടംഭം, ശ്വാസകാസം ഇവക്ക് നൃസിംഹബീജാദികം ജപിച്ച് ജലം രാവിലെ കുടിക്കണം. രോഗശാന്തിയുണ്ടാവും

105. കൃത്വാനവപദാത്മാനം മണ്ഡലം തത്ര ശോഭനാൻ,
കലശാൻസ്ഥാപയേന്മന്ത്രീ നവപൂർവ്വോക്തലക്ഷണാന്.

106. മദ്ധ്യേ ദേവം യജേത് സമ്യക് ദേവീഃപൂർവ്വോക്തകുംഭഗാഃ
ഇഷ്ട്വാ കോണസ്ഥിതാ ദൂതീരഭിഷിഞ്ചേത് പതിവ്രതാം
107. നാരീ സാ ലഭതേ പുത്രം ബദ്ധ്യാപി കിമുതാപരാ
ഭൂതകൃത്യാഗ്രഹദ്രോഹശാന്തിദഃസമ്പദാവഹഃ
108. അഭിഷേകോയമാഖ്യാതോ രാജ്ഞാം വിജയവർദ്ധനഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

നവപദാന്വിതം നവനാഭം തൃതീയോക്തം . പൂർവ്വോക്തേതി. ഷഷ്ഠോക്തം കോണസ്ഥിതാ ഈശാദി. ലഭതേ പുത്രമിത്യത്ര മായാബീജാദിത്വം. വിജയവർദ്ധനം ദുർഗ്ഗാബീജാദിത്വം ജ്ഞേയം.

മലയാളംഭാഷ്യം

9 പദമുള്ള ശോഭനമായ മണ്ഡലം രചിച്ച് കലശം സ്ഥാപിക്കുക. മദ്ധ്യത്തിൽ മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ സമ്യക്കായി ദേവിയെ യജിക്കുക. കോണസ്ഥിതമായ ദൂതികളെ യജിക്കുക. പതിവ്രതകളെ ഈ ജലത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യുക. സ്ത്രീകൾക്ക് പുത്രലാഭമുണ്ചാവും. പുത്രലാഭത്തിന് മായാബീജാദിത്വമാണ്. ഭൂതകൃത്യാഗ്രഹദ്രോഹശാന്തിദവും സമ്പദ്കരവുമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് രാജാക്കന്മാരെ അഭിഷേകം ചെയ്താൽ വിജയവർദ്ധന.

109. അന്തർബീജം സ്വരഗണലസത് കേസരം തസ്യബാഹ്യേ
ദേവീദൂതീമനുയുതദലം ദിഗ്വിദിക്ഷു ക്രമണ
കാദ്യൈർവർണ്ണൈർവൃതമഥ ബഹിർഭ്രമിഗേഹേന വീതം
യന്ത്രംപ്രോക്തം സകലസുഖദം രോഗകൃത്യാഗ്രഹഘ്നം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

യന്ത്രമാഹ അന്തരിതി. അഷ്ടദലം കമലം കൃത്വാ തത് കർണ്ണികായാം മൂലമാലിഖ്യ ദിഗ്ദലേഷു ദേവീബീജാനി വിദിക്ഷു ദൂതിബീജാനി ക്രമേണേത് പൂർവ്വവദ് ലിഖേത്.

മലയാളംഭാഷ്യം

യന്ത്രം-അഷ്ടദലപത്മം രചിക്കുക. കർണ്ണികയില് മൂലമന്ത്രം എഴുതുക. ദിഗ്ദലങ്ങളിൽ ദേവീബീജം. വിദിക്കുകളിൽ ദൂതീബീജങ്ങൾ. ക്രമേണ എഴുതുക

കാദിവർണ്ണങ്ങളാല് ആവൃതമായി ,പുറത്ത് ഭൂപുരത്തോടെ ഉള്ള യന്ത്രം സകലസുഖദവും രോഗകൃത്യാദിപീഢ നശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

110. പ്രണവോഹൃദയം പശ്ചാത് ഡേന്തം പശുപതിം പുനഃ
താരോനമോ ഭൂതപദം തതോധിപതയേ ധ്രുവം

111. നമോ രുദ്രായ യുഗലം ഖങ്ഗരാവണശബ്ദതഃ
വിഹരദ്വിതയം പശ്ചാത് സരനൃത്യയുതം പൃഥക്

112. ശ്മശാനഭസ്മാർച്ചിതാന്തേ ശരീരായ തതഃപരം
ഘണ്ടാകപാലമാലാദിധരായേതി പദം പുനഃ

113. വ്യാഘ്രചർമ്മപദസ്യാന്തേ പരിഘാനായ തത്പരം
ശശാങ്കകൃതശബ്ദാന്തേ ശേഖരായ തതഃപരം

114. കൃഷ്ണാസർപ്പപദം പശ്ചാത്തതോ യജ്ഞോപവീതിനേ
ചലയുഗ്മം വൽഗയുഗമനിവർത്തകപാലിനേ

115. ഹനയുഗ്മം തതോഭൂതാന് ത്രാസയദ്വിതയം പുനഃ
ഭൂയോമണ്ഡലമദ്ധ്യേസ്യാത് കടയുഗ്മം തതഃപരം

116. രുദ്രാങ്കുശേന ശമയ പ്രവേശയ യുഗം തതഃ
ആവേശയയുഗം പശ്ചാച്ചണ്ഡാസിപദമീരയേത്

117. ധരാധിപതിരുദ്രോഥ ജ്ഞപയേത്യഗ്നിസുന്ദരീ
ഖങ്ഗരാവണമന്ത്രോയം സപ്തത്യൂർദ്ധ്വശതാക്ഷരഃ

118. ഭൂതാധിപതയേസ്വാഹാ പൂജാമന്ത്രോയമീരിതഃ
സദ്യാദിപഞ്ചഹ്രസ്വാദ്ധ്യകാന്തബീജാദികാൻ ന്യസേദ്.

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഖങ്ഗരാവണമന്ത്രമാഹ. പ്രണവ ഇതി. ഡേന്തം പശുപതിം പശുപതയേ .താരഃപ്രണവഃ തതഃഅധിപതയേ അത്ര പ്രാക്തനേന സഹസന്ധിഃ ധ്രുവം പ്രണവം . പൃഥഗിതി സരസര നൃത്യനൃത്യ. രുദ്രോ ഇതിസ്വരൂപം. അഗ്ന്യനന്തരമഗ്നിസുന്ദരീ സ്വാഹാ. അന്യത്ര കുത്രാപി ന സന്ധിഃ പ്രണവോ ബീജം സ്വാഹാ ശക്തി- കാന്തഃഖഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

ഖങ്ഗരാവണമന്ത്രം-പ്രണവം താരം. ഹൃദയം നമ. ഡേന്തം പശുപതിം

പശുപതയേ . താരം പ്രണവം താരാധിപതയേ.
ധ്രുവം പ്രണവം .   രുദ്ര രുദ്ര ഖങ്ഗരാവണ
വിഹരവിഹര സരസര നൃത്യനൃത്യ
രുദ്രോസ്വരൂപം   . അവസാനം സ്വാഹാ.
പ്രണവം ബീജം,സ്വാഹ ശക്തി.   കാന്തഃഖഃ
ആകെ 170 അക്ഷരമുള്ള മന്ത്രം ഇപ്രകാരം (താഴെ).
ഓം നമോ പശുപതയേ താരാധിപതയേ
ഓംരുദ്രരുദ്ര ഖങ്ഗരാവണവിഹരവിഹര
സരസരനൃത്യനൃത്യ സ്വാഹാ
ശ്മശാനഭസ്മാർച്ചിതശരീരായ
ഘണ്ടാകപാലമാലാദിധരായ
വ്യാഘ്രചർമ്മപരിധാനായ
ശശാങ്കകൃതശേഖരായ
കൃഷ്ണാസർപ്പയജ്ഞോപവീതിനേ
ചലചലവൽഗവൽഗവർത്തകപാലിനേ
ഹനഹനഭൂതാൻ ത്രാസയത്രാസയ
ഭൂ.യോമണ്ഡലമദ്ധ്യേ കടകട
രുദ്രാങ്കുശേന ശമയ പ്രവേശയ പ്രവേശയ
ആവേശയ ആവേശയ ഛണ്ഡാസി
ധരാധിപതിരുദ്രായ സ്വാഹാ
ഭൂതാധിപതയേ സ്വാഹാ
സദ്യാദിപഞ്ചഹ്രസ്വാദ്ധ്യകാന്തബീജത്തോടെ ന്യാസം ചെയ്യണം.

119. ഈശാനാദ്യാഃപഞ്ചമൂർത്തിര് ദേഹേവക്ത്രേഷു ച ക്രമാത്
ഷഡ്ദീർഘബിന്ദുയുക്തേന കാന്തേനാംഗക്രിയാ മതാ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ഈശാനാദ്യാ ഇതി പൂർവ്വപടലോക്താഃ   ദേഹ ഇതി ശിരോവദന ഹൃത്ഗുഹ്യപാദേഷു. വക്ത്രേഷിതി .ഊർദ്ധ്വാദിപഞ്ചസു . കാന്തേനേതി. സ്വകാരേണ.

മലയാളംഭാഷ്യം

ഈശാനാദ്യപഞ്ചമൂർത്തികളെ ദേഹത്തിലും മുഖത്തും ക്രമത്തില് ഷഡ്ദീ ർഘബിന്ദുയുക്തമായി കാന്തത്താല് (കാന്തബീജം ഖഃ) അംഗക്രിയ ചെയ്ത് ന്യസിക്കുക.

120. ഘണ്ടാകപാലസൃണിമുണ്ഡകൃപാണവേട-
ഖട്വാംഗശൂലഡമരുനഭയം ദധാനം
രക്താംഗമിന്ദുശകലാഭരണം ത്രിനേത്രം
പഞ്ചാനനാബ്ജമരുണാംശുകമീശമീഡേ

121. അയുതദ്വിതയം മന്ത്രം ജപിത്വാ തദ്ദശാംശതഃ
പായസേനഘൃതാക്തേന ജുഹുയാത്തസ്യ സിദ്ധയേ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

ആയുധധ്യാനം ദക്ഷാദൂർദ്ധ്വയോരാദ്യേ തദധസ്തനയോരന്തേ ഏവമന്തരാം

മലയാളംഭാഷ്യം

ധ്യാനം

ഘണ്ട,കപാലം,സൃണി,മുണ്ഡം,കൃപാണം,വേടം,ഖട്വാഗം, ശൂലം,ഡമരു, അഭയം,വരദം ധരിച്ച് , ചുവന്ന നിറത്തോടെ ചന്ദ്രക്കല ചൂടിയ ശിരസ്സും ത്രിനയനങ്ങളുമുള്ള അഞ്ചുമുഖങ്ങളോടെ ചുവന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഈശനെ ധ്യാനിക്കുന്നു. അയുതദ്വയം ജപം. അതിന്റെ ദശാംശം പായസം, ഘൃതം ഹോമം.

122. പഞ്ചാക്ഷരോദിതേ പീഠേ പൂജയേത് ഖങ്ഗരാവണം
ബീജേന മൂർത്തിക്ലൃപ്തിഃ സ്യാത് തത് കാന്തം മനുബിന്ദുമത്

123. അംഗാനിദലമൂലേഷു ദൂതീഃപത്രേഷു സംയജേത്
ചുലുകുണ്ഡാം പ്രസ്രവലിനീ തൃതീയാം കൃഷ്ണപിംഗലാം

124. ഫൽഗുനീം ടിരിടില്ലിം ച പഞ്ചമീം മന്ത്രമാലികാം
സപ്തമീം ശംഖിനീം പശ്ചാച്ചന്ദാംഗിതജടാമിമാഃ

125. പൂർവ്വപത്രാദിസവ്യേന സ്വംഗരാവണവല്ലഭാഃ
ഐന്ദ്രീം കൌമാരികീം ബ്രാഹ്മീം വാരാഹീം വൈഷ്ണവീം

126. വൈനായകീം ച ചാമുണ്ഡാം മാഹേശീം ദിക്ഷുപൂജയേത്
ദ്വാരപാലാൻ യജേദ്ദിക്ഷു ദ്വൌ ദ്വൌ പ്രാഗാദി ദേശികഃ
127. രൌദ്രപിംഗലനാമാനൌ ദ്വൌ ശാമശാനവിഭീഷണൌ
ദ്ദഢ്കർണ്ണം ഭൃംഗിരീടിമുദീച്യമർച്ചയേത് പുനഃ
128. ആമർദ്ദകമഹാകാലൌ കോണപാലാൻസായുധാൻപൂജയേത് തതഃ
ധൂപദീപാദിഭിർദേവം പ്രീണയിത്വാ മഹേശ്വരം
129. ഇന്ദ്രാദികാൻ ലോകപാലാൻസായുധാൻപൂജയേത് തതഃ
ധൂപദീപാദിഭിർ ദേവം പ്രീണയിത്വാ മഹേശ്വരം

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പഞ്ചാക്ഷരോദിതേ ശൈവപഞ്ചാക്ഷരപീഠേ പൂജാ. ബീജേനേതി. അനന്തരം വക്ഷ്യമാണേന. തദിതി ബീജം. മന്ത്രഃശ്രീഃ ദൂതീരിതി. വക്ഷ്യമാണാ. ചന്ദ്രാങ്കിതജടാമിത്യഷ്ടമീം . സവ്യേനേത്യ പ്രാദക്ഷിണ്യതഃ ഉദീച്യാമിത്യുത്തരേണ സംബദ്ധ്യതേ. കോണപാലാനിതി. ആഗ്നേയാദി. കേശരേഷ്വംഗപൂജാ.

മലയാളംഭാഷ്യം

പഞ്ചാക്ഷരപീഠത്തിൽ ഖങ്ഗരാവണമൂർത്തിയെ മൂലബീജധ്യാനത്താല് ആവാഹിച്ച് പൂജ. കേസരത്തിൽ അംഗങ്ങള്,ദലമൂലത്തിൽ ദൂതികൾ. പത്രങ്ങളിൽ ചുലുകുണ്ഡ, പ്രസ്രവലിനി, കൃഷ്ണപിംഗല, ഫൽഗുനി, ടിരിടില്ലി, മന്ത്രമാലിക, ശംഖിനി,ചന്ദ്രാംഗിതജട ഇവരാണ് രാവണവല്ലഭമാർ, എട്ടുദിക്കുകളിലായി ഐന്ദ്രി, കൌമാരികി, ബ്രാഹ്മി, വാരാഹി, വൈഷ്ണവി, വൈനായകി, ചാമുണ്ഡ, മഹേശി.
ഓരോദിക്കിലുംഈരണ്ട് ദ്വാരപാലകർ . കിഴക്ക് രൌദ്രനും പിംഗലനും . തെക്ക് ശ്മശാനനും വിഭീഷണനും. വടക്ക് ദ്ദഢകർണ്ണനും ഭൃംഗീരടിയും. ഇപ്രകാരം . ആഗ്നേയത്തിൽ ആമർദ്ദനും മഹാകാലനും. ആഗ്നേയം മുതലുള്ള കോണപാലന്മാർ കുംഭകർണ്ണന്,അശോകൻ, ഭല്ലാടൻ, ജ്ഞാനഹാരകൻ. ഇന്ദ്രാദിലോകപാലകരും ആയുധങ്ങളും പുറത്ത്. ധൂപദീപാദികളാൽ മഹേശ്വരനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തണം.

130. പഞ്ചക്രൂരാന്ധസാ ബാഹ്യേ തരോദ്ഭൂതബലിം ഹരേത്
ഏവം പൂജാദിഭിഃ സിദ്ധേ മന്ത്രേ മന്ത്രവിദാം വരഃ

131. നാശയേത് സകലാൻഭൂതാൻകൃത്യാഗ്രഹമഹാഭയാന്,
ആദേശം തസ്യകുർവ്വന്തി ഭൂതാഭീതാ മഹാത്മനഃ

132. ബഹുനാ കിമിഹോക്തേന മന്ത്രേണാനേന ഭൂതയേ
സദൃശോ നാസ്തി മന്ത്രോന്യോ ഭൂതനിഗ്രഹസാധനേ
ഇതി ശ്രീശാരദാതിലകേ ഊനവിംശഃപടലഃ

സംസ്കൃതഭാഷ്യം

പഞ്ചക്രൂരാന്ധസേതി. അന്നദധിസക്തുഹരിദ്രാലാജ്ജതിലരൂപേ ണ. തദുക്തമാചാര്യൈഃ-ലാജതിലനക്തരജോദധിസക്തന്നാനിഭൂതക്രൂരാഖ്യം. ഇതി. പദാർത്ഥാദർശാഭിഖ്യായാമേകോനവിംശതിഃപടലഃ

മലയാളംഭാഷ്യം

അന്നം,തൈർ,മഞ്ഞൾ,ലാജം,തിലം എന്ന അഞ്ച് വസ്തു ഭൂതബലിക്ക്. ഇത് ക്രൂരഭൂതബലിക്കാണ്. പുറത്ത് പഞ്ചക്രൂരാന്ധന്മാരാണ് ഭൂതബലി ഹരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ജപിച്ചാൽ മന്ത്രസിദ്ധി കിട്ടി. വിദ്വദ്ശ്രേഷ്ഠനാവും. സര്വ്വ ഭൂതങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കും. കൃത്യാഗ്രഹമഹാഭയം നീക്കും. സർവ്വഭൂതങ്ങളും ഭയപ്പെട്ട് ആ മഹാത്മാവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കും. അധികം എന്തിനു പറയുന്നു. ഭൂതനിഗ്രഹസാധനമായി ഇതിലുപരി ഒരു മന്ത്രമില്ല. ഈ ഭൂമിയിൽ.

Filename: Saradathilakam ch. 18, 19 .docx
Directory: G:\Krishna karunyasindho\ശാരദാതിലകം
Template: C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: SRI
Keywords:
Comments:
Creation Date: 9/25/2018 8:24:00 AM
Change Number: 31
Last Saved On: 5/23/2020 4:24:00 PM
Last Saved By: user
Total Editing Time: 787 Minutes
Last Printed On: 5/23/2020 4:25:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 88
Number of Words: 23,355 (approx.)
Number of Characters: 133,128 (approx.)